

VEDDELOPEREN 2011

Utgitt av Norsk Amatørrytterklubb | 22. årgang

Årets profil:

Kevin Parkin

Side 44

Kevin og Cool Match på vei til vinnerpaddock.

Fegentri:
Victoria oppfylte
drømmen om å
vinne løp i USA

Side 42

Den fantastiske
fribente Onkel
Blaa og hans
tjue seiere

Side 50

Norsk forening
for fullblodsavl
på studietur til
Irlands stutier

Side 86

Bilder av deg og din favoritthest?

Fotograf Thea K. Hofossæter www.hestefoto.no

Bilder fra løp, ponnigalopp og trening
For bestilling kontakt thea@hestefoto.no

14

VEDELØPEREN utgis av Norsk Amatørrytterklubb og blir tilsendt alle våre medlemmer. Ønsker du bladet tilsendt uten medlemskap, send e-post til: NoARK@NoARK.info

Norsk Amatørrytterklubb (NoARK)
Stiftet 18. april 1988
Antall medlemmer per 31. desember 2011: 109

NoARK
Postboks 95
1332 Østerås

NoARK@NoARK.info
www.NoARK.info

Styreleder
Helene Marwell-Hauge

Nestleder
Thea Hofossæter

Styret
Helene Marwell-Hauge, Thea Hofossæter, Gunnhild Naustdal, Maren Dahl, Anne Petterøe, Camilla Blom, Silja Støren, Victoria Allers, Sabine Langvad, Sissel Tangen, Jennifer Jersin og Veronika Aske.

Medlemskap 2012
Medlem m/forsikring: 500 kroner
Ponnimedlem m/forsikring: 350 kroner
Støttemedlem u/forsikring: 200 kroner

Redaktør
Sissel Tangen

Redaksjonen avsluttet 21. desember 2011

Design/Produksjon
Bolt Communication AS

Annonsepriser
1/1 side 1000 kroner
1/2 side 650 kroner
1/3 side 300 kroner

© NoARK 2011
Ettertrykk tillatt ved kildehenvisning

Forsidefoto: Thea Hofossæter

34

62

90

Leder	4
Hilsen fra redaktøren	5
Norsk Jockeyklub	5
Amatørsesongen	6
Best Presenterte Ekipasje	10
Norske amatørryttere i utlandet	11
Macau, Kina	14
EM i Ungarn og Slovakia	18
NoARK reisestipend	22
«Working holiday» i Spania	24
Reisebrev fra Russland	26
British Racing School	28
Kirsten Rausings stipend	34
Fegentri	40
Årets Profil	48
Amatørhestene jubilerer	50
NoARK kurs	54
Ponni- og ridehestsesongen	62
Resultater ponni- og ridehestsesongen	66
Ponni- og ridehestserien	68
Resultater ponni- og ridehestserien	69
Skandinavisk ponnimesterskap	70
Leserbrev	74
Arbeidsuke på galoppstall	76
Førstehjelp til hest	78
Kolikk	80
Hestemassasje	82
Øvrevoll Hesteeierforening	84
Norsk forening for fullblodsavl	86
Trenerprofil	90
Filmer og bøker	94
Spørsmål og svar	96
Resultater amatørsesongen	98

Helene Marwell Hauge
Styreleder, NoARK

Et godt år for flere amatører

2011 ble året der Kevin Parkin virkelig fikk vist hva han er god for! Med fem seiere, hvorav fire i amatør løp og hele 14 trippelplasseringer ble han fortjent amatørchampion. I tillegg ble han kun slått med noen få poeng av Aase Marie Brown i striden om NoARK sitt reisestipend. Kevin er velfortjent valgt til *Årets Profil* i «Veddeløperen» i det året han virkelig slo gjennom som løpsrytter. Kevin skal etter planen ta ut proffjockeylisens til neste sesong og NoARK er igjen glade for at våre ryttere viser seg gode nok til å gå over i de profesjonelles rekker. Helena Rosén startet dette året med amatørlytterslisens, men ble lærling på senhøsten. Hun har allerede tatt to seiere mot de profesjonelle, og vi ønsker henne lykke til videre. En annen rytter som fikk sitt virkelige gjennombrudd i sesongen vi nå legger bak oss, er Aase Marie Brown. Hun er en av de mest dedikerte amatørlytterne vi har, og gjør alt for å bli best mulig. Aase skaffet seg ritt i nesten hvert amatør løp i sin andre sesong som amatør. Det endte i to seire og fem andre trippelplasseringer på 22 ritt. Hun vant i tillegg Radisson Blu Park Hotel Cup og slo Kevin Parkin i striden om NoARK sitt reisestipend i årets siste amatør løp.

Fegentri

Victoria Allers red som Norges representant i Fegentri i sesongen 2011. Hun hadde et fint år og fikk én seier i USA og mange flotte trippelplasseringer. I tillegg red hun to internasjonale løp i Macau som avholdt de første løpene for kvinnelige amatørlyttere noen gang. Dette var en stor begivenhet. Victoria skal også ri Fegentri for Norge i neste sesong og starter året allerede 2. januar i Oman. Kjetil Kjær red Fegentri for Norge den første delen av sesongen 2011 før han

valgte å gi seg for å konsentrere seg om løpsridning og stalljobb i Norge.

Nye lisensregler

De nye og strengere reglene for å få amatørlytterslisens som ble innført i 2010 ser ut til å være en suksess. Amatørlytterne må i tester vise at de har god nok kondisjon, balanse og teknikk, samt de rette kunnskapene for å få amatørlytterslisens. Dette gir oss ingen garantier mot ulykker, men det sikrer oss på en bedre måte enn tidligere. I tillegg ble kravene for at amatørerne skal få ri i proffløp skjerpet inn før sesongen 2010. Dette ser også ut til å ha blitt godt mottatt, og vi hører ikke lengre klager over at for mange amatører rir proffløp.

Kurs

NoARK har som vanlig gjennomført flere ridekurs. Vi har hatt to ridekurs i bane- og løpsridning med hest, ett hekkkurs, kurs og treninger på vår mekaniske hest, samt et kondisjons- og treningskurs for ryttere. Nytt av året er at vi har arrangert kurs for montéryttere som ønsker å nærme seg vår ridestil i løp. Dette er et spennende samarbeid mellom trav- og galoppporten. Vi ønsker oss flere deltagere på kursene, særlig på ridekursene. Alle aktive og fremtidige løpsryttere, treningsryttere, samt eldre ponni- og ridehestryttere er velkomne.

Ponnigalopp

Blant ponniryttene holder interessen seg godt, og vi har også i år sett nye ryttere i løp. Det generelle nivået på rytterne begynner å bli høyt, og vi har også i år flere ponniryttene som har blitt så «bitt av basillen» at de har kjøpt egen galopphest. Det er veldig gøy å se at de som har fått sansen for sporten fortsetter, selv om ponnnen blir for liten. I år har igjen en

av våre ponniryttene hatt arbeidsuke på Øvrevoll, og med positiv tilbakemelding fra treneren vises det at ponnigaloppen er et bra utgangspunkt for dem som vil videre.

Jeg takker i år igjen våre sponsorer! Vi har mange trofaste sponsorer, som gjør det mulig for oss å gi amatørlytterne, som jo ikke tjener penger på å ri løp, noe ekstra når de vinner. Dette settes det stor pris på! Vi har i år hatt flere cuper enn noen gang, og det er meget positivt at amatørlytterne har mange «delmål» å kjempe for. Samtidig vil jeg også benytte anledningen til å takke blant annet Benedicte Halvorsen, Espen Ski, Trond Jørgensen og Tollef Langvad for hjelp med gjennomgang av amatør løp og hjelp på kurs. Uten denne hjelpen hadde vi ikke sett så mange amatørlyttere med fine fremganger. En stor takk også til Norsk Jockeyklub for det gode samarbeidet.

NoARK vil gjerne hjelpe de som ønsker å bli en del av sporten vår! Ta gjerne kontakt med oss på NoARK@NoARK.info. Følg med på hva som skjer på nettsiden vår www.NoARK.info og på Facebook. Galoppporten trenger flere aktører på alle plan og vi vil gjerne gjøre vårt for å hjelpe. Jeg håper du som leser vil ha glede av dette bladet enten du er ponnirytter, amatør- eller treningsrytter, profesjonell aktør i sporten eller er interessert i sporten vår på en annen måte. God fornøyelse!

Helene Marwell Hauge

En bra sesong

HILSEN FRA REDAKTØREN

Kjære leser

Årets utgave av «Veddeløperen» byr på flere spennende artikler. Mange utenlandsopplevelser som våre klubbmedlemmer har skrevet selv. Opplevelser fra Spania på NoARKs reisestipend og «working holiday». Våre ryttere har også vært på galoppbanen både i Kazan, Russland og på Macau, Kina og ridd løp.

Fegentri-rytterne Victoria Allers og Kjetil Kjær forteller om Fegentri-året sitt, samt vi kan lese om Silja Størens opplevelser i Ungarn og Slovakia i forbindelse med Europamesterskapet.

Championrytter Kevin Parkin blir vi bedre kjent med i «Årets Profil» hvor vi også får høre om fart og spenning på hjul og ikke bare hest.

I tillegg til våre faste spalter fra sesongen har vi en del faglige artikler om blant annet kolikk, førstehjelp og idrettsmassasje til hest som vi håper våre lesere finner nyttig og interessant. Du kan også lese om Norsk forening for fullblodsavl's studietur til Irlands berømte stutтерier. Du finner også nyttige tips om bedekking av hest i utlandet, det kan lønne seg å dra nytte av andres erfaringer. Vi byr også på leserbrev, resultater og stoff fra ponni- og ridehestgaloppen i tillegg til mange fine bilder.

Vi takker alle bidragsytere som har gjort en fantastisk jobb med «Veddeløperen» i år. Det er ikke «bare bare» å fylle over 100 sider med så mye godt stoff og flotte bilder.

Vi håper bladet blir godt mottatt og hører gjerne fra leserne om ris eller ros.

Sissel Tangen
Redaktør

Norsk Amatørrytterklubb har også i år gjort en flott jobb og er en veldrevet og aktiv forening. NoARK er viktig for norsk galoppport, ikke minst med tanke på rekrutteringen og interessen for sporten.

I år har det vært avholdt 27 amatørløp, og mange av dem har vært innen V5- og V4 spillet. Det betyr at vi anser at kvaliteten på rytterne har blitt bedre. Går vi noen år tilbake, fikk vi alltid kritikk dersom amatørøpene var innenfor V5-rammen. Det er heldigvis et tilbaketragt stadium og viser at våre «kunder» har tiltro til rytterne. Som dere alle vet har vi i samarbeid med NoARK, skjerpet lisenskravene for amatørrytterne i løpet av de siste årene. Det har uten tvil hatt en positiv effekt, noe som også bekreftes av Den Lavere Voldgiftsrett som følger alle løpene.

Årets to Fegentri løp ble avholdt på «Moods of Norway»- dagen 11. august. Personlig synes jeg at den løpsdagen var en opplevelse, og jeg håper at gjestene satt pris på å få ri på en slik dag med mange mennesker tilstede. Med henholdsvis 13 og 14 hester starterklært, skal vi være meget fornøyde. En stor takk til våre trenere som stilte med hester er på sin plass.

Øvrevoll har i år avholdt 37 løpsdager totalt, hvorav fire onsdager med stevnestart kl. 12. Vi erkjenner at det kan være et problem for mange rent tidsmessig, men samtidig er det viktige løpsdager med tanke på økonomi og ikke minst interessen for sporten. Vi har avholdt kun ett amatørløp på denne typen dager og vi ser at for fremtiden vil det være bedre å legge amatørøpet så sent som mulig i arrangementet, slik at det tidsmessig passer bedre for de som går på skole eller som jobber. Dog er det slik at Norsk Rikstoto nå har et daglig spillvindu som går fra kl. 12. til kl. 21 og også galoppporten må bidra for at dette skal kunne gå. Samtidig ville vi hatt en nedgang i omsetningen på ca. 8 millioner dersom vi hadde erstattet onsdagene med fire torsdager på kveldstid. Uten god økonomi kommer vi ikke videre med sporten vår.

Omsetningen i år mot egne arrangementer har øket med i overkant av to prosent noe som ikke er all verden. Vi har klart å opprettholde baneomsetningen på fjorårets nivå, som den eneste banen i Norge, og det er positivt. Spill på galopp mot utlandet har igjen vist en solid økning og ender i

Kvaliteten på amatørrytterne har blitt bedre, mener Hans Petter Eriksen.

år på godt over 72 millioner kroner. Det betyr at omsetning på galopp har øket fra snau 63 millioner i 2006 til nærmere 154 millioner i 2011.

Når det gjelder utbedring av publikumsområdet med flytting av paddock og nytt servicebygg, så er prosjektet noe forsinket. Det tok dessverre lengre tid enn forventet å få rammetillatelse fra Bærum kommune. Nå er derimot alle tillatelser i orden, men styret har besluttet å utsette byggestart til høsten 2012, i hovedsak fordi det er mer kostbart å igangsette bygging om vinteren og i tillegg ønsker vi å utføre alt arbeidet under ett, slik at byggeperioden blir kortest mulig og med færrest mulig ulemper for alle.

Sesongstart 2012 er satt til 12. april, så det er bare å glede seg. Jeg ønsker alle et godt nytt galoppår.

Hans Petter Eriksen
Adm. direktør
Norsk Jockeyklub/Øvrevoll Galopp

Amatørsesongen

Tekst: Gunnhild Naustdal
Foto: Thea Hofossæter/Hesteguiden

I løpet av sesongen 2011 har mange forskjellige amatører opplevd å komme i vinnerpaddocken. Seierne har vært jevnt fordelt på mange ryttere denne sesongen, bortsett fra Kevin Parkin, som har vært i en klasse for seg. Kevin, som rir både proffløp og hekkeløp i tillegg til amatørløp, har hatt en flott sesong og i god tid før sesongslutt hadde han et sikkert grep om championatet. Med totalt fem seiere og fire av de i amatørløp ble han mestvinnende amatørrytter.

Jentene dominerer vanligvis i amatør-løpene, men i år har det vært uvanlig mange gutter med amatørlytterlisens. Av 19 lisensierte amatørlyttere, er det syv gutter. En av dem er Sergio Pacheco, som på elleve ritt kun hadde én uplassert og vant både Hestesport Cup og Øvrevoll Hesteeierforening Klokkeserie. Blant jentene er Aase Marie Brown verdt å nevne. I sitt andre år som amatørlytter har hun hatt ritt i de fleste amatørløpene og fikk to seire. Helt på tampen av sesongen sikret hun seg også NoARKs reisestipend.

Aase Marie Brown tok årets og karrierens første seier på Zirkon. Senere vant hun både Radisson Cup og Amatørserien.

Amatørserien

Vanligvis er det en rytter som utmerker seg så mye i løpet av sesongen at kampen om reisestipendet er avgjort lenge før siste amatørløp. Lenge så det ut til at Kevin Parkin hadde et sikkert grep om stipendet, men Aase Marie Brown ble meget nærgående på slutten. Før siste løpsdag lå hun bare fire poeng bak Kevin Parkin. Den som vinner reisestipendet får 10 000 kroner, som skal brukes til en hesterelatert reise, så her var det mye

som stod på spill før det siste løpet.

Dessverre ble hesten til Kevin strøket i det siste amatørløpet, men fortsatt måtte Aase bli minst nummer fem for å gå forbi Kevin. Etter et flott ritt på Decibel til 2. plass vant hun med 160 poeng foran Kevin med 150 poeng. Sergio Pacheco endte på 3. plass med 126 poeng. Aase annonserte like etterpå at hun ville bruke stipendet til å dra til USA for å ri i trening der.

NoARK AMATØRSERIE

Navn	1	2	3	4	5	Uplassert	Sum	Antall løp
Aase Marie Brown	2	2	3	3	4	6	160	20
Kevin Parkin	4	2	2		3	4	150	15
Sergio Martin Pacheco	2	3	2	2	1	1	126	11
Silja Støren	1	1	3		1	15	104	21
Veronika Aske	1		4	1	1	9	98	16
Helena Rosén	1	1	1	1	4	7	90	15
Tamara Butenko	1	2		1		7	68	11
Cathrine Fortune		2			2	9	58	13
Kjetil Kjær	1		1	1	1	5	54	9
Victoria Allers			2	1		8	48	11
Christina Høvding		1		2			30	3
Erika Edvardsson*	1					5	28	6
Anders Bager*			2			1	26	3
Josefin Landgren*	1					3	24	4
Camilla Graver				1	1	3	20	5
Thea Hofossæter				1		6	20	7
Tonje Tømta						6	12	6
Charlotta Ericsson*						5	10	5
Sissel Tangen						2	4	2

* Utenlandsk lisens. Kun ryttere med norsk lisens er med i serien

Aylar og Federico Navarro vant begge amatørløpene over 900 meter.

NORBUSS CUP

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
Veronika Aske	1		1				30	2
Christina Høvding				2			16	2
Helena Rosén				1	1	1	16	3
Cathrine Engebretsen					1	1	8	2
Aase Marie Brown					1		6	1
Silja Støren						3	6	3
Kevin Parkin						1	2	1

BACK ON TRACK CUP

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
Silja Støren	1				1	1	26	3
Helena Rosén	1					2	22	3
Tamara Butenko		1				1	16	2
Cathrine Engebretsen		1					14	1
Kevin Parkin			1			1	14	2
Aase Marie Brown					1	2	10	3
Veronika Aske				1		1	10	2
Camilla Graver					1	1	8	2
Tonje Tømta						2	4	2
Charlotta Ericsson						1	2	1
Erika Edvardsson						1	2	1
Josefin Landgren						1	2	1
Kjetil Kjær						1	2	1
Thea Hofossæter						1	2	1
Victoria Allers						1	2	1

RADISSON BLU PARK HOTEL CUP

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
Aase Marie Brown		1	1				26	2
Kevin Parkin	1				1		24	2
Sergio Martin Pacheco				2	1		22	3
Cathrine Fortune		1			1		20	2
Veronika Aske			1			1	14	2
Silja Støren			1				12	1
Charlotta Ericsson						1	2	1
Erika Edvardsson						1	2	1
Kjetil Kjær						1	2	1
Tamara Butenko						1	2	1
Thea Hofossæter						1	2	1
Tonje Tømta						1	2	1
Victoria Allers						1	2	1

Fjorårets champion, Veronika Aske, vant Norbuss Cup med hjelp fra Bittersweet.

Norbuss Cup

Det har etter hvert blitt en god del cuper for amatørerne, og den første cupen som skulle avgjøres var Norbuss Cup, som gikk over tre løp på forsommeren. Allerede etter det andre løpet hadde Veronika Aske avgjort med en seier med Bittersweet og en 3. plass med Ifannik Sacc. Da gjorde det kanskje ikke så mye at hun ikke hadde ritt i det siste løpet. Totalt fikk hun 30 poeng foran Helena Rosén med 20 poeng og Christina Høvding med 16 poeng. Veronika fikk et gavekort fra Norbuss.

Back on Track Cup

Den neste cupen som skulle avgjøres var Back on Track Cup. Også her gikk serien over tre løp. Etter at de to første løpene var unnagjort stod det mellom Silja Støren og Helena Rosén. Begge hadde en seier og en uplassert, så her gjaldt det å få den beste plasseringen i det siste løpet. Silja Støren klarte her en 5. plass, mens Helena ble uplassert. Dermed var seieren sikret for Silja med 26 poeng, og gave fra Nina Bakstad og Back on Track kunne mottas. Helena Rosén ble nummer to med 22 poeng og Tamara Butenko ble nummer tre med 16 poeng.

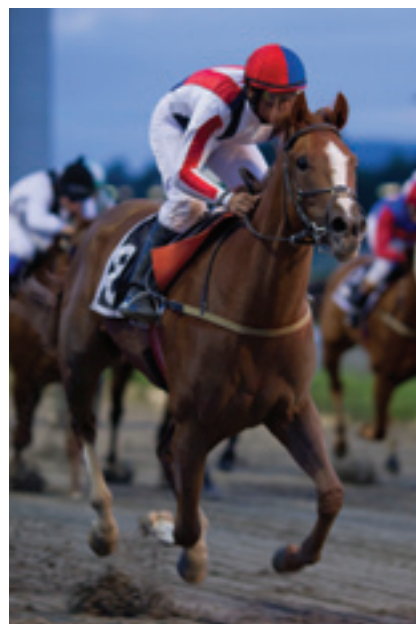
Radisson Blu Park Hotel Cup

Også på høsten var det en cup for amatørerne bestående av tre løp. Før det siste løpet stod det mellom Sergio Pacheco, Aase Marie Brown, Kevin Parkin og Veronika Aske. Alle kjempet om et weekendopphold på et valgfritt Radisson Blu Park hotel i Norge. I det siste løpet tok Aase Marie Brown 2. plass, og det holdt til sammenlagtseier med 26 poeng foran Kevin Parkin med 24 poeng. Sergio Pacheco ble tredje med 22 poeng.

Silja Støren og Dark Pride har flere seiere sammen. I år fikk de seier i Back on Track Cupen.

ØVREVOLL HESTESPORT CUP

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
Sergio Martin Pacheco	1		2				42	3
Aase Marie Brown			1	1	2	1	34	5
Kevin Parkin		1	1			1	28	3
Kjetil Kjær	1			1			26	2
Helena Rosén		1			1	2	24	4
Silja Støren		1				4	22	5
Erika Edvardsson	1					1	20	2
Tamara Butenko		1				2	18	3
Christina Høvding		1					14	1
Victoria Allers				1		3	14	4
Anders Bager			1				12	1
Camilla Graver				1		1	10	2
Veronika Aske					1	1	8	2
Cathrine Fortune						3	6	3
Charlotta Ericsson						2	4	2
Josefin Landgren						1	2	1
Thea Hofossæter						1	2	1
Tonje Tømta						1	2	1

Max Manus var med og sørget for ny løpssal til Sergio Martin Pacheco fra Øvrevoll Hestesport.

Lea Olsen var den eneste som klarte å få Requested først over målstreken i år. Sammen vant de to løp.

Øvrevoll Hesteeierforenings Klokkeløp

Den tradisjonsrike klokkeserien til Hesteeierforeningen ble usedvanlig spennende i år. Før det siste løpet var det fem ryttere som hadde muligheten til å gå av med sammenlagtseieren, og Sergio Pacheco lå best an av de fem. I det siste løpet fikk vi se en herlig finish der tre hester lå helt likt på linje og alle tre endte til slutt på samme tid. Sergio ble nummer to i løpet, og med én seier og én 2. plass fra tidligere holdt det til sammenlagtseier og klokke. Totalt fikk han 46 poeng. Aase Marie Brown ble nummer to med 38 poeng og Kevin Parkin ble tredje med 32 poeng.

Øvrevoll Hestesport Cup

Øvrevoll Hestesport Cupen har også vært veldig jevn i år. Etter fem av seks løp ledet Sergio Pacheco knepent, men flere stod i kø for å gi ham kamp om ny løpssal fra Øvrevoll Hestesport. I det siste løpet red han Liberty Cash inn til en 3. plass, og med seier på Max Manus fra tidligere holdt det til sammelagtseier med 42 poeng. Aase Marie Brown ble nummer to med 34 poeng og Kevin Parkin kom på 3. plass med 28 poeng.

Sissel Tangen ble i år medlem av klubben med jenter som har vunnet løp på Onkel Blaa.

Stephen Johnson tok karrierens første seier på Reaching Nirvana.

ØVREVOLL HESTEEIERFORENING'S KLOKKELØP

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
Sergio Martin Pacheco	1	2					46	3
Aase Marie Brown	1			2		2	38	5
Kevin Parkin	1				2	1	32	4
Jonna Gustafsson		1		1		2	26	4
Victoria Allers			2			1	26	3
Federico Navarro		1			1	2	24	4
Silja Støren			1			4	20	5
Josefin Landgren	1						18	1
Lea Olsen	1						18	1
Veronika Aske			1			3	18	4
Maria Thorsen		1					14	1
Kjetil Kjær			1				12	1
Helena Rosén					1	2	10	3
Tamara Butenko				1		1	10	2
Thea Hofossæter				1		1	10	2
Li Pantzare					1		6	1
Cathrine Fortune						2	4	2
Louise Søndergaard						2	4	2
Charlotta Ericsson						1	2	1
Erika Edvardsson						1	2	1
Hilda Knafve						1	2	1
Jonna Larsson						1	2	1
Rikke Munk Sørensen						1	2	1

Kjetil Kjær og hans egen Wattan trekker det lengste strået i kampen mot Helena Rosén og Chief Eric.

Kevin Parkin ble årets champion. Her vinner han Petite frisørens NoARK Vandrepokal med Flying Falk.

Tamara Butenko vant sesongens siste amatørlop med Gucci Lorenzo.

MESTSEIRENDE AMATØRRYTTER

Navn	Antall løp	1	2	3	Premiesum
Kevin Parkin*	26	5 (4)	4	4	194 540
Kjetil Kjær*	32	3 (1)	1	4	151 840
Sergio Martin Pacheco	11	2	3	2	100 260
Aase Marie Brown	21	2	2	3	103 620
Lea Olsen*	10	2	1	1	82 040
Federico Navarro	9	2	1	0	58 700
Louise Søndergaard	9	2	1	0	34 860
Mette Kjelsli*	10	2 (1)	0	2	60 240
Tina Henriksson*	6	2	0	1	48 280
Jonna Gustafsson*	28	1	3	2	85 680

* Rir også profesjonelle løp

For å være med å samle poeng i seriene våre må man være medlem av NoARK. Husk å melde deg inn før sesongstart.

Wibecke vant sammenlagt

Tekst: Sabine Langvad
Foto: Thea Hofossæter

«Best Presenterte Ekvipasje» er en kåring arrangert av NoARK som pågår mesteparten av sesongen. Leieren som presenterer seg og hesten best i paddock før løpet vinner, og kvalifiserer seg til sammenlagtkonkurransen.

Wibecke til topps!

En som gjentatte ganger har utmerket seg denne sesongen er Wibecke Jegard. Hun presenterer og håndterer alltid hestene på en flott måte, og de er alltid velstelte med helt og rent utstyr. I tillegg er Wibecke flink til å matche farger på både seg selv og hesten med fargene på drakten, noe som gjør at helhetsinntrykket kommer enda tydeligere frem. Hele fire ganger har hun blitt best presenterte denne sesongen, og dette holdt til at hun stakk av med seieren i sammenlagtkonkurransen.

KRITERIER SOM VEKTLLEGES VED KÅRING

- › Ren og blank hest.
- › Velstelt man og hale.
- › Smurte høver.
- › Profesjonell håndtering av hesten.
- › Passende antrekk for anledning, vær og vind.

Dermed vant hun gavekortet på 2 500 kroner. Vi gratulerer så mye med seieren og håper å se mer til henne neste år!

Lønnsomt å være NoARK-medlem
Dessverre var verken 2. – eller 3. plasserte i 2011 medlem av NoARK, derfor ble det ingen premie på disse. Alle leiere oppfordres til å melde seg inn i NoARK. Ved aktivt medlemskap inngår også en ulykkesforsikring som dekker deg ved håndtering av hest på løpsdager.

Wibecke med Hallingdal Blue. Tonje Tømta sitter på hesteryggen.

RESULTAT – BEST PRESENTERTE EKVIPASJE

Norbuss Cup Amatørløp I	Ingen kåret	
Øvrevoll Hestesportcup I	Marianne Skrede	Aylar
Norbuss Cup Amatørløp II	Christine Aanstad	Emperor
Back On Track Amatørløp	Helene Dahl	River Landing
Norbuss Cup Amatørløp III	Nina Kambestad	Party Booster
Øvrevoll Hestesportcup II	Nina Kambestad	Clauses Mistral
Back On Track Amatørløp	Gina Mathiesen	Imperial Skylight
Hestefoto.no Amatørløp	Alexandra Lyseng	Clauses Mistral
NoARK Vandrepokal	Ingen kåret	
NoARK Sprintcup	Wibecke Jegard	Hallingdal Blue
Stallkroen Fegentri Lady Riders	Anne Mari Gerhardsen	Fendi
Stallkroen Fegentri Gentlemen	Wibecke Jegard	Sophies Love
Øvrevoll Hestesportcup III	Marianne Skrede	Aylar
Hestefoto.no Amatørløp	Wibecke Jegard	Hallingdal Blue
Øvrevoll Hesteeierforenings Klokkeløp I	Sara Stensvik	Dalmeny
Øvrevoll Hesteeierforenings Klokkeløp II	Christina Horn	River Landing
Radisson Blu Amatørløp	Wibecke Jegard	Sophies Love

Er du medlem av NoARK?

NoARK jobber for å bedre amatørernes vilkår i galoppsporten og legger stor vekt på kurs, opplæring og sikkerhet.

Medlemskapet inkluderer:

- › Ulykkesforsikring (Gjensidige) ved omgang med hest i trening (ridning i løp/trening, leing til løp) og ridning på ponnirangementer organisert av Norsk Jockeyklub/NoARK.
- › Kurs med redusert pris og fortrinnsrett på deltagelse.
- › Medlemsbladet «Veddeløperen» én gang i året.
- › Mulighet til å samle poeng til NoARKs amatørstipend, Øvrevoll Hestesport Cup og andre amatørserier.
- › Ri i NoARKs Vandrepokal og andre løp forbeholdt medlemmer av NoARK.
- › Mulighet til å vinne sammelagt «Best Presenterte Ekvipasje».
- › Mulighet til å starte i ponniløp og delta i ponniserien.

Medlemskontingent 2012

- › Fullt medlemskap m/forsikring 500 kroner
- › Ponnimedlemskap m/forsikring 350 kroner
- › Støttemedlem u/forsikring 200 kroner

Betales til NoARK, Postboks 95, 1332 Østerås.
Kontonummer 6228.05.52858
Husk å oppgi fødselsdato og e-postadresse.

Mer info på www.NoARK.info, eller kontakt oss på NoARK@NoARK.info

Nye land og nye ryttere

Tekst: Helene Marwell-Hauge

2011 ble et år med mange muligheter for norske amatørryttere i utlandet. Det har etter hvert blitt en tradisjon at mange aktive amatørryttere får verdifull løpserfaring utenfor Norge. Norge får hvert år flere unike mulighetene til å sende ryttere over hele verden for å ri løp ved å være medlem i den internasjonale organisasjonen Fegentri. Hoveddelen av disse løpene inngår i Fegentri World Cup, men det avholdes også ulike internasjonale amatørløp, der vi får invitasjon gjennom Fegentri. I tillegg er det EM i Bratislava og Budapest hvert år.

Fegentri

I 2011 har Victoria Allers representert Norge i Fegentri for første gang. Hun endte til slutt på 6. plass, kun slått med ti poeng fra 3. plass og 12 poeng fra 2. plass. En 2. plass i løp gir 12 poeng så det var veldig jevnt i toppen og kun marginer skilte henne fra en plass på pallen. Tina Henriksson fra Sverige vant hele serien for andre året på rad. I år hadde Tina allerede vunnet sammenlagt før finalen på Mauritius, mens i fjor var det ikke klart at hun vant før etter finaleløpet. Victoria har hatt en fin første Fegentri-sesong med seier i USA og trippelplasseringer både i Norge, Frankrike, Tyskland, England, Tyrkia og Irland.

Kjetil Kjær startet som Fegentri-rytter i 2010 og red også i deler av 2011. Han fikk to fine 2. plasser i Qatar og på Klampenborg. Sammenlagt vant franske Edouard Montfort serien for guttene. Les om Victoria og Kjetils Fegentri-år på side 42-46.

EM

I EM for amatørryttere representerte Silja Støren Norge. Hun var ikke veldig heldig med trekningen av hester og endte uplassert sammenlagt med en 3. plass som beste resultat. Silja var veldig fornøyd med erfaringen, som du kan lese om på side 18.

Russland og Kina

I juni var Norge invitert til Russland til et internasjonalt løp med ryttere fra 16 nasjoner på samme dag som russisk President's Cup. Dette er årets mest populære løpsdag i Russland. Dit

reiste Cathrine Fortune som Norges representant. Denne reisen kan du lese om på side 26.

I november ble det for første gang avholdt løp for jenter i Macau, som er Kinas svar på Las Vegas. Victoria Allers representerte Norge i disse to løpene. Dette var en veldig flott opplevelse som Victoria forteller om på side 14. Vi håper at dette er noe andre norske amatørryttere kan få oppleve i årene som kommer.

«Working holiday»

Nytt i 2011 var at vi hadde flere ryttere som dro til Spania på «working holiday», og både Veronika Aske og Camilla Graver red løp der. I tillegg red Silja Støren løp på Strømsholm, Aase Marie Brown på Jägersro, Victoria Allers på Klampenborg og Veronika Aske avsluttet sesongen på beste måte med seier på Täby på norsktrente Majestic Song. Det er morsomt å se at de norske rytterne får sjanser utenfor vårt eget land.

Reisestipend fra NoARK

Reisestipendet 2010 gikk igjen til Cathrine Fortune. Hun valgte også «working holiday» i Spania. Reisestipendet er på 10 000 kroner og skal brukes til å reise til utlandet for å lære mer og for å oppleve galoppporten utenfor Skandinavia.

Reisestipendet kan vinnes flere ganger, men ikke to sesonger på rad.

British Racing School

Nytt av året var at NoARK ønsket å sende flere av våre amatørryttere på ukerskurs til England. Valget av skole falt på British Racing School i Newmarket da de hadde et bedre opplegg for amatørryttere enn Doncaster Racing School, som også var med i vurderingen. I juni 2011 reiste derfor fire ryttere til Newmarket på en ukes intensivt kurs. Opplegget var meget vellykket og vi kommer til å fortsette å sende ryttere dit. Etter årets erfaringer ser vi at ryttere som allerede rir løp har mer igjen for å gå på dette kurset, slik at vi kommer til å søke etter løpsryttere til kurset i Newmarket i 2012.

KRITERIER FOR Å RI FEGENTRI OG ANDRE INTERNASJONALE AMATØRLØP

NoARK ser frem til å gi flere amatører sjansen til å reise utenlands for å representere Norge i internasjonale amatørløp, i Fegentri og i EM. Klubben velger sine ryttere ut fra følgende kriterier:

- › Generelt gode ferdigheter i løpsridning.
- › God løpserfaring – minimum er ca. 50 ritt for å ri Fegentri.
- › Minimum fem seire er obligatorisk for å ri Fegentri.
- › Løpsresultater de siste sesonger.
- › Interesse for videreutvikling av rideferdigheter (kurs, løpsgjennomgang, treningsridning).
- › Bør helst ikke jobbe med hest på heltid for å ri Fegentri.
- › Egnethet til å representere Norge i utlandet.
- › Minimum 18 år.
- › Må kunne engelsk.
- › Medlem av NoARK.

TILSKUDD FOR UTLANDSREISER

NoARK har et stipend for å fremme nivået til norsklicenserte amatørrytterne, som allerede rir løp eller som snart vil søke om amatørrytterlisens. Rytterne søker til NoARK om dette stipendet.

- › Inntil 1 500 kroner for løp i Danmark eller Sverige, bortsett fra Göteborg der satsen er kilometergodtgjørelse inntil 1 000 kroner.
- › Inntil 3 000 kroner for løp utenfor Skandinavia.
- › Dersom man får reisepenger av trener er det avgjørende for beløpets størrelse at beløpet som dekkes totalt ikke er større enn de totale kostnadene til rytteren.
- › Det dekkes et maksimumsbeløp per år per rytter på 6 000 kroner. For beløp over dette må det legges særlige hensyn til grunn.
- › For reiser og opphold hos trener i utlandet dekkes inntil 6 000 kroner. Her vil det legges til grunn rytters utviklingspotensiale og vist vilje til å forbedre seg. Dette er i hovedsak ment for unge ryttere med utviklingspotensiale.
- › Ryttere som mottar reisestipend fra NoARK skal skrive om reisen og oppholdet sitt til bruk på nettsiden eller til «Veddeløperen».
- › Medlem av NoARK

NoARKs amatører i utlandet

Nytt av året er et NoARK gir et reisetilskudd til norske amatørryttere som rir løp i utlandet. I tillegg til jentene som har vært i Spania, har flere av våre amatørryttere benyttet seg av dette tilbudet og stilt til start utenlands.

Tekst: Aase Marie Brown, Victoria Allers, Silja Støren og Veronika Aske
Foto: Svensk Galopp/Stefan Olsson

Aase Marie Brown, Jägersro, Malmö
Jeg var så heldig å få ritt i Sverige på Jägersro for Lena Natt och Dag på hesten Aventurin. Jeg tok fly ned til Danmark, hvor jeg ble hentet av Lena i den mange-kilometers-kjørte hestebilen hennes. Hun skulle til Klampenborg hvor hun hadde tre hester til start. Det var kult å få se en galoppbane i Danmark og i samme slengen.

Da løpsdagen var over, kjørte vi hjem til Lenas gård som heter Akka Ridesenter. Jeg ankom et «paradis» hvor det var store jorder overalt med paddocker, ridehus, utebaner og mye mer.

Dagen etter kjørte vi til Jägersro, som var rundt 30 minutter fra Lenas ridesenter. Jeg skulle ri lav vekt, og hadde bekymret meg litt fordi jeg ikke hadde hatt mulighet til å veie meg, men det gikk veldig fint. Jeg gledet meg veldig til å bruke pisk, fordi dette ville nå være første gang jeg virkelig fikk «bruke» den. Jeg hadde fått et spontant lynkurs i piskbruk av Shane Karlsson og Espen Ski på Klampenborg, og i tillegg hatt lang trening med Tina Smith i sommer, så gledet jeg meg faktisk veldig mye. Drakten var på og var i fargene rød med gult brystbelte. Hjelmen på hodet, piskan i hånd, og rideordre på øret. Jeg var klar!

Vi cantret lett til start og hesten virket veldig grei. Innlastingen tok lang tid i forhold til i Norge (siden vi er så flinke her hjemme), men til slutt var alle på plass og starten gikk.

Hesten gikk et knallløp, og tok igjen mye av feltet på oppløpet. Jeg var veldig snurt fordi at jeg ikke hadde gått

tidligere, men jeg visste ikke at hesten hadde så lang akselerasjon. Det kuleste var at alle piskeslagene traff perfekt, og ja, jeg synes det ga effekt.

Det var supergøy å ri i et annet land, og jeg gleder meg til 2012 hvor jeg forhåpentligvis kommer til å reise mye mer.

Victoria Allers, Klampenborg, København

Lørdag 29. oktober tok jeg turen til Klampenborg for å ri Lagoa Do Pau i et amatørløp for Lone Bager. Dette skulle egentlig vært Fegentri-løp for oss jentene i Danmark, men det lot seg ikke gjennomføre da sponsoren av løpet trakk seg. Det var derfor en god trøst å få ri i amatørløpet likevel. Jeg har ridd Lagoa flere ganger og det er godt å kjenne henne, for hun er en spesiell frøken - dog oppførte hun seg veldig bra denne gang.

Løpet gikk over 1600 meter gress. Vi var raskt ute av boksene, men jeg la henne bak i feltet for å kunne utnytte speeden hun ofte har. Ut av svingen akselererte hun raskt utvendig på feltet da jeg ba om det, og det tok ikke lang tid før vi var oppe på en 4. plass. Hun nærmet seg tredjehesten, men ble sliten på slutten og begynte å henge. Vi var tilslutt en halv lengde bak tredjehesten i mål. Feuer Claus med debuterende Cecilie Buch vant lett etter å ha ledet hele løpet, mens Lones Azzah med Louise Søndergaard tok 2. plassen. Både Lone og jeg var godt fornøyd med 4. plassen da dette var hennes beste prestasjon på lengde tross tre kilo overvekt.

Silja Støren, Strömsholm, Strömsholm
Jeg hadde i år fått lov til å ri Postcard, som trenes av Charlotte Sjøgren, denne løpsdagen. Jeg har ridd han før i flere løp i Norge og vant med han i fjor høst. Løpet jeg skulle ri var et amatørløp for kvinnelige amatører over 2100 meter som het Silverstöveln. Strömsholm er en temmelig annerledes bane å ri løp på, de har voltstart, altså ingen startbokser, og løpet vårt gikk også gjennom skogspartier på en liten bane med krappe svinger. Ellers er banen kjempefin, i hvert fall om det er fint vær. Folk sitter på midtbanen, de griller og har piknik og nyter god sport.

Vi kjørte ned dagen før og dro innom for å gå banen noen ganger før vi dro til hotellet. Det er noen steder det mangler railer, og man må vite hvilken bane man skal ta, så å gå banen var her meget viktig!

Jeg red i 4. løp, så jeg gikk ut og fikk sett araberløpet for å få en idé om hvordan voltstarten fungerer, da jeg som de fleste andre norske amatører ikke har vært med på det før. Her var hestene i alle kanter, og det så ut som at starten kunne avgjøre om løpet gikk bra eller ikke. Da det var klart for mitt løp, hoppet jeg opp på Postcard og cantret gjennom skogen bort til starten. Jeg skulle starte ved rail, altså snu sist, noe som var kjent som vanskelig. Starten gikk, og vi fikk ingen perfekt start, men vi ble flagget tilbake til omstart. Neste gang gikk starten fint for oss og vi kom lett opp i front. Vi skled oss rundt banen og Postcard holdt en gang på å svinge ut i feil bane, men med ett smekk på skulderen skjønte han hvor vi skulle. Han brukte mye energi på å balansere seg på den glatte banen, og da 2100 meter i tillegg er litt langt for han, bremset det en del på oppløpet og vi endte på 8. plass.

En lykkelig Veronika Aske i
vinnerpaddocken på Täby

Var en utrolig morsom dag, jeg lærte masse av å ri på en sånn bane, med voltestart krappe svinger og krevende underlag. Har veldig lyst å ri der neste år og, da jeg nå vet hvordan ting foregår!

Silja Støren og Postcard i front første gang inn på oppløpet på Strömsholm.

Veronika Aske vinner på Täby med Majestic Song.

**«Takk til NoARK som
sponset reiseutgiftene!»**

Aase Marie Brown

Veronika Aske, Täby, Stockholm

Etter endt sesong på hjemme på Øvrevoll fikk jeg muligheten til å ri Are Hyldmø-trente Majestic Song på Täby. Jeg hadde ridd Majestic Song tre ganger tidligere og det hadde resultert i én 1., én 2., og én 3. plass. Det er kanskje ikke overraskende at dette er en hest jeg liker svært godt, og i tillegg hadde han vist god form i sine to siste starter. Derfor var det utrolig gøy å få sjansen til å ri ham igjen, spesielt siden det var på Täby.

Løpet var over 1600 meter og Majestic skulle bære 69 kilo, den høyeste vekten i løpet. Samtidig var vi uheldige og trakk ytterste startspor, nummer 15. Are ville at han skulle være tidlig fremme fra start og at jeg skulle holde han unna trøbbel så han fikk galoppere fritt. Han hoppet fint ut, men det var flere som rusket av gårde i front i et voldsomt tempo. Jeg ble liggende langt bak fra start, men på

bortre langsiden fikk han galoppere fritt og jeg hadde masse hest igjen i hånden. Inn i siste sving var det fire-fem hester foran oss, Majestic Song var fortsatt fint på bittet og med sine store, lange steg tok vi fort innpå hestene i tet og jeg hadde en utrolig god følelse ut av siste sving. Vi rakk akkurat frem og vant løpet med et hode til gode på annenhesten. Majestic Song er en fryd å sitte på og det var ekstra gøy at mitt første ritt i Sverige endte med seier.

Macau – en overveldende opplevelse

Macau Jockey Club hadde aldri holdt et kvinnelig galoppløp før 18. november 2011. Det ble derfor gjort stor stas på oss da tolv jenter dro over for å ri to internasjonale løp i regi av Fegentri-organisasjonen. Vi ble behandlet som kjendiser av pressen og som fintfolk av jockeyklubben.

Tekst: Victoria Allers
Foto: Privat

I åtte år har generalsekretæren for Fegentri, Susanna Santesson, jobbet med å få til et internasjonalt «ladies race» for amatørryttere på Macau. Macau er en øy utenfor Hong Kong som er stappfull av casinoer og er Asias svar på Las Vegas. I 2011 fikk hun det endelig til, og jeg var så heldig å bli invitert som en av tolv amatørryttere til å ri i de to løpene som var satt opp som Fegentri International Charity Ladies' Race.

Fullt program i en uke

Løpene skulle ris en fredag i november, men vi landet allerede mandag formiddag i Hong Kong. Det var nemlig fullt program i dagene opp til løpene:

- › Treningsridning
- › Pressekonferanse i Hong Kong med trekning av startspor
- › Gjennomgang av regler med Voldgiften til Macau Jockey Club
- › Middag på galoppbanen i Hong Kong, Happy Valley, under en løpsdag
- › Sightseeing på Macau og i Hong Kong
- › Diverse bilrace med blant annet Formel 3

Vi treningsred to morgener hvor de fleste av rytterne fikk ri de hestene de skulle ri i løpene. Mine var for sterke til at jeg kunne ri dem i trening, så jeg fikk ri andre hester i stedet for. Det var travelt på banen med mange hester overalt. Alle hestene ble leid til banen av stallgutter og rytterne hoppet bare opp for å varme dem i trav og cantre dem på banen. Ut fra å ha sett mange av hestene trene fra trenertårnet konkluderte vi med at mange pullet og var helt døde i munnen. Dette var nok fordi rytterne ikke har mye kunnskap og rir som apekatter.

Kjendiser på pressekonferanse

Pressekonferansen i Hong Kong ble avholdt onsdag formiddag og her var presse fra Macau og Hong Kong invitert. Det var både våre to løp som det skulle trekkes startspor til samt et internasjonalt Gruppe 1-løp som skulle gå samme dag. Her var det kommet tilreisende hester fra både England, Australia og New Zealand for å delta. Da vi tolv rytterne kom inn i presserommet iført jockeyutstyr kastet 20 fotografer seg over oss. Jeg har aldri opplevd lignende i hele mitt år som Fegentri-rytter! Det ble tatt mange bilder både før, under og etter den høytidelige trekningen av startspor, og flere av rytterne ble også intervjuet. Det var akkurat som å være kjendis! I det første løpet trakk jeg startspor åtte og i det andre løpet nummer én, hvilket jeg var ganske fornøyd med. Etter

Jeg er klar for mitt første løp på Macau; i visningspaddocken på Handsome Run.

Rytterne er samlet på pressekonferansen i Hong Kong foran tavlen med hester og startspor.

pressekonaferansen hadde vi to fotografer på oppdrag fra Macau Jockey Club som fulgte oss på alt vi gjorde resten av uken – en filmet og en tok bilder. Her skulle det dokumenteres og bilder ble løpende lagt ut på banens hjemmeside. Dagen etter pressekonaferansen var vi også avbildet i flere aviser og jeg fikk blant annet et eget bilde i Hong Kongs største avis. Stas!

Fra løp i Hong Kong til sightseeing og studering av hestene

En av ettermiddagene hadde vi møte med medlemmene av voldgiften for gjennomgang av regler og prosedyrer. Alt var lov med pishen bortsett fra å heve den høyere enn skulderen og ellers var det bare å gi hverandre nok plass. De hadde funnet frem film fra tidligere løp til alle hestene vi skulle ri, det var veldig lærerikt. Jeg så raskt at den første hesten min, Handsome Run, galopperte som en kenguru med høyt hevet hodet og alltid stoppet på oppløpet. Med litt research på nettet fant jeg også ut at den hadde blødd neseblod i alle sine siste starter, og det var nok forklaringen på de dårlige prestasjonene. Den andre hesten, Sun Smile, fikk jeg beskjed om var en idiot i startboksene. Dog hadde den litt sjanse i løpet. Den hadde misset starten alle de siste gangene, men kom alltid med en god speed på slutten og ble fjerde i de to siste starter. Jeg følte meg ikke akkurat som den som hadde vært mest heldig med trekningen av hester, men jeg måtte

jo bare gjøre det beste ut av det.

Dagen i Hong Kong ble avsluttet med middag og løp på den store galoppbanen, Happy Valley, midt i Hong Kong. Det var en stor opplevelse! Jeg har hørt så mye om banen og sett så mange bilder, så å endelig være der var nesten uvirkelig. Vi fikk vår egen losje som Macau Jockey Club, med perfekt utsikt til oppløpet og egen buffet og spilleluka!

I løpet av dagene fikk vi også sett mye av Hong Kong og Macau; utsikt over Hong Kong på «The Peak», Stanley market i Hong Kong, det mest kjente tempelet og kjeksbutikk i Macau samt en formiddag på bilbanen hvor vi fikk sett flere billøp og fikk hilst på flere av førerne. Vi gikk også selv rundt i Macau sentrum for å få folk til løpsdagen ved å dele ut flyers og gi dem små gaver fra kjeksbutikken.

MACAU GALOPPBANE

- › Det står ca. 550 hester på banen fordelt på 20 trenere og alle må trenes mellom kl. 05 og 08 hver morgen.
- › Banen og stallene er inne på et helt avlukket område og ingen hester står utenfor banen. På grunn av plassmangel er til og med stallene bygget i to etasjer.
- › Hver hest har et unikt brennmerke på skulderen bestående av en bokstav og tre tall. Bokstaven viser hvilket år de er blitt importert til Macau og deretter har de et identifikasjonsnummer. Hver gang hestene får på seg en sal må de også gå med et nummerdekk som viser deres identifikasjonsnummer så alle til en hver tid kan følge hesten. Dette gjør det blant annet enkelt for et filmteam å filme hestene i trening hvor filmene blir brukt til vurdering av hestenes form i TV-sendingen til løpene.
- › Det er løp på Macau året rundt med sesongstart i oktober og sesongslutt i september.

Draktene til hver av jentene henger klar på hvert sitt skap med beskrivelse av hvilke drakt som skal brukes når.

Den store dagen
Fredag var den store dagen. Det hadde styrtregnet om torsdagen så banen var veldig bløt. Gressbanen var ca. 1400 meter med kun 350 meters oppløp. Vi skulle ri begge løpene på gresset, først 1500 meter og deretter 1200 meter.

Løpsdagen startet med at vi skulle ta et fellesbilde i visningspaddocken og allerede i 2. løp var det vår tur. Treneren til Handsome Run ville jeg skulle ligge som annen-tredjehest og sitte med hesten helt til oppløpet før jeg red på den. Siden den aldri hadde gått lenger enn 1200 meter måtte jeg spare på kreftene. Jeg fikk travet rolig til start hvor alle fikk sin startboksmann som leide oss rundt og satt på blindkapper – det ble brukt på nesten alle hestene der. Jeg var sist inn i startboksen og først ut. Handsome Run var ivrig og løp av gårde. Inn i første sving kom jeg meg på innerrail og lå først i feltet sammen med hun ene fra Tyskland. Handsome Run slappet godt av og løp utrolig nok ikke som en kenguru. Jeg lot han slappe av der fremme og han gikk lett. Inn i siste sving var jeg faktisk optimistisk, men det varte ikke lenge. Med en gang vi rundet ut på oppløpet og jeg tok fatt i hesten bråstoppet den. Han smalt hodet i været og løp som den kenguruen jeg hadde sett på film. Det tok ikke lang tid før vi gikk fra første til sisteplass. Sarah Leutweiler fra Sveits vant løpet etterfulgt av den franske og irske rytteren. Det var ikke tvil om at Handsome Run nok hadde lungeblødd igjen.

Bare en time senere var det klart for det andre løpet. Flere av jockeyene som hadde ridd Sun Smile hadde kommet

Artikkel fra pressekonferansen i Hong Kongs største avis hvor jeg fikk et eget bilde fra startsportrekningen.

bort til meg i garderoben og fortalt meg hvordan hesten var i startboks og hvordan jeg burde ri den i løpet. Det var tydelig at dette var en spesiell hest som folk ønsket jeg var forsiktig med. Gikk det fint i startboksene ville den hoppe ut litt

front, men den var dessverre ikke så god på gresset. Samtidig fikk jeg vite at den hadde litt problemer med skuldrene, så jo mer jeg fikk travet før start jo bedre var det. Til start ble jeg leid av en ponni og den oppførte seg bra til og med bak boksene, hvor jeg hadde fått beskjed om at den kunne være litt stresset. Jeg kom som planlagt sist inn i boksene. Der satt det en person og ventet på oss foran til høyre som tok tak i det ene øret til Sun

«Da vi tolv rytterne kom inn i presserommet iført jockeyutstyr kastet 20 fotografers seg over oss.»

trengt og jeg skulle være litt på den for å få den i gang. Deretter skulle jeg la den være til ut på oppløpet da den pleide å ha litt speed på gresset. På dirten hadde den vunnet de fire siste gangene fra

Smile, han som leide meg hoppet opp foran på vår venstre side for å holde hodet og ta av blindkappen og en mann stod bak og holdt i halen. Alt gikk veldig raskt og før Sun Smile fikk gjort det store

Jeg trekker startsporet jeg skal ha for det andre løpet på hesten Sun Smile.

På Macau Grand Prix hvor vi fikk gå rundt blant bilene før de skulle starte og hilse på førerne.

var blindkappen av og boksørene åpne. Han var som forventet litt treg ut av boksene og til tross for at jeg red på ham fikk han ikke ordentlig fatt på den våte, tunge banen og vi ble liggende i bakerste del av feltet. Ut på oppløpet fikk jeg dratt han utvendig for feltet og snart var vi oppe på en fjerde plass. Speeden ebbet dog raskt ut på den tunge banen og en av de andre hestene kom bakfra med en monsterspeed. Likevel holdt han farten nok til så vidt å kapre 5. plassen. Svenske Tina Henriksson vant løpet på favoritten etterfulgt av den engelske og franske rytteren. Jeg var skuffet med resultatene, men jeg var glad jeg i hvert fall hadde fått en pengeplassering i det siste løpet.

Løpet etter var det tid for det store internasjonale Gruppe 1-løpet, som ble vunnet av en lokal hest på Macau i Gary Moores trening. Beste utenlandske hest tok 3. plassen, mens de andre var uplassert til stor skuffelse for trenere, eiere og ryttere som hadde kommet til Macau med hestene over to uker tidligere for å preppe dem til løpet. Deretter var det premieutdeling både for våre to løp og Gruppe 1-løpet på et stort podium. Sammenlagt vant Tina foran sveitsiske Sarah da hun hadde én 1. og én 9. plass, mens Sarah hadde én 1. og én 10. plass. Den franske rytteren ble tredje beste rytter sammenlagt med sin 2. og 3. plass. Det var pokaler, blomster og høytidelig seremoni og flere titalls fotografer.

Nå trodde vi at programmet for oss var over, men nei. Vi ble geleidet bort til tribunen og fikk mange caper fra jockeyklubben i hånden. Vi skulle kaste dem ut til publikum – og de ble elleville. Det ble nesten trengsel for å få fatt i en cap! Tilslutt var det enda flere bilder på to andre podier med forskjellige sammensetninger av mennesker fra jockeyklubben. Det var som å være en fantasiverden og flere av oss jentene måtte klype oss i armen for å virkelig forstå at alt dette faktisk skjedde.

Løpsdagen var først ferdig kl. 23, men kvelden sluttet ikke her for oss. Gary Moore som vant Gruppe 1-løpet inviterte oss ut på utestedet til det største casinoet på Macau hvor det var full oppvartning med champagne og live musikk. Deretter bar det videre til Hard Rock Café hvor vi festet videre med alle de utenlandske jockeyene, trenerne, journalister som var kommet til Macau i forbindelse med denne løpsdagen. En perfekt avslutning på en magisk uke!

Besøk i Macaus mest kjente tempel hvor det bringte lykke å sette påtente pinner i sanden.

Sightseeing i Hong Kong - her på the Peak med utsikt over hele byen sammen med Tina Henriksson.

Veldig lærerikt

I år var jeg så heldig å ble valgt ut til å representere Norge og NoARK i EM for amatørryttere som ble avholdt i Budapest og Bratislava. I år gikk dessverre EM samme helg som Derby på Øvrevoll, men å få ri fire løp i utlandet måtte selvfølgelig prioriteres!

Tekst: Silja Støren
Foto: Privat

Helgen begynte med trekning av hester, på banen i Budapest fredag kveld. Jeg kom fram i totiden som en av de første rytterne, og kunne da nyte 36 grader og sol på takterrassen på hotellet, der de hadde jacuzzi med utsikt over banen. Ikke noe dårlig avveksling fra Norge med regn, regn og atter regn!

Banen var kun fem minutters gange fra hotellet, og da vi kom dit fikk vi en lett middag. Vi måtte vente en stund på trekningen, da det var en del ryttere som hadde blitt forsinket. Da de endelig kom fram begynte trekningen. Det var handicapløp i Budapest og faste vekter i Bratislava. Løpene i Bratislava var ganske merkelige da dårlige handicaphester løp mot hester som gikk Listedløp med kun et par kilo forskjell på vekten. Mye flaks trengte man altså i denne trekningen.

Vi trakk ett og ett løp, løpene i Budapest var delt opp i to, de som red lave vekter trakk mellom hestene med

lave vekter, og de som red høye vekter trakk i hester i gruppen med høye vekter. I det første løpet trakk jeg et tredjevalg, som virket som hadde gått ganske greit i det siste, hvertfall på dirttracken.

Neste hesten var også tippet tredje i programmet. Hun hadde vært uplassert i hele år, men hadde blitt andre på 1000 meter sist. Så trakk vi for Bratislava. Her var jeg dessverre ikke like heldig. I første løpet trakk jeg en lite startet treåring som ble trent av en av Slovakias beste trenere. Hesten i seg selv virket ikke så ille. Han hadde ikke vunnet, men var femte i et litt svakt løp sist. Dessverre stod denne hesten med 50 i handicap og de beste hestene her hadde 79 og 73 og gikk med bare et par kilo mer på ryggen. Neste løpet trakk jeg enda verre. En hoppe på fem år som hadde startet på 2600 meter og 3200 meter i de siste løpene, og vi skulle ri 1800 meter. Ikke hadde den noe resultater de siste to

Jentene på båttur på Donau i Bratislava.

SILJA STØREN

- › 22 år gammel.
- › Ridd ridehester, begynte så smått med galopp i 2002 hos Ivy Jegsen.
- › Red sitt første løp i 2005, ridd ca. 100 løp og har ni seire.
- › Ridd hos Annikke Bye Nunez og Pia Høiom, jobber nå daglig som treningsrytter hos Are Hyldmo, som hun har vært hos i fem og halvt år, og hos Isidro Vergara som hun har vært hos i to og halvt år.
- › Utdannet massasje- og laserterapeut på hest og jobber med dette i tillegg.
- › Styremedlem og kursansvarlig i NoARK.

Silja kommer på 3. plass på Csatadal i det første løpet i Budapest, ligger på tredje på bildet, med sort drakt.

årene heller. Jeg satset da på å ha mine beste resultater i Budapest, hvertfall i det første løpet, og så håpe på at en av de i Bratislava plutselig skulle slå til.

Sightseeing og hetebølge

Etter frokost på hotellet på lørdag, var det sightseeing i Budapest. Her var det mye å se på og vi hadde en guide som ikke stoppet opp i snakkingen for å puste på tre timer. Da det i tillegg var 36 varmegrader, ble det litt slitsomt mot slutten, men det var likevel interessant å få sett seg rundt.

Vi kom til banen og fikk litt mat. Jeg og den svenske rytteren var de eneste som orket å gå banen i varmen. Det hadde vært 30–40 grader i Budapest siste ukene, og de hadde ikke akkurat sløst med vannet. De hadde vannet ovalen på banen noe, men den var stein hard, og hullene virket livsfarlige å trække nedi da det ikke var noe som helst svikt. Vi hadde aldri hatt noe løp på en sånn bane i Skandinavia. Shooten, der vi startet på 1200 meter rett frem, var ikke vannet i det hele tatt, og her var gresset helt gult. Dirttracken som jeg hadde blitt advart mot at var dårlig, virket bedre under disse forholdene. Den var hard den også, men hvertfall ikke hullete og ujevn. Harven hadde nettopp vært ute, så det var ca. fire centimeter løs sand oppå, noe som minnet mest om en grusvei. Dersom man

ikke så på hjulsporene til bilen – der var det hardt som asfalt!

Det var 36 grader ute og ikke noe kjøligere inne i vektrommet. Vi veide ut, vi hadde fått beskjed om at det var 500 gram tillegg for bodyprotectoren, men de få som skjønnte av tegnspråket til vektsjefen fikk vite at det var bare om vi trengte det, vi måtte ikke. Jeg red da 58 kilo blank i det andre løpet, men de som ikke fikk vite det red med en halv kg overvekt som de ikke trengte.

Fin 3. plass

Vi gikk ut for å ri det første løpet over 1600 meter på dirt. Her red jeg en stor fin brun hingst på fem år som het Csatadal. Jeg likte han med en gang jeg satte meg opp og han lekte og slang leieren sin hit og dit. Han var helt nydelig å cantre og trave til start også. Der var det ikke som i Norge HVOR vi ikke får skrittene noe til boksene, men må skyndte oss så ikke starteren plystrer og roper på oss. Her cantret vi ca. 500 meter, snudde og skulle da skrittene bortover samme vei en 5–600 meter og trave den siste biten. Ikke dårlig tid nei! Vi skrittet foran boksene og da det var klart til start kom banemannskapet som hadde sittet stille i bilen plutselig mot oss med rop og skrik. Hestene skjønnte noe skulle skje og det ble litt kaos blant hestene som hadde skrittet så rolig rundt. Lastingen gikk raskt og

jeg var en av de siste inn. Starten i dette løpet gikk like greit midt i svingen! Vi ble alle litt storøyde da vi fikk vite dette. Jeg hadde startspor syv og skulle til front, og var derfor helt avhengig av en god start for ikke å tape løpet allerede i den første svingen. Hadde flaks og greide vekke hesten akkurat i riktig tid så vi sprang av med halsen foran de innvendige og fikk raskt en posisjon i front med to hester på innsiden. Her var det bare å ri hadde jeg fått beskjed om, hesten hadde ikke noe speed og jeg skulle piske den hele oppløpet. Banen var naturligvis rask og det gikk unna i løpet. Vi tre hestene som lå i front var de tre første i mål, vinneren vant lett, med Østerrike Manuela, og så favoritten på andre og meg på tredje som tippet i programmet. Det ble gjort veldig mye stas på oss som var på trippelen og vi måtte ut til seremoni og premieutdeling. Veldig gøy! Dette første løpet på en så fin hest var verdt hele turen!

Full fart i 1000 meter

Neste løpet var en time etter, og det var ti varme ryttere som kom ut for å ri. Her hadde jeg en tynn hoppe på fire år. Jeg brukte hele helgen på å prøve å huske navnet hennes som var Viharfelhö. Hun var litt stressa, men snill, og med litt klapp og prat roet hun seg ned. Her var det langt til start, men fortsatt ikke noe

I leiepaddocken med Viharfelhö før det andre løpet i Budapest.

stress. Jeg ble lastet først og kunne more meg med å se på banemannskapet som hoppet rundt og «slidet» under boksene i alle retninger som akrobater. Her var rideordren å la hesten finne aksjonen sin i 100-150 meter men så måtte jeg pushe hele veien og piske henne masse. Gjerne i front. Hun var rask ut og gikk veldig lett. Jeg begynte å dytte på henne, men trengte ikke mye da hun gikk enkelt i front. 400 meter før mål gikk hun lett og jeg tok tak i henne og pisket henne en gang, da stoppet hun opp. Holdt henne i gang til 200 meter før mål, men da var hun ferdig. 50 meter før mål lå vi fortsatt på femte, men hun gikk ikke noe mer og vi endte på 7. plass. Er usikker på om distansen ble for lang eller om hun stoppet for pishen. Vinneren her vant også veldig lett, og kom veldig fort på slutten. Sveitsiske Catherine Burri red. Etter løpene var det middag på banen før vi kjørte til Bratislava. Vi hadde torden og lynstorm hele veien ned med lyn hvert 10-20 sekund. Da vi kom fram var det iskald vind og skikkelig uvær hele natten.

Båttur på Donau og første løp i Bratislava

På morgenen var det fint igjen, normalt norsk sommervær. Vi ble kjørt til byen og gikk litt rundt før vi spiste eplekake på et hotell og ble så tatt med på en båttur på Donau med guide. Veldig annerledes sightseeing her med mer fordøyelig informasjon og levelig temperatur. Vi kom ganske tidlig til banen og gikk en tur rundt. Her var banen ganske myk etter regnværet, men jevn og fin bortsett fra at den ene svingen som vi kun skulle gå på 1800 meteren var veldig bløt. Første hesten min var en liten sort hingst på tre år, med navnet Alone. Han så veldig fin og fit ut. Jeg hadde niende spor og fikk

beskjed om å være på ham til svingen og så finne en fin posisjon der som fjerdefemte. Han saknet alltid av i svingen så skulle ikke bekymre meg for det. Så fikk jeg igjen beskjed om å slå hele oppløpet og ri til mål da hesten skulle lære. Hesten skulle være snill men sterkt til start, så jeg måtte gå rolig. Hesten hadde to leiere og de knølet noe veldig med å slippe

«Starten i dette løpet gikk like greit midt i svingen!»

hesten ut i banen og den ene løp og smattet meg i gang, noe som ikke var helt heldig da hesten var sterk. Hesten pullet noe veldig, men gikk fint med hodet ned og den pullet opp da jeg ba den, så det ble ikke noe problem. Vi fikk en grei start og lå utvendig til svingen der jeg gikk inn på rail og satt bak den tjekkiske rytteren som hoppet inn og ut og ikke bestemte seg for hvor hun skulle gå, mistet litt fart av det. Ut på oppløpet holdt Alone følge ganske greit, men sto bare litt for dårlig til i løpet dessverre. Endte på 7. plass, som også var den plassen han sto på handicapmessig før løpet. Her hadde egentlig den svenske rytteren favoritten, en hest som ikke kunne tape som sto i 79 i form og startet Listedløp. Dessverre ble denne strøket og hun endte opp med en av ekstrahestene som i tillegg til å være dårlig var dum til start og ved boksene. Her vant den hesten som var tredjefavoritt i programmet før favoritten ble strøket, men den var favoritt i spillet med god margin sammen med den østerrikske rytteren.

Sær hoppe med lite fart

I det neste løpet red jeg Carolina Anna, en fem år gammel hoppe som var tykk, dårlig i pelsen og hadde korte bein.

Trodde ikke den skulle rekke å bli med i løpet da den kom heseblesende ned til paddocken da alle skulle hoppe opp. Den skulle være snill og jeg skulle ligge som nummer to hele veien siden jeg hadde første spor og så gå til front når det var 400 meter igjen. Jeg skulle nok en gang piske masse og slå henne om hun ikke ville gå i løpet. Jeg trakk visst bare hester

som måtte ha mye pisk, de andre trakk en og to som trengte litt, men jeg fikk da alle fire hestene som skulle piskes, så jeg fikk i alle fall øvd masse på det! Da vi

skulle ut til banen ble Anna Carolina dum og begynte å kaste seg inn i gjerdet og de andre hestene og steile. Treneren prøvde å holde henne nede på bakken, noe som jeg ikke ser på som særlig lurt, og skjønte ikke engelsk slik at jeg ikke kunne be han slippe. Han slapp til slutt så jeg kunne få tatt tak i hesten og skremt henne ut i banen selv. Alltid greiere å få ordnet opp selv. Hun var stiv og kort å cantre til start, men snill ved og i boksene. Vi sprang av ganske raskt, men så gikk det ikke fort lenger. Hun hadde god tid og trodde vel vi skulle ut på 3000 meter som hun var vant til, og ut av første sving hadde vi kun to hester bak oss, mens jeg måtte mase og piske på henne. I tillegg hang hun utover. Var sist inn i siste sving, men greide å slå de to ekstrahestene på oppløpet og endte på 10. plass. Ikke ville hun pulle opp heller for hun trodde vel vi skulle en runde til. Da vi snudde begynte hun med tullet sitt igjen og skulle inn i railen, men da visste jeg mer hvordan jeg skulle takle henne så det var ikke noe problem. Virket ikke som treneren her hadde noe særlig peiling hvis han trodde hun skulle henge med i front på denne korte distansen. Her vant favoritten lett med Catherine Burri fra Sveits.

Viharfelhö över mål i Budapest som syvende hest etter en god start.

Seremoni og avslutning

Jeg kom da på 7. plass sammenlagt, som var greit, men ikke superbra. Syns det hadde gått sånn omtrent som forventet etter trekningen så kunne ikke være misfornøyd. Det var vinnerseremoni på banen, og publikummet her var helt med og jublet og ropte på oss. Det hadde de også gjort hver gang vi cantret til start og kom tilbake etter løpene, veldig hyggelig og stemningsfull bane. Vi så på resten av løpene, blant annet et stort steeplechase. På denne banen hadde de steeple på innsiden og ingen dirt. Sammenlagt ble trippelen Østerrike, Frankrike og Sveits.

Vi dro tilbake på hotellet og der var det avslutningsmiddag. Reiste til Wien for å fly hjem med den svenske og irske rytteren dagen etterpå, kom til flyplassen ganske tidlig da den irske reiste tidligere enn oss, så vi satt ute i sola noen timer og drakk kaffe. Var nydelig vær hele helgen, mens det regnet, blåste og var kaldt i Norge, så det var deilig å få en siste liten bit av sommer! Har lært masse denne helgen, fått en super opplevelse, spesielt i det første løpet, og fått erfaring med ridning i utlandet og i bruk av pisk!

Silja mottar premie for 3. plassen på Cstadal i det første løpet i Budapest, på premieutdelingsseremoni i 36 varmegrader!

Tilbake til Mijas

Jeg var så heldig å vinne reisestipendet for andre gang i 2010. Til slutt bestemte jeg meg for å reise til Spania, der jeg tidligere har jobbet. Dette ga meg muligheten til å komme «hjem» for å ri igjen.

Tekst: Cathrine Fortune
Foto: Privat

Det skulle være løp den uken jeg var der, så jeg forsøkte å skaffe meg et ritt, men det viste seg å være veldig vanskelig. Det er kun fem løp på en løpsdag der, og det ene løpet den dagen var et Fegentri-løp for guttene, så jeg måtte nøye meg med å være tilskuer denne gangen. Det var jo uansett hyggelig å møte folkene fra Fegentri, for det er jo alltid mange kjente ansikter å se! Jeg fant også et annet kjent ansikt klistret på veggen. Oppe i rommet for eiere og trenere var det et enormt bilde av mannen min, John Fortune, fra den gangen han var jockey her i Mijas. I kjent positur på vekten.

Jeg hadde avtalt med trener Peter Haley at jeg skulle ri ut der under oppholdet. Han ga meg min første (og andre) vinner for mange år siden. Jeg har vært tilbake på banen et par ganger siden jeg reiste derfra for syv år siden, men det var første gang jeg skulle ri der siden 2004. Jeg gledet meg til å ri ut for Peter igjen. De har ikke så mange hester i trening nå lenger, men det er god kvalitet på hestene de har. Peter og Sarah har alltid vært veldig profesjonelle og legger sjelen sin i at hestene og stallen skal være best mulig presentert til enhver tid.

Ting har definitivt forandret seg mye siden jeg jobbet i Mijas. Mange av trenerene har hatt hestene sine i Mijas over sommeren, men flyttet tilbake til Madrid denne helgen. Grunnen til dette er at Mijas har hatt løp hver uke i sommer, men nå på høsten ble det redusert til hver annen uke. Samtidig så er det flere løp i Madrid, og mer penger å tjene der. Den uken jeg var i Mijas red jeg ut hos både Peter Haley og Jose Lopera.

Flere norske amatører har ridd ut hos Lopera i år. Hestene hans er greie å ri og å håndtere. Det var veldig fint å kunne ri ut i sommertøy igjen. Morsomt nok ble jeg satt opp på gamle Oceaninternational i Peter sin stall. Noen av dere vil kanskje huske at dette var hesten Sofie Langvad vant et Fegentri-løp på for endel år siden, men John Fortune vant løp med Ocean allerede i 2002. Han har rukket å bli elleve år gammel, men er en viktig hest i stallen. Alle unghestene lærer å oppføre seg som løpshester i banen sammen med Ocean. Dette er en oppgave han tar veldig seriøst. Det skal nå også sies at han har ikke glemt gamle kunster, og minst en gang i året er det noen som faller av han. Han vinner også et løp i ny og ne, slik at han får bli hos Peter og Sarah.

Det finnes flere galoppbaner i Spania. Hipódromo Costa del Sol, eller Mijas-banen ligger perfekt til mellom Malaga og Marbella. Det er en flombelyst all-weather bane. På sommeren blir

CATHRINE FORTUNE

- › 33 år gammel.
- › Jobber til daglig som Merchandiser.
- › Ridd mer enn 300 ritt.
- › 22 vinnere.
- › Tilknytning stall: Annike Bye Nunez
- › Andre hobbyer er hunden min Mac, samt å lese og å reise.

løpene arranger på kvelden/natten. Ca. to timers kjøring fra Mijas ligger de to banene i Sevilla-området: Dos Hermanas og La Pineda. Dos Hermanas er den nyeste banen i Spania og åpnet på begynnelsen av 2000-tallet. Her er det både gress og sand, men ingen flombelysning. I Sanlucar De Barrameda, har man to «meetinger» hvert år med løp på stranden. Høy stemning og stor partyfaktor der! De to store banene med de mest prestisjefylte løpene er Madridbanen «La Zarzuela» og San Sebastian-banen «Lasarte» i nord.

Dette er Hipódromo Dos Hermanas, Sevilla. En av to galoppbaner i Sevilla provinsen.

Proffløp i Spania

I sommer var jeg flere uker i Spania, og i en uke sto jeg opp tidlig for å ri inn i soloppgangen hver morgen oppe i fjellene på banen i Mijas. Fantastiske hester, mennesker og omgivelser! Sommerferie er digg!

Tekst: Camilla Graver
Foto: Privat

Treneren jeg red ut for, Jose Carlos Lopera, har trent fem år i Madrid og er nå trener i Mijas (Hipódromo Costa del Sol). Tidligere har han vært jockey, både i Spania og i Frankrike. Som takk for ridehjelpen fikk jeg komme tilbake og ri et løp! Det var utrolig kult! Da Jose spurte om jeg ville ri proffløp trodde jeg det hadde rablet for han, så jeg skyndte meg å si ja før han ombestemte seg. Han mente at det var mye morsommere for meg å ri proffløp, og at det første proffløpet man rir vil man aldri glemme. Det hadde han rett i! Jeg fikk ri hesten Covelo, en seks år gammel vallak over 1800 meter. Vi fikk startspor 13, ikke optimalt, da Covelo skal i tet.

Forsøkte å sette meg på feil hest

Da løpsdagen kom regnet det mer enn jeg noen gang har opplevd på Costa del Sol. Det plasket ned, så sikten var dårlig og banen elendig. Den ble verre og verre for hvert minutt. Jeg møtte Veronika Aske utenfor vektrommet og vi hjalp hverandre gjennom dagen. Veronika skulle ri amatørløpet som var 2. løp. Veronika var kjempeflink, men hun var uheldig og ble ridd ned, så de nesten falt. Dette kostet dem nok en bedre plassering!

Jeg skulle ri i 4. løp. Da mitt løp kom forsøkte jeg å sette meg opp på feil hest. Jose hadde fire hester til start i det løpet, totalt 13 startende. Jeg bommet på startnummer og nummer på hesten. Covelo hadde nummer to, men startspor 13. Jeg forsøkte derfor å sette meg opp på en vilt fremmed hest, som det sto nummer 13 på. Det hører med til historien at jeg aldri hadde ridd Covelo

Utsikt over banen i Mijas, Hipódromo Costa del Sol.

tidligere. Da jeg endelig fikk satt meg opp på riktig hest var Covelo en drøm! Cantret fint til start, gikk inn i boksene alene, var først ut av boksene og i midten av første sving lå vi som nummer tre.

Der ble vi liggende til utgangen av siste sving. Jeg hadde fått beskjed om å ri til tet, og i midten av svingen be Covelo løpe. Det gjorde han, et lite øyeblikk var vi nummer to, men ut av siste sving var vi ferdige. Covelo var sliten, det var veldig tung bane, man kunne nesten svømme i stedet for å løpe noen steder. Vi endte på 7. plass. Jose vant dette løpet med en ny hest, som hadde kommet fra Madrid dagen før. Veldig gøy!

Jeg hadde selvsagt håpet på en mye bedre plassering, men Jose var fornøyd. Han sa Covelo trengte løpet da han hadde hatt fri i to måneder før dette. Om han hadde vært strengere hadde han

selvsagt påpekt at jeg fikk altfor stor første sving, at det å bruke pisk, i venstre hånd, ikke var min greie. Jeg slo som jeg skulle, men fikk ikke til å pushe som jeg skulle samtidig.

Alt i alt var det en super opplevelse! Alle var kjempehyggelige og hjelpsomme! Jockeyene, kun spanske gutter, syntes det var veldig moro med en blond, kjempestor dame som skulle ri med dem. De hjalp til, passet på meg og jeg hadde det fantastisk gøy!

Strandferie ble til stallferie

Det som var ment som en solferie på den spanske solkysten ble en ren hesteferie. På forhånd hadde jeg sett for meg en ferie med god mat og drikke, for ikke å snakke om late dager på stranden. Jeg hadde ingen idé om at ferien skulle ende med ritt i et proffløp.

Tekst: Veronika Aske
Foto: Privat

Det var i begynnelsen av august jeg dro på ferie til Spania sammen med min venninne, Jennifer Jersin, som hadde dratt ned noen dager tidligere enn meg. Da jeg landet i Malaga, ble jeg plukket opp på flyplassen. Det bar rett mot galoppbanen i Mijas, Hipódromo Costa del Sol. Der hilste vi på treneren vi skulle ri ut for, José Carlos Lopera, og i avtalte når vi skulle ri ut neste morgen.

Klokken 06.30 ble vi plukket opp på hotellet og første loten red vi ut kl. 07.00. Treneren hadde på det tidspunktet elleve hester i Mijas, mens han også hadde en filial i Madrid. Jeg ble vist frem til den første hesten jeg skulle ri, en stor mørkebrun vallak som het Padron. Det var ca. 200 meter fra stallen og opp til banen, og bare på den korte strekningen opp til banen forelsket jeg meg i Spania. Alle på banen var utrolig vennlige, man fikk se en vakker soloppgang fra hesteryggen og temperaturen på morgenen var litt over 20 grader, kan man få det bedre?

Ja, det viste seg at det faktisk kunne bli litt bedre. Jeg skulle få lov til å jobbe den første hesten jeg red i Spania, noe jeg selvfølgelig syntes var veldig gøy! Vi entret banen som er ganske mye større enn den vi har her hjemme i Norge. Ca. 1700 meter lang og 25 meter bred og underlaget var noe som likner en «all-weather track». Dagene gikk og det endte med at jeg dro i stallen og red to-tre loter hver eneste dag av ferien, jeg ble hekta. Hestene var generelt roligere enn de er hjemme i Norge, i Spania er det vanlig at de også skritter og travet hestene rundt i banen.

Jennifer Jersin og jeg klare for en ny tur, her er vi utenfor stallen til trener J. C. Lopera.

Fine hester

Jeg fikk et spesielt forhold til en av toåringene til Lopera. Jeg hadde sett den i banen den første dagen jeg var der, da den plutselig brøt ut i full canter og løp mot ytterrailen. På det tidspunktet tenkte jeg mitt, og var temmelig tilfreds med at jeg ikke måtte sitte på Mondonedo som var navnet på den toårige hingsten. En dag senere hadde Lopera bestemt seg for at jeg skulle få prøve å ri han. Det var samme sted den brøt ut hver eneste gang, svingen rett etter målpasering. Jeg cantret av sted og da jeg kom til

nettopp den svingen gjaldt det å få den lille hingsten på andre tanker. Det gikk bra, han cantret pent og pyntelig gjennom svingen og jeg hadde funnet min favoritt. Mens jeg red dagens siste tur hadde treneren bestemt seg for å gi meg et ritt i et proffløp over 1600 meter. Jennifer hadde ordnet med alt av papirer som måtte til for å kunne ri løp i Spania. Jeg var i ekstase og ikke minst utrolig takknemlig for at jeg skulle få sjansen til å ri løp i et annet land!

Sanlucar

Stedet jeg skulle ri på var i Sanlucar, ja jeg skriver sted i stedet for bane ettersom løpene der ble avholdt i strandkanten. Sanlucar ligger i Cadiz provinsen, ca. to timer fra Mijas. Vi fikk skyss av en portugisisk jockey som også skulle ri, og da vi kom frem til «banen» viste gradestokken 35 grader! Stranden var gjort om til en løpsbane, jockeyrommene var noen telt som hadde blitt satt opp, leievolten var rett utenfor og i «banen» var det satt opp gjerder så publikum ikke skulle komme for nærme hestene som løp. Det var politi som stod langs hele stranden for å passe på så ingen løp ut i banen og politibiler som kjørte foran og bak hestene når løpene gikk.

Uforglemmelig opplevelse

Vi fikk høre at tilskuertallet var et sted mellom to og tre tusen. Jeg skulle ri en hest som het Covelo, jeg visste at hesten var fin å ri, Jennifer hadde ridd han flere ganger i trening. Rideordren var at jeg skulle følge en annen hest og jockey som kjente «banen» godt. Fordi løpet gikk på sanden var det veldig stor forskjell på hvor krevende banen var, det beste var å ligge et sted midt imellom vannet og der sanden begynte å bli tung. Jeg fikk også beskjed om at jeg måtte prøve å holde ham på bittet så lenge som mulig, og at han ikke syntes det var så gøy når rytteren begynte å ri finish.

Bare det å cantre til start var en stor opplevelse, det var fullt av folk som stod og heiet, vinket og skrek da jeg var på vei til boksene, virkelig engasjert publikum. Hesten min var ganske rask ut av boksene og vi fant straks bakskoene på hesten vi skulle følge. Det var utrolig vanskelig å ri der, ingen svinger noe som gjorde det vanskelig å vite hvor langt det var igjen av løpet. Hesten min var fint på bittet underveis og foreløpig hadde ting gått akkurat som vi hadde planlagt på forhånd. Jeg la merke til at de rundt meg begynte å ri på sine hester, og ikke lenge etter måtte jeg også be min hest om å gå. Hesten min gikk godt og jeg lå an til å bli nummer to ca. 150 meter fra mål. Da benyttet en annen jockey i løpet seg av noe skitne triks, han presset meg ut mot vannet så min hest fikk tre galoppslag

i vannet, noe som dessverre førte til at han mistet to sko. Dermed mistet vi litt fart de siste hundre meterne og endte til slutt på en 5. plass. Det viktigste var at treneren var fornøyd med hvordan jeg hadde ridd løpet. Jeg red mitt første løp med pisk, noe jeg var skeptisk til på forhånd, men det gikk overraskende bra. Det var noe helt spesielt å ri løp på stranden i Spania, en opplevelse jeg aldri kommer til å glemme!!

Madrid og amatørlop

Vel tilbake i Norge, dagdrømte jeg om å få dra tilbake for å ri. Lopera ville gi meg nok et ritt, det gav meg sjansen til å dra tilbake. Denne gangen dro jeg til Madrid for å ri ut i trening. Jeg red ut for trener Jorge A. Rodriguez som har ca. 40 hester i trening. Banen i Madrid heter La Zarzuela, og har både gress og sandbane.

«Det var utrolig vanskelig å ri der fordi man kun hadde vannet og publikum og forholde seg til, ingen svinger som gjorde det vanskelig å vite hvor langt det var igjen av løpet.»

Jeg var så heldig at jeg fikk med meg en løpsdag også her. Også her var det utrolig fine hester, jeg fikk ri flere «galopps» sammen med jockeyene på stallen, lærerikt og gøy! Denne gang skulle jeg ri amatørlop på Illizmit over 2100 meter. Jeg hadde ridd Illizmit i trening tidligere og visste det var en fin hest, men han er lur. Vil han ikke løpe så gjør han ikke det. I dette løpet endte jeg på en 5. plass. Jeg var litt skuffet etter løpet, vi holdt på å falle og tapte noen lengder, etter det fikk

Slik ser leievolten ut på stranden i Sanlucar. Covelo og jeg er klare for start. I bakgrunnen skimtes telt som er satt opp for publikum.

Vi venter på å gå ut til hestene, her sammen med Christina Buesa, en spansk amatørrytter.

vi dessverre en dårlig reise. Det var gøy å få ri løp på banen i Mijas, det var jo der jeg hadde fått ri min første hest i Spania.

Det beste med Spania er hvor vennlige og imøtekommende de fleste er. Hestene jeg fikk ri både i løp og i trening var utrolig fine. Det var perfekt å ri ut for trener J. C. Lopera, for som tidligere jockey hadde han masse tips å komme med. Jeg har fått mange nye bekjente og jeg kommer garantert til å dra tilbake til Spania.

Galopp i tartarenes land – et reisebrev fra Russland

Rett som det er arrangeres det løp for amatørryttere rundt om i verden der NoARK gjennom Fegentri inviteres til å stille med en rytter. I juni 2011 var det internasjonalt løp i Russland, og det ble litt av en opplevelse for Cathrine Fortune, som fikk æren av å representere Norge.

Tekst: Cathrine Fortune
Foto: Privat

En tirsdag i juni 2011 satte jeg kursen østover. Jeg hadde blitt invitert til å delta i et stort internasjonalt amatørlopp i Kazan. Kazan er hovedstaden i den selvstendige staten Tatarstan, som er en del av det europeiske Russland. Byen ligger der elvene Volga og Kazanka møtes og er 150 år eldre enn Moskva. Dette var stort sett det jeg visste da jeg reiste hjemmefra. Vi hadde fått lite informasjon om selve løpet, bortsett fra at minstevekt for jentene var 58 kilo. Jeg regnet med at vi skulle ri fullblodshester denne gangen og ikke mongolske ponnier... (red.anm. som i fjor i Kina).

Forberedelsene startet tidlig, for det var ventet viktige gjester. Vanligvis er både sittende og tidligere presidenter av Russland på plass på løpene. Derfor var det endel sikkerhetsprosedyrer som måtte følges og ryttere ble valgt allerede i januar. Det var også en tidkrevende og vanskelig prosess å få visum. Den russiske ambassaden krever veldig spesifikk dokumentasjon på hele oppholdet. Men etter en måneds tid så var det klart.

De som skulle reise var både folk jeg kjente fra før og noen nye.

Hva skal man med sikkerhetsutstyr?
Dagen etter vi kom frem var vi på banen for å ta en titt. Banen var veldig fin med syntetisk underlag og doserte svinger. Alt var nytt og av moderne standard. Vi fikk også se startlisten og jeg ble glad da jeg så jeg hadde en av de beste hestene

Flott utsikt over banen fra VIP-rommet. Banen var veldig fin med syntetisk underlag og godt doserte svinger.

«Selv om Russland på mange måter er blitt veldig likt resten av Europa, så henger mye igjen fra Sovjet-tiden.»

De har forskjellige hesteraser de bruker i løp, og det er løp for fullblods, Akhal-Teke og arabere.

i feltet. Førstepremien i løpet var på hele 290 000 kroner! Vi skulle ri 1800 meter og starten var rett inn i svingen.

Vi skulle ri på kvelden, så på dagen før vi skulle ri tok vertene oss med på litt sightseeing. Da vi kom på løpene måtte vi igjennom sikkerhetskontroll og metalldetektorer. Vi ble plassert i et VIP-telt ved målområdet, mens Susanna Santesson (generalsekretær i Fegentri) forsvant opp for å møte president Medvedev og andre viktige folk. Vi fikk servert diverse matretter inkludert kaviar og forskjellige typer vodka.

Omsider skulle vi forberede oss til løpet. Det var temmelig utrivelig i jockeyrommet og de lokale rytterne var ikke så vennlige som man kunne ønsket. Det var mye styr for å få lånt utstyr til svenske Mette som hadde mistet bagasjen sin i Frankfurt. De skjønte ikke hvorfor hun ville ri med godkjent hjelm i riktig størrelse og sikkerhetsvest? Hestene der var nemlig så profesjonelle at sånt utstyr var nødvendig, mente de. Fem minutter senere fikk hun beskjed av den noe intense treneren sin at hun ikke kunne ri hesten før den var ved startboksene, siden den var farlig.

Vi fikk tilbud om å sale selv, noe alle gjorde med glede. Det var nemlig ingen som brukte hverken non-slip pads eller overgjorder der. Jeg kjente jeg var litt skeptisk, så ville være sikker på at salen satt som den skulle i hvert fall. Utveiningen foregikk uten at noen hadde

noen særlig interesse for hva vi egentlig veide ut med. Den spanske rytteren skulle ri 54 kilo, og har nok ikke veid det siden barneskolen. En liten stund før løpet begynte det å regne. Og da mener jeg at det regnet. Har ikke sett maken til regn siden jeg var på Koh Tao i vinter! Det regnet, tordnet og lynte så mye at de vurderte å avlyse løpene. Hestene var veldig urolige på grunn av lyden, vi hadde uværet rett over oss ganske lenge. Etter en stund ga det seg nok til at vi fikk ri. Hesten min var enorm og skulle visst pulle veldig mye, og ble derfor leid til start. Leieren min ble med meg helt til start, og det var jammen bra. Det var nemlig et musikk og danseshow ved på scenen rett ved starten. En del av hestene vurderte å få hysterisk anfall, men det gikk utrolig nok bra. Banen var merkelig nok like fin etter alt regnet, det er helt utrolig hvor mye vann en all-weatherbane tåler!

Jeg hadde spor to og skulle holde hesten så godt jeg kunne så den ikke stakk med meg. Det ble aldri noe problem, siden jeg hadde andrevalget på utsiden min, med en lokal rytter. Taktikken hans var å mose meg inn i railen med en gang, og jeg gikk så det dundret inn i bakbena på den foran meg. Heldigvis holdt vi oss oppreist, og hun som var på innsiden min var nede på knærne men falt ikke. Da var løpet over for min del, og hesten min tok aldri opp bittet igjen. Dennis Schiergen fra

Folk i tradisjonelle kostymer ønsket både sittende og tidligere presidenter velkommen til den store løpsdagen.

Tyskland vant løpet.

Litt tid til å være turist også

Det går ikke fly tilbake til Frankfurt hver dag, så derfor ble vi i Kazan noen dager ekstra. De dagene brukte vi på å se oss rundt i Kazan og å slappe av. Det ble tid til både litt shopping og badeland. Det var egentlig meningen at vi skulle ri et løp til, men det ble avlyst uten at vi fikk vite hvorfor. Administrasjonen på banen unnskyldte seg etter løpene fordi vi hadde blitt «glemt» litt. De hadde hatt mye å tenke på i forbindelse med alle VIP-gjestene, så vi hadde blitt litt nedprioritert.

Annerledes mentalitet

Det var en interessant tur på flere måter. Det var første gang jeg var i Russland, og selv om det har blitt veldig likt resten av Europa på mange måter, så henger det igjen mye fra Sovjettiden. Man merker enn annetledes mentalitet enn i vestlige land. Det kjennes litt rart, fordi ting ser likt ut på overflaten. Banen og fasilitetene var kjempefine, og jeg tror de fleste fikk greie hester å ri. Ilmira, som var guiden og kontaktpersonen vår, var utrolig kunnskapsrik og hjelpsom og stilte opp omtrent døgnet rundt for delegasjonen vår. Man er jo allerede vant til at ting blir gjort annetledes i forskjellige land, og de var definitivt mer profesjonelle enn i Wuhan, Kina der vi var i fjor. Russerne håper på å arrangere flere slike internasjonale løp i fremtiden, det vil jo bli spennende!

I jockeyrommet var det både kjente og nye fjes. Ryttere fra Sveits, Storbritannia, USA, Sverige, Irland, Nederland, Frankrike, Tyskland og Spania deltok. Fra venstre: JP Boisgontier (Frankrike), Niall Kelly (Irland), Cathrine Burri (Sveits), Cathrine Fortune, Mette Kjelsli (Sverige) og Emily Jones (UK).

En lærerik uke

I slutten av juni fikk fire amatører og én lærling fra Norge muligheten til å delta på kurset Amateur Rider Development Course på British Racing School i Newmarket, England. Totalt var vi åtte deltagere på kurset, fem fra Norge, to fra Sverige og én fra England.

Tekst: Veronika Aske
Foto: Privat

Vi ankom skolen i Newmarket søndag kveld og det var tid for innsjekk. Alle fikk tildelt sitt eget lille rom hvor vi skulle bo under oppholdet i England. Vi var ivrige på å komme i gang med kurset, spente på hestene vi skulle ri og ikke minst hva uken vil bringe. Kurset vi deltok på varte fra mandag til fredag og var spesielt utviklet for amatørryttere. Vår lærer (Jockey Coach) på kurset var Richard Perham, tidligere profesjonell jockey i 16 år og hadde over 230 vinnere.

Dag 1

Vår første dag på skolen begynte med introduksjon av lærere og selvfølgelig programmet for uken. Timeplanen bestod av både teori og praksis. Den første dagen ble det lagt utrolig mye vekt på balansen til rytteren. Altså hvordan man skal stå over hesten for å oppnå best mulig balanse. Vi gikk gjennom hver eneste kroppsdel, alt fra hvordan tærne skulle peke til hvordan hode skal hjelpe deg til riktig balansepunkt. Så var det tid for simulatorrommet hvor vi brukte mye tid. Her var målet å få perfekt balanse på simulatorene, og da var det ikke lov til å holde i tøylene. British Racing School hadde fire simulatorene og med åtte elever var det fire som red mens de andre fire trente på balanse på ball samtidig som vi byttet tøyletak. Virkelig god trening! Den ene simulatoren hadde balansesensorer og skjerm foran slik at man får følelsen av å ri et løp. Denne kunne man lære mye av, dersom man mistet balansen når man red finish senket simulatoren farten, noe som faktisk også skjer når man mister balansen i er virkelig løp. Og med det

Veronika Aske (t.v.), Kjetil Kjær og Tonje Tømta ankommer British Racing School og er klare for en lærerik uke.

forstår man hvor viktig det er for en jockey å ha god balanse.

Dag 2

Dette var dagen vi skulle ri på skolehestene for første gang. Stallområdet var meget fint, med bokser rundt hele stallgården. Vi var allerede satt opp på hester da timen skulle begynne, og vi fikk god hjelp til å finne frem utstyr og til å finne hesten vi skulle ut med. En annen ting vi ble utstyrt med var en høyttaler på øret. Det fikk vi slik at trenere hele tiden kunne stå på sidelinjen og gi oss tilbakemeldinger og instruksjoner mens vi cantret. Vi fikk beskjed om å cantre på polytracken som var 1200 meter lang. Vi ble delt opp slik at det var to som cantret sammen, og mens vi cantret ble det hele filmet, slik

at vi kunne gå tilbake i klasserommet for å evaluere «ridetimen». Det var utrolig lærerikt å se seg selv ri og på en måte lettere å legge merke til sine egne feil for så å rette på dem på neste rideøkt. Dag to var også dagen hvor vi skulle lære hvordan man skal falle av i et løp, noe som for flere av oss virket ganske skummelt. Det er likevel godt å vite hvis man skulle være så uheldig! Noe som for noen av oss virket ganske skummelt. Det var en gigantisk simulator som ble skutt frem i fart for så å styrte, slik en hest ville gjort i virkeligheten. Det eneste som var betryggende med denne øvelsen var at det var en stor madrass under fallsimulatorene som vi naturligvis skulle falle på. Målet med denne øvelsen var at man skulle få en så skånsom landing som mulig ved å rulle videre når man

treffer bakken. Å ta seg for med strake armer var strengt forbudt, det betyr som oftest en brukket arm eller håndledd. Alle gjennomførte falløvelsen og vi ble enige om at det ikke var like skummelt som det så ut som på forhånd – det var faktisk gøy! Dagen skulle avsluttes med en fitness test. Det var en rekke oppgaver vi måtte gjennomføre for å få svar på hvor god form vi var i. Noen av øvelsene var skikkelig harde, men vi kom oss alle igjennom og kunne avslutte dagen med middag i skolens kantine.

Dag 3

Hekker var dagens stikkord. Vi skulle få prøve oss over hekkene med hest. Vi fikk tildelt hester og begynte timen inne i ridehuset. Noen av oss hadde hoppet litt hekk tidligere, mens andre ikke hadde så mye erfaring, noe trenerne tok hensyn til. Vi begynte å hoppe små hindre inne

i ridehuset og fikk hele tiden hjelp. Hvordan vi skulle sitte mot hinderet, over hinderet og etter hinderet. Etter vi hadde trent inne en stund gikk vi ut for å

«Lærerne var fantastiske, og hestene var fine, noe som gjorde det hele til en uforglemmelig opplevelse.»

hoppe de store hekkene som var plassert på den 1200 meter lange polytracken. Vi fikk alle velge om vi ville hoppe hekkene, noe alle gjorde. Lærerne var fantastiske, og hestene var fine, noe som gjorde det hele til en uforglemmelig opplevelse. Også her ble vi filmet, og vi gikk etterpå igjennom filmklippene. Senere på dagen hadde vi ukens mest interessante teoritime. Her skulle vi lære hvordan man vurderer formen til en hest og hvordan tilbakemeldinger man skal gi treneren etter løp og etter trening. Her er det syv

hovedpunkter en rytter kan forholde seg til. Reise, helse, evne, taktikk, fitness, innstilling og underlag. En måte å huske alle disse på er å huske på THAT FAG

(se faktaboks på neste side).

Med reise mener man hvilken distanse hesten skal ha, hvis hesten begynner å gjøre det bra helt på slutten av et løp, kan det bety at hesten skal ha lengre distanse. Man kan si noe om hestens helse ved å se på hesten. Stopper en hest veldig brått opp i et løp kan det bety at den er syk. Taktikk er også noe man kan gi tilbakemelding om, noen hester liker å gå i front mens andre går best når de har hester foran seg. Dette var bare noen av tingene vi gikk igjennom, utvilsomt meget interessant.

Dag 4

Vi hadde en rolig start på dagen hvor vi ble tatt med på sightseeing i Newmarket. Høydepunktet var selvfølgelig å dra til

Det var mye hester ute og trente da vi var og besøkte Warren Hill.

Warren Hill hvor noen av Europas og verdens beste hester blir trent. Noen av trenerne har ca. 50 hester på en og samme lot. Det var hester i alle retninger uansett hvilken vei vi snudde oss. Det var flotte forhold, og det kriblet virkelig i beina etter å ri når man stod der og så på. Til slutt fikk vi mulighet til å dra inn å se på treningsfasilitetene til Godolphin og trener Saeed Bin Suroor. Vi var heldig som fikk muligheten til å få en omvisning der, det er nemlig ikke alle som får komme inn på hans private område. Senere på dagen var det tilbake for å trene i startboksene. Vi red hver vår hest og hoppet ut av boksene to og to sammen, også her ble vi filmet underveis. Noe som det ble lagt mye vekt på var å få i gang hesten ut av boksene, altså at man ikke er for passiv når man springer av. Vi avsluttet dagen med en ny økt på simulatorene.

THAT FAG

Skal man gi tilbakemelding til en trener etter løp eller i trening er det mye som skal huskes på. **THAT FAG** gjør det lettere å huske.

- › Trip – Er distansen riktig?
- › Health – Er hesten frisk, føles hesten bra?
- › Ability – Løper den lett i forhold til sine konkurrenter?
- › Tactics – Liker den seg i front eller vil den gå bak?
- › Fitness – Hvordan blåser hesten etter et løp?
- › Attitude – Er den villig til å løpe?
- › Ground – Passet underlaget?

Aase rir på den mest avanserte simulatoren skolen hadde, med egne balansesensorer.

AASE MARIE BROWN FORTELLER:

Ankomsten til Newmarket var et herlig gjensyn. Jeg tok taxi opp til British Racing School hvor jeg ble vel møtt og henvist til mitt eget private rom. Jeg så for meg en skole med rom på deling og masse hestegal ungdom som raste rundt i gangene, men så feil kunne jeg virkelig ta! Vi fikk en ukeplan hvor alle timene og pausene var satt opp til punkt og prikke.

Det var faktisk som å være på skole, vi satt i klasserom med overhead og noterte og hadde praktiske øvelser. Den første timen var introduksjon om hva målet med kurset var og hvem som instruerte oss og deres bakgrunn. Den teoretiske biten var utrolig interessant og lærerik. Det å faktisk skjønne hvordan ting skal gjøres, føles, kjennes og ha en viss baktanke om hva som er best for hest og rytter. Det første vi gikk inn på da var balanse. Etter den teoretiske biten var det rett på simulatoren hvor vi fikk testet balansen vår og se hva vi må øve på.

Det var stort fokus på helse og fitness som er faktorene til et godt liv og utholdenhet på hest. Man må jo ha en viss stryke og utholdenhet for å kunne ri løp, dette er noe jeg selv føler jeg sliter med, så har trent i hele år for å trene opp en nogenlunde god utholdenhet. Derfor var det fint å lære metoder som gjør deg i bedre form noe jeg har med meg og trener på den dag i dag!

Jeg syns jeg var utrolig heldig med

kurshestene jeg fikk ri på – og det morsomste med kurset var schooling-biten! Vi var da først inne i ridehuset hvor vi hoppet over normale hinder i ulike størrelser, for å arbeide med sitsen når vi hopper med hest. Deretter var det ut på de store hekkene som stod etter hverandre på polytrack-banen. Det var absolutt det aller kuleste med hele kurset!

Den biten som engasjerte meg mest var timen med å «vurdere hestens prestasjoner». Det var den timen jeg syntes var mest lærerik og som svarte til mine ønsker for dette kurset. Kurset gikk ut på å kunne vurdere hestens temperament, underlag den liker, styrker og svakheter i løpssammenheng, om den er i orden og så videre. Jeg har tatt med meg alt jeg lærte der og jeg tenker over det hver dag jeg rir. Denne biten er også hvordan du kan gi en god og utfyllende tilbakemelding til trener, som er veldig relevant for oss amatørryttere som rir ut mye i trening!

Kurset har vært utrolig lærerikt og jeg er evig takknemlig for sjansen. Du som leser dette bør vurdere å dra til British Racing School for en opplevelse du aldri vil glemme!

Aase

Veronika tester balansen.

Vår lærer, Richard Perham, forklarer Kjetil skal bevege hode om man skulle styrte i banen.

Kjetil går i madrassen etter at hesten hans har «styrte» på falltreningen.

KJETIL KJÆR FORTELLER:

Kurset på British Racing School omhandlet sits, balanse, piskbruk, og mye annet innen sporten. Vi schoolet også litt over hekk. Læreren vår var kjempe flink, og jeg fikk repetert masse og lært en del nytt. Hestene vi brukte var det man kan kalle skolehester, og de var relativt fine. Det var en del teori, hvor vi gikk igjennom alt fra hestens kropp til reglement. Dagene kunne være lange og tunge med både fysiske tester og kostholdskurs, som noe av aktivitetene.

Vi var også ute på en omvisningsrunde rundt i Newmarket, noe som var spennende

og gøy. Vi tok en titt på «gallops» og var en tur innom det flotte anlegget til Godolphin, det var rått. Hele opplevelsen av å være i Newmarket var absolutt utrolig gøy og lærerik. Jeg vil anbefale kurset og opplevelsen til andre.

Kjetil

«Takk til NoARK som får til slike reiser for sine medlemmer.»

Kjetil Kjær

Deler av den 1200 meter lange polytracken skolen hadde på sitt eget område.

TONJE TØMTA FORTELLER:

Da vi ankom den første dagen fikk vi en timeplan for hele uken over hva vi skulle gjøre de forskjellige dagene. Den første dagen var vi på simulator og trente på balanse uten tøyl og uten gjorder på salen. Det var ikke nok simulatorhester til alle, så halvparten av gruppen øvde på balanse på «hesten» mens de andre satt på treningsballer og øvde på tøyletak og balanse på ball.

Vi hadde simulatortrening hver dag, men den andre dagen fikk vi prøve simulatoren som hadde sensorer og skjerm som vi så løp på. Da ble vi også filmet så treneren kunne si hva vi kunne jobbe med til neste gang.

De hadde også laget et bra opplegg på falltrening. Da øvde vi på å falle på matter først, før vi gikk ut å øvde på baller, ved å rulle rundt. Så gikk vi på fallsimulatoren. Jeg må innrømme at jeg synes den var ganske skummel, så jeg gjorde det bare én gang. Da filmet de også hva vi gjorde og gikk gjennom filmen med hver enkelt før de skulle opp neste gang for å kunne gjøre det bedre.

Vi hadde også startbokstrening, og det var det jeg synes jeg fikk mest ut av. Vi fikk

hver vår hest og ble delt opp i to grupper. De filmet hva vi gjorde og gikk gjennom filmen på slutten av dagen. De sa hva vi skulle gjøre bedre neste gang etter hver gang vi hadde hoppet ut. Hva vi skulle gjøre med hendene, kroppen og hvordan man skulle bevege seg når hesten hoppet ut av startboksene. Noen fikk øvd på blendkappe også.

Det jeg synes var det absolutt morsomst var når vi hoppet hekker! Da hadde vi en trener som hadde ridd masse hekkeløp og som visste hvordan han skulle lære bort. Vi startet inne i ridehuset med å hoppe vanlige hinder som de satt høyere opp etter hvert. Der fortalte han hvordan vi skulle sitte foran hinderet, over hinderet og etter. Så gikk vi ut og skulle hoppe hekkene! Først gikk vi en og en, og hvis vi ville kunne vi gå sammen to eller tre. Da filmet de også når vi hoppet. Det var utrolig kult!

Vi cantret en gang når de filmet hver enkelt hele veien og gikk gjennom i klassen etterpå. Vi hadde også en del teori om regler, sikkerhet, lavere og høyere voldgiftsrett. Også om teknikk og stil på hvordan man skal sitte

på hesten i canter.

Jeg synes alt det teoretiske vi hadde var ganske bra, det var spennende og ikke kjedelig. Lærerne vi hadde var veldig flinke til å lære bort og inkludere oss. Samtidig som de var veldig morsomme, og ikke så alvorlige som jeg trodde de skulle være. De var «strengest» når vi var på trening. Da gikk vi gjennom en test med mange forskjellige øvelser som vi skulle gjøre på tid, og vi fikk da svar på hvor god form man var i.

Alt i alt synes jeg denne turen var utrolig lærerrik og synes absolutt at dere burde fortsette med å sende amatører ned for å lære. Man lærer mye på kort tid for de tar vare på og følger opp en og en. De tar seg tid til alle selv om de har mye å tenke på selv. Jeg er hvertfall veldig fornøyd!

Tonje

Trening på simulatorene var noe vi gjorde hver eneste dag. Mens noen trener balanse på simulatorene trener andre på å skifte tøyletak på balanseball.

«Etter en uke på British Racing School sitter jeg igjen med et klarere bilde av meg selv som løpsrytter når det kommer til styrker og svakheter.»

Dag 5

På kursets siste dag skulle vi endelig få ri en jobb. Men også denne dagen begynte vi med en økt på simulatorene, da det gjennomgående fokuset på hele kurset var trening av balanse. Så var det ut i stallen for å gjøre klar hestene til å gå en jobb opp den 1200 meter lange polytracken. Noen jobbet to sammen mens noen jobbet tre sammen. Her ble det lagt vekt på hvor viktig samarbeidet mellom rytterne er. At man hele tiden skal ta hensyn til de andre hestene man jobber med, og at man til enhver tid skal vite hvor de andre hestene er i forhold til din. Også denne gangen ble det kjørt med bil ved siden av oss når vi red og det hele ble filmet. Det var vår siste økt på British Racing School. Til slutt fikk vi igjen se på videoene og fikk tilbakemeldinger på hva vi gjorde bra og hva vi kan gjøre annerledes.

Etter en uke på British Racing School sitter jeg igjen med et klarere bilde av meg selv som løpsrytter når det kommer til styrker og svakheter og ikke minst hvordan jeg skal gå videre for å forbedre meg som rytter. Avslutningsvis fikk vi alle med videoklippene fra hele uken med oss på minnepenn. Det er naturligvis gøy å ha etter en slik uke. Jeg kan på det sterkeste anbefale dette kurset til andre amatører som har ønske og vilje til å utvikle seg som løpsrytter.

BRITISH RACING SCHOOL

- › Etablert i 1983.
- › Har som mål å tilby et spekter av opplæring av den høyeste standard for å møte behovene til racingbransjen, og for å møte behovene til våre elever.
- › Det koster ca. 3 millioner pund i året for å drifte British Racing School.
- › The British Racing School er et spesialbygd kurscenter i utkanten av Newmarket, hovedbase for britisk hesteveddeløp.
- › 120 hektar ved Suffolk landsbygda og er det eneste treningsanlegget av sitt slag i Storbritannia.
- › Radio instruksjon system mens du rir.
- › Video opptak av ridning for analyse.
- › www.brs.org.uk

Globe galloping!

Mange har reist mye, men få er vel så «hestebereist» som Jannicke Sjuls Thoresen. I 2011 vant hun Kirstens Rausings stipend og fikk muligheten til å studere avl på Irish National Stud – der hun ble uteksaminsert som kulllets beste elev! Her er hennes historie om hvordan man kan reise rundt i verden med hest.

Tekst: Jannicke Sjuls Thoresen
Foto: Privat

Da jeg litt tilfeldig ramlet inn i galoppsporten for noen år siden slo det meg hvor internasjonalt dette miljøet er. Alle jeg jobbet sammen med og alle jeg snakket med i miljøet hadde ridd og jobbet over hele verden. Stutterier i England, auksjoner i Frankrike, løpsstaller i Australia og USA og transport av hest med båt til Barbados var bare noen av opplevelsene jeg stadig hørte historier om, og drømmen om å se verden «the horsey way» begynte å spire.

Etter tre år på Meridian Stutteri og litt under året hos Kvisla Racing ble billettene bestilt og i mars 2010 satt jeg på flyet til Melbourne, Australia. Avl er jo min store interesse, men siden jeg reiste nedover i mars var det fortsatt noen måneder igjen til avlssesongen «down under» begynte. Etter å ha blitt bitt litt av løpshestbasillen da jeg jobbet for Roy Arne Kvisla bestemte jeg meg for å jobbe på en trenerstall frem til stutтериene begynte å ansette folk for sesongen. Gjennom hjemmesiden yardandgroom.com hadde jeg fått

jobb på en trenerstall i Seymour og sommerfuglene raste i magen min da jeg etter 26 timer i luften endelig stod på australsk jord. På flyplassen ble jeg møtt av altmuligmannen fra stallen der jeg skulle jobbe, og vi kjørte og kjørte til et sted langt ute på landet der det krydde av kakaduer og galopphester, en litt uvant kombinasjon for en som er født og oppvokst i Norge. En ny og bra stall, forholdsvis gode hester, en flink trener, men dessverre et gammelt, råttent og falleferdig hus der jeg skulle bo. Jeg bestemte meg forholdsvis fort for at jeg ville prøve å finne en annen jobb, og reiste etter et par dager inn til Melbourne City. En venninne av meg, som har jobbet som treningsrytter i utlandet i mange år,

sa til meg før jeg reiste at jeg ikke måtte kaste bort tiden min på å jobbe et sted jeg ikke trivdes når det finnes så mange staller som trenger folk. Det er ikke før man kommer ut av Norge at man ser hvor «lite» hest vi egentlig har her hjemme, man skal ikke langt utenfor Norges grenser før det er staller og hest overalt.

Uken før jeg reiste til Australia hadde jeg fått e-post fra en norsk jente som heter Lise Lotte som lurte på om det var greit at hun kom nedover for å jobbe sammen med meg, noe jeg selvfølgelig sa ja til. Lise Lotte har familie like utenfor Melbourne som vi kunne få bo hos frem til vi fant en ny jobb, så da hun fløy nedover en uke etter meg var jeg tilbake på flyplassen for å møte henne. Vi hadde

Liten Lise Lotte og store hester i Australia.

JANNICKE SJULS THORSEN

- › 30 år gammel.
- › Har holdt på med hest «hele livet».
- › Har drevet mye med dressur og hatt egen stall i flere år med innridning og omskolering blant annet.
- › Jobbet på Meridian Stutteri i tre år.
- › Ridd for galopptrener Roy Kvisla i ett år.
- › Ridd for galopptrener Matt Laurie i Australia.
- › Har avlet frem fire avkom på egen fullblodshoppe, Knife Edge.

Hopper og føll på Irish National Stud.

aldri truffet hverandre før og vi fniste litt hysterisk begge to da vi kom frem til huset til familien hennes og innså at vi ikke bare måtte dele rom, men også seng(!). Snakk om å bli godt kjent på en uke! Det var veldig koselig med pyjamas-party hver kveld, men vi var ganske glade begge to da vi etter hvert fikk leid oss et helt hus og fikk litt mer privatliv.

Etter en ukes leting fikk vi begge to jobb ved Carringbush Park i Mornington som ligger ca. én time utenfor Melbourne, hos trener Matt Laurie. Matt har ca. 50 hester på stallen, ti til tolv løpshester, resten pre-trainers og hester til innridning fra større trenere som Lee Freedman. Carringbush har en egen treningsbane der mange av hestene ris hver dag, men en stor gruppe hester reiser også til Mornington Racecourse hver morgen for å ris og svømmes.

Selv er jeg i utgangspunktet en «dressurtante» som alltid har vært av den litt pysete sorten og da jeg kom til Australia hadde jeg ikke ridd på over et halvt år. De første to ukene hos Matt jobbet jeg mest på bakken og red gradvis flere og flere hester etter hvert som kondisjonen og selvtilliten steg. Etter to uker red jeg 10–12 hester hver

«Et av rådene jeg fikk før jeg reiste første gangen var ‘smil’, ‘gjør ditt beste’ og ‘ikke kom for sent på jobb’, et råd jeg har fulgt og som dekker det meste.»

morgen seks dager i uken, først holdt jeg meg mest på treningsbanen hjemme på gården, men etter hvert var jeg også med og red hestene som trente på galoppbanen i Mornington. For en som i veldig mange år har sagt at «meg får du i hvert fall aldri opp på en gal fullblods» var det ganske uvirkelig å befinne seg helt på andre siden av jorden på ryggen av en cantrende galopphest til lyden av kakaduer som synger (eller skriker, som australierne ville sagt). Uvirkelig, men helt fantastisk!

Skade gjør slutt på eventyret

Planen min var som sagt å være i Australia i ett år, men ting går ikke alltid etter planen. Kombinasjonen stor, skvetten hest og fugl som letter fra railen gjorde at jeg etter bare seks uker ved Carringbush Park endte opp på akuttmottaket ved Frankston sykehus med en ankel som var brukket på to steder. Det ble operasjon der jeg fikk satt sammen benet med plate og skruer før

det ble gipset og jeg ble sendt «hjem» med beskjed om å sitte stille i syv uker, jeg ikke kunne ri på tolv måneder og legene ikke kunne garantere 100 prosent funksjonsnivå i ankelen. Da jeg var usikker på om jeg kunne jobbe når gipsen skulle av valgte jeg å bestille billett hjem til Norge. Etter åtte lange uker på sofaen, heldigvis med god hjelp fra snille Lise Lotte, med benet høyt, var Australia-eventyret mitt over.

Heldigvis kom jeg meg raskt på beina igjen da jeg var hjemme, og siden jeg hadde satt av året til å oppleve den store hesteverden var jeg raskt tilbake på internett for å lete etter noe spennende å gjøre.

Stipend til kurs på Irish National Stud

Jeg kom over en annonse for Kirsten Rausings stipend til Margareta Wettermarks minne samtidig som jeg leste om et seks måneders kurs i avl av fullblodshest ved Irish National Stud i Irland. Søknader ble sendt og etter en

Slitsomt å være føll! Det er viktig å hvile for å bli stor og sterk.

Jannicke og topphingsten Galileo.

stund fikk jeg beskjed fra stipendets kontaktperson at jeg var på Kirsten Rausing's shortlist og at dersom jeg fikk plass på kurset i Irland ville hun gi meg stipendet. Med ca. 100 søkere og 22 kursplasser var det et lite nåløyne å komme gjennom. Det ble igjen noen lange uker med venting og smånevrotisk sjekking av e-post og postkasse før jeg i november endelig fikk positivt svar fra Irland; jeg var valgt ut til en plass på Irish National Stud's Thoroughbred Breeding Course 2011.

I midten av januar satte jeg meg på flyet igjen og landet på Dublin flyplass der jeg ble hentet av stutterns altnuligmann, Charlie. Helt siden jeg var liten har jeg drømt om å besøke Irland

og jeg gledet meg veldig til å se landet, stallene og hestene. Irland er verdens tredje største oppdretter av fullblods, kun slått av USA og Australia. Med ca. 13 000 føll født hvert år, ca. 18 000 avlshopper, mellom 300 og 400 avlshingster og rundt 11 000 hester i trening sier det seg selv at dette landet, som er mindre enn Norge, har stor hestetetthet og at hesten har en plass i hjertet til veldig mange av landets innbyggere.

Irish National Stud ligger i Kildare som er galoppens hovedsete i Irland, i dette området ligger også The Curragh (banen der alle Irlands klassiske løp avholdes), 4 store veterinærklinikker/ hestesykehus, kontorene til Irish Thoroughbred Marketing, Irish Breeders

Association og Horse Racing Ireland i tillegg til mange av de største stutternene og trenerstallene i landet. Kildare er for Irland det samme som Newmarket er for England og Chantilly er for Frankrike, alt dreier seg om galopphesten.

Kurset ved Irish National Stud ble startet i 1971 og er høyt ansett på verdensbasis, det har hatt elever som Brian Meehan, Christy Grassick, Michael O'Hagan og Frank Lyons, og det kan være et springbrett til videre utdannelse som f.eks. Darley Flying Start. Stuttern har åtte hingster oppstallet, bedekker ca. 300 hopper i året og tar imot mellom 100 og 300 føll hver sesong. Som student jobber man fulltid på stuttern på dagtid og har forelesninger med industriledere, veterinærer, smeder og lignende hver kveld. Man roterer mellom de ulike stallene slik at man får jobbet med alle deler av stutterns drift som blant annet hingstestallen, føllingsavdelingen, kontoret og hopper til bedekning. Stuttern har fast ansatte *yardforemen* hele året, men i sesongen baseres driften på studentene så man får virkelig oppleve hva det vil si å jobbe på et stort stuttern. Da man er «hands on» på alt fra føllinger, bedekninger og veterinærundersøkelser til møkking av halmbokser og skrubbing av vannkar. I tillegg får man enkelte dager være med noen av Kildares beste veterinærer og smeder ut på deres runder for å se dem jobbe. Selv tilbrakte jeg en hel dag ved Darleys Kildangan Stud sammen med Irlands beste smed Martin Leahy, og jeg besøkte Aga Kahns Giltown sammen med veterinær Michael Sadlier. Michael eier og driver Troytown Equine Hospital der jeg også tilbrakte en dag og fikk være med inn i operasjonssalen for å se benkirurgi på hest. Utrolig spennende og lærerik.

Føll på Irish National Stud.

«For en som i veldig mange år har sagt at 'meg får du i hvert fall aldri opp på en gal fullblods' var det ganske uvirkelig å befinne seg helt på andre siden av jorden på ryggen av en cantrende galopphest til lyden av kakaduer som synger. Uvirkelig, men helt fantastisk!»

Kongelig besøk på Irish National Stud
 Irish National Stud er åpent for turister og skal til enhver tid se strøken ut. Som studenter får man derfor også førstehåndskunnskap i alt som har med plenklipping og hekktrimming å gjøre. I år hadde stutieriet også besøk av dronning Elizabeth II. Selv om vi i ukene før besøket hadde mest lyst til å kaste kantklippere og hagesakser langt av sted, var det verdt det da stutieriet viste seg fra sin aller beste side og vi plutselig stod ti meter fra den engelske dronningen. En spesiell og veldig morsom opplevelse!

I løpet av kurset skal man levere fem skriftlige oppgaver; følling, føring, stamtavleanalyser, racing og teasing/bedekningssyklus. Hver uke blir man vurdert der man jobber og yard foreman fyller ut et skjema (yard assessments) der det settes karakterer for blant annet punktlighet, horsemanship, initiativ, teamwork, hvordan man kler seg og kunnskap. Kurset avsluttes med fem eksamener; muntlig/praktisk hovpleie-, skriftlig veterinær-, skriftlig stalldrift-, praktisk stalldrift- og skriftlig hovedeksamen. Når alt dette er gjennomført legges resultatene sammen og viser om man har bestått eller ikke bestått kurset. Ved avslutningen deles det også ut priser for beste yard assessments, beste skriftlige innleveringer, beste hovedeksamen, sølvmedalje (nest beste student sammenlagt) og gullmedalje (beste student sammenlagt).

Irish National Stud Thoroughbred Breeding Course er et veldig lærerikt kurs der man får oppleve galoppindustrien på

sitt beste. Man får venner fra hele verden og møter mange av lederene innenfor galoppporten. Man får se noen av verdens beste hester og noen av verdens beste og mest tradisjonsrike stutierier. For dere som vil vite mer om kurset og mine opplevelser der har jeg tidligere skrevet to artikler som ligger på NoARKs hjemmeside.

Halve jorden rundt igjen til ny jobb
 Vel hjemme fra Irland var jeg, som vanlig, litt sent ute med å søke jobber. Bedekningssesongen her hjemme begynner jo ikke før i januar, men på den sørlige halvkule begynner den i juli og

varer ut desember. Jeg var som sagt litt sent ute med å søke, så de fleste «down under» hadde allerede de ansatte de trengte, men etter en stund dukket det opp en «jobb ledig» annonse fra New Zealand på yardandgroom.com. Chequers Stud and Racing Stable i Cambridge, New Zealand søkte ansatte til både stutieriet og løpsstallen. Etter et par e-post og telefoner satt jeg igjen på flyet på vei halvveis rundt jorden, mye mindre nervøs enn da jeg satt på flyet til Australia 18 måneder tidligere.

Denne gangen ble jeg hentet på flyplassen av Chris som eier og driver stallen sammen med broren Mark. Etter

Morgenstemning på Irish National Stud.

Irish National Stud kull 2011 og Jim Bolger, en av Irlands mest berømte trenere.

90 minutters kjøring gjennom hobbitlandskap (ganske stort for en Ringenes Herre-fan!) var vi fremme på stutieriet der de staller opp ca. 70 avlshopper og to avlshingster. Trøtt og svimmel etter 32 timer på reisefot ble jeg satt i arbeid med det samme jeg kom ut av bilen, en hoppe skulle bedekkes og det var ikke nok folk på jobb så da var det bare å trå til. Så i tynne ballerinaske og uten hjelm stod jeg plutselig med leietau og en fremmed hoppe i hendene og ventet på at Chris skulle hente hingsten, her kom ikke sikkerheten i første rekke. Australia og New Zealand har en tendens til å gjøre ting «the cowboy way» sammenlignet med Europa der galoppporten preges av tradisjonelle og konservative metoder. «Down under» føller alle hoppene utendørs, uansett vær, veterinærundersøkelser foregår utendørs og en stor del av det vi her nord ville

tilkalt veterinær for ordnes av de ansatte på stallene. Det morsomme, og av og til frustrerende, med å jobbe i hestebransjen er at det er like mange meninger og metoder som det er personer som driver med hest. Alle gjør ting på sin måte og de fleste mener at sin måte er den beste. Sannheten er at det ikke finnes noen fasit og at det som fungerer på én stall kanskje ikke fungerer like bra på en annen. Det fine med å jobbe på mange ulike steder og lære av mange ulike mennesker (og hester) er at man kan sette sammen små biter med kunnskap fra alle og til slutt sitte igjen med et puslespill som er ens helt egen filosofi.

Endring i planene

Da jeg reiste til New Zealand trodde jeg det var for å jobbe på stutieriet, men planene hadde forandret seg da jeg satt på flyet, så etter å ha byttet

sjåfør fra Chris til Mark kjørte vi til den andre siden av byen for å se på min nye arbeidsplass, nemlig Chequers Racing Stable. Stallen ligger ti minutter unna stutieriet og er plassert mellom travbanen og galoppbanen og en haug med små trenerstaller. Hester overalt med andre ord.

Chequers har 14 store utebokser som stort sett er fulle, hestene er for det meste eget oppdrett som skal selges på breeze up salg som toåringer. Da jeg begynte å jobbe hadde vi fem eldre løpshester på stallen, resten åringer og toåringer. Seks av toåringene skulle av gårde på breeze-ups 14 dager senere, så de to første ukene mine var ganske hektiske med forberedelser til dette. Som eneste jente på stallen ble det noen dager med såre fingre etter røsking av maner, noe guttene syntes de var litt for kule til å gjøre selv.

Ridning på New Zealand og tilbake til Irland

Siden jeg bare hadde ridd én gang siden jeg brakk ankelen fikk jeg også her begynne pent med å ri en og to hester om dagen. Forskjellen var at Chequers ikke har sin egen treningsbane, så alle hestene ris på Cambridge Racecourse som ligger rett over veien. Her trenes ca. 1 000 hester hver morgen så det var ganske travelt. Med rails av tykke treplanker, litt dårlig underlag og halvtømte hester fant jeg etter et par uker ut at jeg ikke er villig til å risikere liv og helse for jobben min lengre, så jeg sa ifra at jeg kun ville jobbe på bakken. Løsningen ble da at Harley som jeg delte hus og jobb med red flesteparten av hestene mens jeg tok meg av den daglige driften av stallen, også leide de inn en freelance treningsrytter til å ri resten av hestene. Det var en helt grei løsning som fungerte fint, men

Utstyrstilvenning/innridning i Australia

Allerede i full galopp.

Avslutning på Irish National Stud 2011.

siden jeg egentlig helst vil jobbe med avl og det ikke er så spennende å jobbe på løpsstall om man ikke rir, bestemte jeg meg for og bli i New Zealand i én måned istedenfor tre, som var den opprinnelige planen. New Zealand er et flott land med hyggelige mennesker, men etter å ha jobbet i Australia, New Zealand, Irland og Norge og i tillegg sett en del trenerstaller og stutier i England, Frankrike og Tyskland, har jeg innsett at jeg foretrekker europeisk galoppsport fremfor «racing down under». Jeg reiser derfor tilbake til Irland i januar 2012 for å jobbe en sesong ved fantastiske Coolmore, stutieriet som er hjem for bl.a. Galileo og Montjeu.

Hestebransjen er mye hard jobb og ofte ganske dårlig betalt, men en av fordelene er at om man «kan hest» så har man jobb omtrent hvor man vil i

hele verden. Ett av rådene jeg fikk før jeg reiste første gangen var «smil, gjør ditt beste og ikke kom for sent på jobb», et råd jeg har fulgt og som dekker det meste. Vil man jobbe med hest anbefaler jeg å reise ut av Norge for en periode da det finnes så mange fantastiske steder, hester og mennesker der ute.

Man lærer utrolig mye av å reise, både om hest og om seg selv. Jeg er glad jeg tok sjansen, og er stolt av å kunne kalle meg en *globegalloper!*

KIRSTEN RAUSINGS STIPEND

- › Svenske Kirsten Rausing er en av storhetene innen fullblodsavl. Hun har bygget opp en fremgangsrik virksomhet med sitt Lanwades Stud i Newmarket og St. Simon Et Staffordstown Studs i Irland.
- › Hvert år utlyser Kirsten Rausing et stipend for å gi interesserte og ambisiøse personer i Skandinavia en mulighet til å fordype sine kunnskaper om fullblodsavl. Hennes målsetting er å forbedre mulighetene for avl av galopphester i Skandinavia.
- › Vil du lese mer om stipendet og hvordan du kan søke så sjekk nettsidene til den svenske avlsforeningen www.sfaf.se/Kirsten-Rausings-Stipendium
- › Vinner av stipendet i 2010 – den norske veterinæren Constanze Fintl
- › Vinner av stipendet i 2011 – Jannicke Sjuls Thoresen
- › Les mer om hva Jannicke har skrevet på www.sfaf.se/2011-aars-stipendiat-beraettar.html

Nettside for jobb i utlandet:
www.yardandgroom.com

Mange nasjoner samlet på Øvrevoll

Ryttere fra elleve forskjellige land, middag og moteshow, det var oppskriften for en vellykket dag med Fegentri-løp på Øvrevoll.

Tekst: Helene Marwell-Hauge
Foto: Thea Hofossæter

Torsdag 11. august var det en spesiell løpsdag på Øvrevoll med mange mennesker og moteshow av Moods of Norway. Samme dag samlet NoARK hele elleve nasjoner til Fegentri-løp. Alle jentene som deltok i serien, med unntak av rytteren fra Qatar, var på Øvrevoll. Elleve forskjellige land var representert blant jenterytterne, og det var første gang en rytter fra Tyrkia red Fegentri-løp i Norge. Av guttene var det dessverre tre ryttere som takket nei til å komme, slik at vi endte med syv nasjoner inkludert Norge i det løpet. Det var synd, for igjen hadde vi store problemer med å skaffe nok ryttere til gutteløpet, så det er bare å oppfordre flere gutter i Norge til å begynne med galopp. I jenteløpet hadde vi norske ekstraryttere på de fire reservehestene. Det var bra vi hadde flere reservehester for vi endte med tre strykninger i løpet slik at det til slutt bare var Silja Støren som red fra Norge i tillegg til Victoria Allers.

Seieren i Herre-Fegentriløpet gikk til Terrible Bob med engelske Nicolai de Boinville på ryggen. Terrible Bob var feltets minst betrodde hest og ga rytteren hans første seier i et flatløp. På 2. plass fulgte Palindromic med belgiske Patric Deno og på 3. plass kom Loire med ekstrarytter James Carroll fra Irland. Vår representant, Kjetil Kjær, kom på 4. plass.

I Dame-Fegentriløpet red fjorårets og årets sammenlagtvinner i Fegentri, svenske Tina Henriksson, Billsson inn til seier. Det var hestens først start i 2011, så det var ganske imponerende etter en så lang pause. På 2. plass fulgte Rambo's Cinderella med danske Rikke Munk

Årets verdensmester, svenske Tina Henriksson, vinner med Billsson i hestens første start for året.

Deltagerne i årets Fegentri-løp for jenter.

Engelskmannen Nicolai de Boenville vinner på Terrible Bob, feltets minst betrodde hest.

Deltagerne i årets Fegentri-løp for gutter.

Sørensen og på 3. plass kom Fendi med vår egen representant Victoria Allers.

Etter løpene var det middag på Noble Dancer på Stallkroa sammen med styret i NoARK og noen inviterte gjester. Vi fikk servert mat fra vår sponsor Øverland Gård Selskapslokaler, og vi takker for at de stilte opp som sponsor. Formann i Jockeyklubben, Sigurd-Armand Hauge, holdt en liten velkomsttale for rytterne. Etter middag så mange moteshowet til Moods of Norway, før ble det fest for rytterne på *Noble Dancer*.

FEGENTRI

- › Fegentri står for International Federation of Gentlemen and Lady Riders. Klubben ble stiftet av en håndfull entusiastiske amatørryttere fra Frankrike, Tyskland, Italia, Sverige og Sveits i 1955.
- › Siden 1955 har mange nye land blitt medlemmer og det er nå 24 medlemsland.
- › Fegentris formål er å promotere amatørgaloppen og internasjonale løp for amatørryttere.
- › De beste amatørerne fra hvert medlemsland blir valgt ut til å representere sitt land i Fegentri.
- › Norske ryttere i 2011 er Kjetil Kjær og Victoria Allers.

En magisk reise rundt hele jorden

Å få representere Norge i Fegentri World Cup for kvinnelige amatørryttere synes jeg var stort. Målet var å vinne et Fegentri-løp. Etter at 14 destinasjoner er besøkt og 19 løp ridd synes jeg det er magisk og stort, og målet ble innfridd – jeg vant løp i USA!

Tekst: Victoria Allers
Foto: Thea Hofossæter/Privat

VICTORIA ALLERS

- › 29 år gammel.
- › Har holdt til i stallen til Jenny Hansen på Lønnås fra hun var ti år.
- › Red ponniløp som elleveåring.
- › Red sitt første løp som 15-åring i 1997 og hadde seks års opphold under studiene. Ridd ca. 100 løp og har seks seire.
- › Har ridd fire år hos Søren Jensen på Klampenborg mens hun studerte på Handelshøyskolen i København.
- › Rir i dag i trening hos Wido Neuroth og Jenny Hansen.
- › Jobber som produktgruppesjef i Sætre, Orkla Brands.
- › Styremedlem og sponsoransvarlig i NoARK.

Fegentri-året startet allerede tredje helgen i januar med en tur til italienske Sicilia. Her ventet sol, 20 grader, sightseeing og et gressløp. Jeg var spent på å ri mitt første Fegentri-løp og jeg var godt fornøyd med 4. plassen jeg fikk.

Qatar stod på programmet som neste vertsland i februar med en ukes opphold med sol, sommer, sightseeing, treningsridning og fire Fegentri-løp – to for gutta og to jentene. Her ble det en 5. plass og en 6. plass i mitt første araberløp noensinne.

Uflaks med flere strøkne hester

Det skulle gå nesten tre måneder før jeg red et Fegentri-løp igjen. Jeg ble ikke invitert til Roma (ikke alle vertsland har mulighet for å invitere alle rytterne på grunn av for få hester i løpene) og jeg var så uheldig å ha to strøkne hester på rad, først i Sveits og deretter i Belgia. Jeg dro aldri til Sveits da hesten ble strøket dagen før, men i Belgia stod jeg på vekten i jockeyrommet da jeg fikk vite at hesten var strøket. Det var en stor nedtur, men det endte med at jeg fikk ri mitt første proffløp. En hest i et av de siste løpene stod uten rytter og treneren var så grei å gi meg rittet som trøst da amatører har lov til å ri i proffløp der. Utrolig snilt. Det var hestens andre start i karrieren og vi endte uplassert.

USA – min største drøm går i oppfyllelse!

I pinsen var tiden kommet til det jeg så som den største destinasjonen; Philadelphia, USA. Her startet jeg første løpet på Penn National med en strøket hest – igjen, men heldigvis var det her reserverhester i løpet. Hesten jeg skulle ridd var nestfavoritt og jeg endte på en ubetrodd som kom nest sist i mål. Det var uansett en stor opplevelse å ri i USA

for første gang. Vi hadde valets som ordnet alt utstyret vårt, vi cantret til start samtidig som vi ble leid av ryttere på ponnier og tempoet i løpet var mye raskere fra start enn hva jeg er vant til. Vi skulle ha ridd to løp til i USA, men løpet på Delaware Park ble avlyst på grunn av for få hester i løpet. Det andre løpet på Parx Philadelphia ble derfor det siste løpet. Jeg var avhengig av å få en god plassering her for å ikke havne for langt bak i sammendraget. Løpet var fra starten veldig åpent med maidens hopper, men da regnet bøttet ned dagen før løpet ble det flyttet fra gress til dirt økte min hest sine sjanser. Samtidig ble tre av hestene i løpet strøket. Endelig skulle jeg ha litt flaks og i hvert fall ikke ha en strøket hest. Jeg ledet hele veien og vant lett. Det var en enorm glede som eksploderte da jeg skar målstreken først. Det var hele 150 000 kroner til vinneren, hvilket tilsvarer et storløp på Øvrevoll, så det gjorde gleden enda større. Min største drøm var oppfylt, målet mitt med Fegentri 2011 var oppnådd, og det skjedde i USA! Det var med et smil om munnen jeg dagen etter kunne fly til New York for tre dagers ferie sammen med den svenske rytteren, Tina Henriksson.

En sommer full av Fegentri-løp

Fra slutten av juni gikk det slag i slag med Fegentri-løp nesten hver helg frem til september. Først fikk jeg 2. plass i Nottingham, England på en ubetrodd, liten hoppe. Deretter fikk jeg én 4. plass og én uplassert i Göteborg. I Köln, Tyskland ble det til én 2. plass og én 6. plass i et araberløp. Deretter gikk turen til Deauville i Frankrike med en utrolig fin bane hvor vi red to løp på polytrackbanen. Her ble det en 3. plass og 5. plass hvilket jeg var godt fornøyd med. I Dublin, Irland på den fascinerende

Mr. Timberlake og jeg er klar for Fegentri-løp på Gøteborg. Vi ble nummer fire.

banen, the Curragh, hvor banen nærmest bare er en stor, grønn slette med en innerrail, ble jeg tredje. Jeg lå nå på en 3. plass sammenlagt, og Kjetil Kjær og jeg var klar til å ta imot jentene og guttene på Øvrevoll på Moods of Norway-dagen i august. Det var godt å få vist frem Øvrevoll på denne flotte dagen med så mange mennesker og rytterne koste seg. Jeg fikk en fin 3. plass på Fendi i kvinneløpet hvor Tina Henriksson vant på Billsson.

Sommeren ble avsluttet med to løp i Istanbul på deres International Weekend. Her fikk jeg med meg én 2. og én 6. plass og jeg var fortsatt med i sammenlagtkampen på en 5. plass med bare noen få poeng opp til 2. plassen. Tina Henriksson hadde her et større forsprang i tet, men vi var ellers fem jenter som kjempet om de neste plassene.

Fegentri-løp i Tyskland og Mauritius avslutter året

I slutten av september red vi to løp i Mannheim, Tyskland inkludert et araberløp. Formann for NoARK, Helene Marwell-Hauge, var invitert med av Generalsekretæren i Fegentri, tyske Susanna Santesson, og det var hyggelig med reisefølge for en gang skyld. Det begynte å bli veldig avgjørende hvilke plasseringer jeg fikk for å henge med i sammendraget. Dessverre var jeg uheldig med hestene og jeg fikk kun med meg en 4. og 6. plass. Det gjorde at jeg fortsatt lå på en 5. plass sammenlagt. Det var likevel ikke umulig å få en 2. eller 3. plass i sammendraget med ett løp igjen på Mauritius, hvis jeg vant eller ble nummer to. Vi skulle hatt to løp i Nederland og ett løp på Klampenborg i Danmark, men de ble dessverre avlyst på grunn av mangel på hester og sponsorer.

Avslutningen på Mauritius var fantastisk! Det var International Weekend som representerer deres sesongavslutning, og de beste jockeyene i verden var flydd inn for å ri i løpene både lørdag og søndag. Vi red om søndagen, men ble presentert sammen med de andre internasjonale jockeyene foran tusenvis av mennesker på åpningssermonien lørdag formiddag. Det var en ubeskrivelig opplevelse! Noen dager før var det høytidelig middag og trekning av hestene på resortet vi bodde på. Jeg hadde fått hesten Fearless Thomas som aldri hadde vunnet før tross sin alder på åtte år, men var

likevel tippet som outsider. Jeg var dog avhengig av å få teten hvis jeg skulle ha en sjanse til å vinne løpet i følge min trener og flere jockeyer. Det klarte hun italienske rytteren å spolere 50 meter

«Vi ble presentert sammen med de andre internasjonale jockeyene foran tusenvis av mennesker på åpningssermonien. Det var en ubeskrivelig opplevelse!»

etter startboksene ved å sjenere meg grovt på innerrail. Jeg ble derfor liggende som nummer fire hele veien til mål. Det var likevel en enorm opplevelse å ri løp på denne store løpsdagen hvor publikum var elleville. Vi ble stående å skrive autografer og ta bilde sammen med «fans» en time etter løpsdagen var over!

I visningspaddocken på Mauritius på Fearless Thomas med fulle tribuner. Vi endte på en 4. plass.

6. plass sammenlagt

Den franske rytteren, som lå bak meg i sammendraget, vant løpet på Mauritius og hun gikk dermed forbi meg med fire poeng, så tilslutt endte jeg på en 6. plass av elleve ryttere. Det var dog utrolig jevnt. Tina Henriksen vant med 30 poeng ned til den sveitsiske rytteren og 32 poeng til den tyske rytteren. Jeg var dog kun tolv poeng bak den sveitsiske rytteren på 2. plassen. Med 20 poeng for en seier viser det hvor jevnt det var. Det var takket være mange trippelplasseringer at jeg fikk samlet så mange poeng – jeg fikk kun ett poeng i to løp som gis fra 7. plass og nedover, ellers hadde jeg alltid flere poeng. Mange av de andre rytterne hadde flere seire enn meg, men de hadde også mange uplasserte ritt. Du kan lese mer og se mange bilder fra alle mine reiser på victoriaallers.blogg.no.

Alt i alt har dette vært et fantastisk år – et magisk år – med utrolig mange opplevelser, nye bekjenskaper, ny lærdom og minner for livet. Jeg gleder meg til å dra nytte av dette når jeg nå skal ta fatt på et nytt år som Norges kvinnelige representant i Fegentri World Cup i 2012.

«Min største drøm var oppfylt, målet mitt med Fegentri 2011 var oppnådd, og det skjedde i USA!»

I vinnerpaddocken på Parx, Philadelphia Park i USA med trener, eier og oppdretter. I USA red vi med drakter i våres land flaggfarger – det var stort.

Mange fine plasseringer

Qatar var høydepunktet i min Fegentri-sesong, der vi hadde et deilig opphold i varmen langt borte fra den kalde norske februarvinteren. Det ble også en god start resultatmessig med en 2. plass.

Tekst: Kjetil Kjær
Foto: Privat

Fegentri-sesongen startet allerede i februar med løp i flotte, varme Qatar. Landet er størst på løp for araberhester, men det blir stadig flere løp for fullblodshester. Vi var der i ca. en uke og red to løp. Løpet vårt for araberhester gikk ikke så veldig bra, men i løpet for fullblodshester ble jeg nummer to, og Fegentri-året 2011 fikk en fin start. Turen til Qatar var fantastisk, og jeg er veldig glad for at jeg fikk oppleve dette. Det var stort å få hilse på selveste emiren av Qatar. Turen varmet også godt i Norges kalde februar måned.

I mai var det Tyskland og Düsseldorf som var neste stopp. Der fikk jeg en hest som var nest sistevalg i løpet så sjansene virket ikke så gode. Før løpet snakket jeg med jockeyen som pleide å ri den i løp, og han kunne fortelle meg at jeg måtte pushe og holde hesten keen hele veien ellers så kom den til å trave.

Jaha, tenkte jeg, dette kunne jo bli artig. Hesten var stor og fin og vi kom oss godt med i løpet og lå som andre-tredje. Inn på oppløpet overtok vi teten og ca. 50 meter før mål kom det to hester forbi, og vi endte på en meget hederlig 3. plass til alles overraskelse. Tyskland var ellers en vellykket tur med masse god mat og drikke.

Det å reise Strømsholm er alltid noe man gleder seg til, siden det er en veldig spesiell bane som har en helt egen atmosfære. Jeg skulle ri Cheita med hele 76 kilo, så jeg kunne bare kose meg og nyte helgen i Sverige. Da starten gikk, fikk vi en kanonstart og lå helt perfekt til, men så ble det omstart. I den andre starten kom vi dårlig av gårde, fikk en reise innvendig bak og ut på oppløpet kom vi med en kanonspurt. Det så en stund ut som at vi kunne ha en vinnersjans, men det var noen som

KJETIL KJÆR

- › 20 år gammel.
- › Jobber hos Rune Haugen
- › Ridd ca. 125 løp.
- › Vunnet 16 løp.
- › Ridd løp siden 2007.
- › Andre interesser er jogging.
- › Har to egne hester.
- › Drømmer om å bli galopptrener.

Kjetil på Cheita i beige og brun drakt.

Kjetil får rideordre før løpet for fullblodshester i Qatar.

kom fortere og vi endte på en hederlig 5. plass. Det var flott og varmt vær, god mat og drikke og det ble igjen en vellykket tur.

Øvrevoll var det neste løpet jeg red i Fegentri-serien. Jeg satt på en svensk hest, Promise. Løpet, over korte 900 meter, gikk som vanlig fort, og jeg ble fjerde med en godt gående hest.

Et par uker senere var det Klampenborg sin tur til å avholde Fegentri-løp for guttene. All ære til Rikke Munk Sørensen, som fikk til et så bra opplegg for alle Fegentri-guttene i København. I løpet red jeg Calendar Girl inn til 2. plass etter å ha ledet hele løpet til det var 100 meter igjen. Løpet ble vunnet av veteranen Patrick Deno, som har ridd Fegentri for Belgia i mange år. Han fikk i 2011 sin beste Fegentri-sesong hittil med tre seire og mange fine plasseringer: Patrick ble med dette verdensmester på flatt og endte totalt på 2. plass kun slått med noen få poeng av vinneren franske Edouard Monfort. Partick rir heller ikke hekk så det er en god prestasjon å ende så nært totaleieren siden det deles ut mange poeng i hekkeløpene.

Jeg avsluttet med løpet på Klampenborg min Fegentri-sesong for å konsentrere meg om å ri løp hjemme, samt om jobben min hos Rune Haugen. Jeg fikk mange fine plasseringer i løpet av året og endte på en syvendeplass totalt i Fegentri-serien 2011.

Kjetil, i blå og gul drakt, rir inn til en overraskende 3. plass i Düsseldorf.

Kjøp NoARKs populære klubbjakke!

Modellen er «Roping Country Club» som er mørkeblå i fargen. Den er vannavvisende og foret, har god plass til både gensere og body-protector. Den har mange praktiske lommer (alle med glidelås), og hette i kraven. Jakken har NoARKs nettsadresse på ryggen og vår logo på skulderen.

Jakkene kan kjøpes ved å ta kontakt med NoARK på NoARK@NoARK.info

Kun kr
399

BE EXCEPTIONAL.

©2011 Ariat International, Inc. All rights reserved.

Når ditt mål er å oppnå de beste resultater trenger du sko og chaps som møter dine behov. Ariats sko og chaps passer perfekt sammen og gir deg både følelsen og utseendet av å ha på en ridestøvel. Du får den tekniske innovasjonen og utførelsen du trenger for å både jobbe, ri og konkurrere på ditt beste. Ariat; laget for eliterytteren i deg.

ARIAT® COBALT QUANTUM DEVON PRO OG CLOSE CONTACT CHAP

Smidig lær gir en tetsittende passform, elegant utforming gir en forlengende silhuett.

**ARIAT® COBALT QUANTUM
PREMIUM TECHNOLOGY**
for overlegen ytelse,
komfort og stabilitet

ARIAT®

+44 1367 242818 WWW.ARIAT-EUROPE.COM

FESENTRI – KJETIL KJÆR

Hekta på hestekrefter

Fart og spenning på fire bein eller to hjul. Vi skal bli bedre kjent med Kevin Parkin, årets amatørchampion på Øvrevoll.

Tekst: Thea Hofossæter
Foto: Morten Reinert/Thea Hofossæter

KEVIN PARKIN

- › 31 år gammel.
- › Rir hos Hallvard Soma.
- › Har jobbet innen psykiatrien, men sluttet nylig for å kunne reise og jobbe med hest.
- › Eier to motorsykler, ingen hest.

2011 ble Kevin Parkin sitt år. Fem seiere, fem 2. plasser og fire 3. plasser på 34 starter – 31-åringens beste sesong siden han red sitt første løp på Øvrevoll for 16 år siden. Ja, for i 1995 debuterte Kevin på galoppbanen som amatørrytter.

– Jeg red det første løpet mitt for trener David Smith. Hesten Be Swift og jeg tok en 5. plass, erindrer Kevin, som startet sin ridekarriere på Drammen Rideskole.

– Far red i trening på Øvrevoll, og jeg fikk bli med han og ri galopphestene. Det var slik jeg ble bitt av basillen.

Lærling

Det ble med to amatørlop for Kevin i den omgangen, for året etter ble han lærling. Den første seieren kom allerede i den andre starten mot de profesjonelle jockeyene.

– Det var med Soviet Style, som Arnfinn Lund trente, forteller Kevin, som tok tre seiere på Øvrevoll i de fire årene han red som lærling her i landet.

– Da jeg var ferdig med skolen var jeg lærling i England, var i Sverige en stund og red for John Huber, før jeg dro tilbake til England og var lærling igjen. Men jeg ble rett og slett for feit, og klarte ikke vekten, så jeg la opp og red i trening i stedet.

Comeback

I 2009, ti år etter vi siste gang så Kevin i løpssalen på Øvrevoll, var han igjen å se på startlistene. Siden det var så mange år siden han hadde vært lærling fikk han amatørrytterlisens. Comebacket kan man ikke si at var strålende, da han var uplassert i de fem løpene han red.

– Jeg ønsket å flytte tilbake til familie og venner i Norge. Så tok jeg ut amatørrytterlisens for å kunne ri et par løp for gøy, forteller Kevin.

Sesongen etter comebacket gikk betraktelig bedre, og vi fikk se Kevin både i flatløp og over hekk. Tre seiere, to 2. plasser og en 3. plass ble resultatet i 2010.

– Den sesongen fikk jeg også ri løp for bestekameraten min, Stevie (Stephen Johnson), som jeg jobbet sammen med på Darley i England. Det hele begynte som en spøk, at han skulle bli trener og jeg bli hinderrytter. Men det ble virkelighet da vi begge flyttet til Norge. Og selv om jeg måtte pulle opp hesten så var det veldig gøy, sier Kevin.

Sesongen 2011

Som allerede nevnt ble 2011 året til Kevin Parkin. Amatorrytterchampion – endelig best!

– Jeg hadde egentlig ikke noe spesielt mål for 2011. Jeg er glad for de rittene jeg har fått, og har tatt et løp av gangen. Litt flaks har jeg hatt, for jeg er ikke bedre enn de hestene jeg har sittet på. Den beste seieren var nok med Zen Cat. Det var moro, da det var en seier for stallen hvor jeg rir ut til daglig. Dessuten fikk jeg ridd hekkeløp sammen med Stevie i år, noe som var kjempekult. Jeg har et bilde av oss når vi hopper over en hekk, side ved side. Det har vi sendt til våre gamle kollegaer i England, ler Kevin.

Motorsykkel og jockeylisens

I 2012 har Kevin igjen tenkt til å gå bort fra amatørrytterlisensen. Nå ønsker han å ta ut profesjonell jockeylisens.

– Hestene jeg har ridd de siste sesongene er ritt jeg stort sett bare har blitt forespurt. Jeg er dårlig til å ringe og organisere ritt selv, men om jeg tar ut profflisens tjener jeg noen kroner og har råd til å ha en agent som ordner dette for meg. Det er først og fremst hekkeløp jeg hovedsakelig kommer til å satse på,

da det er begrensede muligheter i flatløp på grunn av vekten min og hekkeløp er morsomst. Pengene jeg tjener på ved å ri løp, vil gå til min andre, store lidenskap, sier Kevin lurt.

Før det er ikke bare hestekrefter på fire bein som opptar Kevins tid. Han har nemlig to motorsykler og er medlem av klubben *Plastic MC*.

- Jeg har tenkt til å bygge om den ene til en racing-sykkel. Tjener jeg penger på hest har jeg mer penger til å bruke på sykkel, ler Kevin.

Han legger til at mesteparten av tiden nok kommer til å gå til hest i den kommende sesongen.

Kevin er ikke kun å se i full fart på galopphestene. Han drømmer om å satse mer på sin tohjuling i 2012. Foto: Privat.

«Jeg fikk bli med far og ri galopphestene. Det var slik jeg ble bitt av basillen.»

Et av Kevins høydepunkter i 2011 var da han fikk ri sammen med gode venn, Stephen Johnson, i et hekkeløp.

Den fantastiske firbente Onkel Blaa

Hvordan vinne amatørchampionatet, Øvrevoll Hesteeierforenings gullklokke, Øvrevoll Hestesport Cup og NoARKs reisestipend på én sesong? Jo, med ett stykk stor, mektig, svart kjempe ved navn Onkel Blaa.

Tekst: Kristin Arnkværn
Foto: Thea Hofossæter

Det begynte den gangen da jeg jobbet som bartender i baren «Onkel Blaa» på Bekkestua. Det var et sted hvor Stabæk-fans møtte Øvrevoll, og omvendt. Eierne av baren, Kenneth og Walther, skaffet seg derfor en galopphest, og den skulle selvfølgelig hete Onkel Blaa. Det var Kenneth sin drøm å eie en egen galopphest, og Walther hadde ikke noe annet valg siden de eide baren sammen.

Som toåring hadde Onkel Blaa et meget frynsete rykte og det var fortjent. Han steilet og bukket og raste gjennom railen, og alt annet hva du kan tenke deg en galopphest helst ikke skal gjøre. Men løpe fort, det gjorde han ikke. Det var selvfølgelig en gylden mulighet for meg å le eierene opp i fjeset av denne galopphesten de hadde kjøpt, og fortelle videre alle historiene om hvor gal han var. Kenneth og Walther lo ikke alltid med, men det var en fin måte for meg å hevne meg for all den tyn jeg ellers så vennskapelig fikk av dem på jobb.

Den vinteren da Onkel Blaa ble tre år, gikk Kenneth så tragisk bort. Han forlot en stor vennegjeng i sorg og fortvilelse. Walther valgte å beholde hesten, og satte den i trening til Lisette Olai-Olssen. Jeg har tenkt så mange ganger at det var trist at Kenneth ikke fikk oppleve suksessen til Onkel Blaa, men jeg tenker også at han nok har hatt en finger med i spillet, der ovenifra.

Fornytt selvtillitt

Onkel Blaa blomstret under Lisettes kjærlige stell og håndtering. Siden han hadde så dårlig selvtillit, fortalte Lisette han hver eneste dag hvor vakker, stor og

flink han var. Og du kan jo selv tenke deg, at hvis du blir overøst at kjærlighet og komplementer hver eneste dag, ja, da tror du til slutt på det selv også. Det var nok mange andre flinke jenter som også skrøt av han på den tiden.

Den første seieren

En dag ringte Lisette og lurte på om jeg kunne ri Onkel Blaa i et treningsarbeid, og hvis jeg likte han kunne jeg ri ham i et amatørloop som nærmet seg. Jeg sa jeg skulle tenke på det, jeg ville jo ikke ri en hest jeg kunne ødelegge meg på. Jeg snakket med Colin Gauntlett som hadde ridd noen jobber på «Blaamann» og han sa at han var «a nice chap» og at det ville slett ikke være noe problem.

Det var en høstdag med strålende frisk luft, sola skinte og høstfargene rammet Øvrevoll inn til et vakkert bilde som du

«Det hører med til historien at Walther skulle spise hatten sin om vi vant første gangen.»

aldri vil ta ned fra veggen. Jeg satte meg opp på Onkel Blaa og jeg husker hvor imponert jeg ble over hvor mektig han faktisk var. Stor, stolt og svart og veldig, veldig trivelig. Jeg følte at jeg hørte hjemme bak den mankammen og de toppede ørene. Jeg husker jeg tenkte hvor ufortjent det var, at jeg hadde ledd av denne hesten som jeg slett ikke hadde visst noe om. Han jobbet veldig bra, og jeg tenkte umiddelbart at jeg kunne vinne løpet. Jeg hadde sett listen og det var ingenting å skryte av, selv om Onkel Blaa stod der med null poeng og handicap 30 som var det laveste den gangen.

ONKEL BLAA

- › Vallak født 1999.
- › Antall starter: 102.
- › Formrød: 20-11-6-36 (546 379 kroner).
- › Formtall: Nåværende 58, maks 68.
- › Antall starter i amatørloop: ca. 15, men ridd mye av amatører og lærlinger i proffloop.
- › Ridd av blant annet amatørerne: Kristin Arnkværn, Tiril Solum, Katrine Rønneberg, Madeleine Haugland og Sissel Tangen.

Den 10. oktober 2002 var det klart for vårt første løp sammen. Et amatørloop over 1600 meter. Jeg husker paddocksjeff Gro Kittelsen ba meg ri direkte ut i banen etter at jeg hadde satt meg opp, fordi han hadde steilet rundt sist han var der. Vel, det er vel ikke akkurat beskjeden du ønsker deg, men Onkel Blaa virket å ta det hele med stor ro og cantret pent og pyntelig til start, stod som en stjerne i boksene og hoppet av som en like stor stjerne. Vi lå som tredjehest til vi passerte Wido Neuroth sin stall, og der tok Onkel Blaa saken i egne høver. Han gikk til front og ble der med sikker margin helt til mål! Jeg kjente på meg at jeg var i ferd med å bli en del av karrieren til en helt spesiell hest.

Og det ble flere seiere

Uken etter var det Colin sin tur i et proffloop som han vant like sikkert, deretter vant jeg tre amatørloop til. Siste løpsdag skulle han ut i løp igjen. Jeg husker jeg var så nervøs, og det var Lisette òg. Onkel Blaa hadde vunnet fem strake i perioden fra 10. oktober til 18. november, 1600 til 2400 meter. Løpet gikk og det ble seks strake! Vi vant med seks lengder! Onkel Blaa gikk opp 32 kilo i handicap den høsten.

Det hører med til historien at Walther

skulle spise hatten sin om vi vant første gangen! Vi feiret hver eneste seier med løpet på storskjerm på «Onkel Blaa» hver gang han vant. Han opparbeidet seg en veldig stor fanklubb og heilagjeng, som selvsagt vokste etter hver seier. Det kom også en dvd med Onkel Blaas ti første seiere. Det hender jeg ser på den støtt og stadig. Det er gøy å se hvordan bøylene kryper oppover for hver seier og hvor selvtilfredse vi begge ser ut etter hvert, også før start. Jeg regner med at dvd-en med Onkel Blaas ti neste er på trappene, han rundet nemlig tjue seire i år. Jeg har vært så heldig å sitte der i 15 av dem.

Amatørchampion

Dette var altså starten på Onkel Blaa sin karriere, og min. Han sørget for at jeg ble amatørchampion det året, jeg vant av Øvrevoll Hesteeierforenings gullklokkeserie, Øvrevoll Hestesport Cupen og NoARK reisestipend. Det var også begynnelsen på noen fantastiske år i stallen til Lisette, med mange fine ritt, vennskap og utallige gleder på ryggen av Onkel Blaa, sommer og vinter.

En ekte løpshest

Gressløp, synes ikke Onkel Blaa noe om, mens han på dirten løper selv inn i startboksene, løper han andre veien når det er på gress (ikke fortell meg at hester ikke tenker!). Etter hvert har 1600 og 1750 meter blitt for kort, er startboksene på «feil» side av svingen sier Blaamann: – Nei takk!

Han har også utviklet en helt spesiell forkjærlighet for vinnerpaddocken. Han elsker den! Mange har sikkert sett Onkel Blaa når han stiller seg opp et sted på banen og ser mot vinnerpaddocken. Han kan stå der lenge og bare se. Jeg tenker at han har fått så mange gode følelser av å være der. Følelser av glede fra oss mennesker, og mestring av jobben sin. Han er en ekte løpshest, en vinnertype du skal lete lenge etter. En personlighet med stor p, og en stjerne med tilhørlige nykker. Han skal ikke pilles på nesen.

Fordi han vant seks strake løp høsten i 2002, ble han kjent som en typisk høsthest. Men sannheten er at Onkel Blaa har vunnet løp på Øvrevoll i alle sesongens måneder fra april til desember. Det siste løpet jeg vant med han, var det beste løpet vi har vunnet. Det var i august i 2009. Han stod med 67 i handicap og motstanden var tøff. Han kjempet så hardt, og jeg var så utrolig

Kristin Arnkværn med sin helt Onkel Blaa på vei inn i vinnerpaddock, leid av Nina Kambestad. Onkel Blaa har vunnet løp hver sesong ti år på rad og det er det ikke mange andre som kan si.

takknemlig for nettopp den seieren. Han gikk helt ned i kjelleren og hentet krefter. Og det er slik jeg husker Onkel Blaa. Som en fighter! Han rundet 100 starter i år, med formrad 20-11-6-36 (546 379 kroner). En skikkelig jernhest, med en trener som har tatt utrolig godt vare på ham i alle år. Da jeg satte meg opp på ham for vårt syttifjerde ritt i sammen, fikk jeg fortsatt denne ærbødige følelsen jeg får når jeg ser oppover den umiskjennelige nakken hans. Han er min helt og jeg er hans evige tilbederinne!

Evig Blaa!

Mye har forandret seg i livet mitt de siste to-tre årene. Jeg har flyttet til hestegård på landet, og besøkene til Onkel Blaas

stall blir sjeldnere. Men, selv så lite kontakt jeg har hatt med ham de siste årene humrer han fortsatt når han hører at det er jeg som kommer på besøk. En hest glemmer aldri en menneskevenn, og det er Onkel Blaa et levende eksempel på. Jeg har mange bilder på veggen som minner meg om hvor utrolig mange gleder han har gitt oss. Jeg kan også si at uansett hvor mange hester vi har her hjemme som varmer mitt hjerte, så er og blir jeg: **Evig Blaa!**

Tusen takk Lisette, Walther og Heléne for at jeg har fått være en så stor del av karrieren til den fantastiske firbente Onkel Blaa!

«Trodde løpet var tapt i svingen, men «Blaamann» tok et dypt pust og viste at han fortsatt hadde vilje til å vinne.»

Sissel Tangen, red Onkel Blaa til sin tjuende seier.

Jerndamen Dark Pride

Tekst: Silja Støren
Foto: Thea Hofossæter

Historien om Dark Pride kunne like gjerne vært tatt ut av en hestebok. Hun gleder mange rundt seg med sitt milde, snille vesen og sin stå på vilje! For meg er hun en helt spesiell hest, som jeg har kjent i løpssammenheng i flere år. For eier og trener Ragnar Sørhaug er Dark Pride så mye mer en det.

Amatørtrener Ragnar Sørhaug er svært svaksynt. Da han begynte som amatørtrener var det hans datter Ann-Karin som hadde trenerlisensen, men etter hvert fikk han amatørtrenerlisens under særskilte forhold og da med muntlig test. Ragnar rir og trener hestene sine selv, og han leier dem til og med til løp, selv om han nesten ikke ser. Hestene er vant til å hjelpe Ragnar med å se. De blir nesten som blindehunder i form av hester. Siden han ikke ser, får Ragnar heller ikke ri på banen på Øvrevoll. I 2009 var han med på ett ridekurs med Espen Ski, der han selv fikk cantre Dark Pride 1600 meter på banen. Det var en lykkelig ekvipasje som pullet opp etterpå, og Ragnar skrittet inn på midten med ett stort smil om munnen.

Silja Støren cantrer til start med Dark Pride sin start nummer hundre.

meste av treningen i toårs sesongen. Som toåring var hun ofte på trippelen og tok sin første seier den 27. november. Denne sesongen tjente hun 111 000 kroner på elleve starter. Hun hadde en litt svakere treårs sesong, men vant likevel ett løp. Dark Pride startet så kun noen få ganger i starten av fireårssesongen før det ble to års løpspause, siden Ragnars datter begynte på skole og ingen da hadde

DARK PRIDE

- › Hoppe født 2001.
- › Antall Starter: 100.
- › Formrad: 8-9-12-32 (440 800 kroner).
- › Formtall: Nåværende 42, maks 63.
- › Antall starter i amatørlop: 25.
- › Ridd av blant annet amatørene: Silja Støren, Madeleine Haugland, Linda Dahl, Federico Navarro og Cathrine Fortune. Dark Pride har også startet i Fegentri-løp.

«Dark Pride er fasiten på en god amatørhest. Når Dark Pride er i humør, på riktig underlag og får lite trøbbel, kan ingen i hennes klasse slå henne!»

Silja Støren, red Dark Pride til seier i amatørlop.

Historien begynte da Ragnar på slutten av 90-tallet hadde løpshesten Pilots Eye sammen med datteren. I 2002 ville Ann-Karin gjerne ta ut amatørtrytterlisens og ri hesten sin selv i løp. For å få lisens trengte hun en ansvarlig trener og begynte da å ri ut hos Arne O. Karlsen. Ann-Karin solgte i denne perioden også noen hester for Arne. Det året fikk ikke Arne solgt alle åringene sine, så han tilbød Ann-Karin en åring som betaling og takk for hjelpen. Hun hadde ikke regnet med å få betaling og hadde jo nok av hester hjemme. Likevel endte det med at Dark Pride ble med hjem til Andebu. Ann-Karin red henne inn og stod for det

mulighet til å kjøre hesten til banen.

Neste gang Dark Pride startet igjen var i mai 2007, da med undertegnede på ryggen for første gang. Det ble en fin 5. plass i comebacket. Dark Pride virket sterk å cantre til start, men da hesten foran stoppet, stoppet også Dark Pride opp av seg selv. Hun er nemlig vant til å se og tenke selv, siden Ragnar rir henne hver dag. Hun hjelper ham med å styre og stoppe på de riktige stedene i skogen i Andebu. Jeg red henne i enda et løp der vi endte uplassert over en litt for lang distanse. I juni samme år skulle jeg ri Dark Pride på en 900 meter. Vi ledet nesten fra start til mål og Dark Pride ga

meg dermed min første seier i løp. Derfor vil alltid Dark Pride ha en stor plass i hjertet mitt. Jeg har totalt ridd Dark Pride i over 15 løp og fått mange fine plasseringer med henne. Spesielt gøy var det 9. juni i år, da vi kunne bokføre nok en seier. Jeg gleder meg alltid ekstra til å ri Dark Pride, og for meg er hun den optimale amatørhest. Jeg vil gjerne også takke trener Ragnar Sørhaug for å alltid gi meg sjansen og for å ha tro på meg og Dark Pride!

Årets debutanter

Tekst: Veronika Aske
Foto: Thea Hofossæter

Dette året fikk vi tre nye amatørryttere. Tonje Tømta, Christina Høvding og Stephen Johnson. Sistnevnte hadde en meget fin debut i amatørøp, da det endte med seier på Reaching Nirvana. Stephen jobber til daglig hos Arnfinn Lund og har tidligere ridd point to point i Irland. Det vil si steeple chase for amatørryttere. Hans debut på Øvrevoll kom i et hekkeløp, da amatører også har lov til å ri hekkeløp. Han red Zimon, som resulterte i en fin 5. plass. Deretter ble det to hekkeløp til før han seiret med Reaching Nirvana i amatørøp.

Christina Høvding kan også være fornøyd med sin debutsesong. Hun red ut for trener Zoltan Benedek som gav henne tre fine ritt. Hun tok godt vare på sjansene hun fikk og ble plassert på alle tre. Den beste plasseringen kom på Øvrevolls gressbane da hun var nummer to i mål på Naja.

Tonje Tømta debuterte på Samarin og endte uplassert. Tonje fikk ri seks løp i sin første sesong.

Stephen Johnson på Reaching Nirvana.

Christina Høvding på Naja..

Tonje Tømta på Hallingdal Blue.

Ønsker du å annonsere på NoARKs nettside?

Ta kontakt med oss på NoARK@NoARK.info

Store sprang og mye moro på hinderkurs

10. september arrangerte NoARK hinderkurs med René Fritzenwanker. René som er tidligere hinderjockey, jobber nå på Øvrevoll som starter.

Tekst: Silja Støren
Foto: Thea Hofossæter

Dessverre var kurset lagt til samme helg som Stockholm Cup, og midt i den travleste hekkeløpstiden. Dermed var vi kun to ivrige ryttere som stilte med hest på midtbanen i høstsola. Aase Marie Brown på Zen Cat fra trener Hallvard Soma, mens undertegnede hadde fått med seg Ziwy Skate fra Are Hyldmo sin stall. Zen Cat hadde hoppet bare noen ganger tidligere, mens Ziwy hadde ikke hoppet siden han fikk hoppe de små «baby-hekkene» som treåring.

Vi travet litt på midten og varmet opp, mens René gjorde i stand noen overraskelser til oss på travsporet. Han satte ut «sukkerbiter» fire steder rundt på volten. Vi fikk her utfordringen å få hestene til å trave mot hindrene, ta eventuelt ett galoppsteg rett før, og så ned i trav før neste hinder. Var noen ivrige hester her som ikke fikk det helt til til å begynne med, men etter noen runder satt teknikken inne.

Når René var fornøyd med oss og hestene på travvolten, gikk vi opp til de små baby-hekkene. Her fikk vi litt instruksjoner før vi en og en hoppet raden med små hekker. Dette tok hestene så lett som bare det. Etter å ha hoppet raden en gang, gadd de nesten ikke å løfte beina over hekkene. De var klare for større utfordringer, men var vi rytterne det?

René spurte om vi hadde lyst å hoppe de store hekkene som brukes til løp. Det kunne vi ikke si nei til. Selv om hestene var urutinerte hadde de jo gjort alt vi ba dem om med knusende ro. Jeg og Ziwy Skate fikk prøve først, vi gikk bort mot den ene hekken så han fikk tatt en titt på den, mens jeg fikk litt tips fra Renee.

Så snudde vi, galopperte mot hinderet og sprang over, lett som bare det! Så fikk Aase prøve og var ikke noe problem der heller.

Vi hoppet en gang til hver, og fikk så spørsmål om vi ville avslutte med å ta to hekker på rad. Det var vi begge med på. Ziwy Skate hoppet som bare det over første hekken, men trengte et lite rapp på skulderen i mellom da han skjønte ut mot høyre, fordi han trodde vi kun skulle hoppe en hekk. Da han fikk beskjed om at han skulle ta en til, var han ikke vanskelig å be. Han dro av gårde i god hekkeløpsfart mot neste hekken, som vi fløy over. Zen Cat hoppet som om han aldri hadde gjort noe annet.

Vi skulle avslutte med litt hopping på volten igjen, med sukkerbitene på det høyeste, men det var ikke hestene helt

med på – de syns det var barnemat det vi bad dem om etter nettopp å ha fløyet over de store hekkene, og gadd ikke en gang løfte beina! Selvtilliten var på plass her, ja. Vi fikk oss en god latter da man ikke kunne tenke seg at disse to hestene akkurat hadde hoppet som bare det, og nå dro med seg bom etter bom på hindre som var under halve størrelsen av de vi akkurat hadde hoppet.

Det er veldig artig å få lære å hoppe litt i tillegg til den vanlige treningen. Det er jo ikke så mange hekkeløp eller hekkeløpere i Norge, så det er ikke nødvendigvis noe vi får gjort så mye av. Jeg har vært veldig heldig og fått sjanse til å hoppe og hoppe inn en del hester hos Are Hyldmo, både som skal gå hekkeløp og som bare får hoppe for å få avveksling i treningen og komme i godt

Ziwy Skate har fått inn teknikken på travvolten med Silja Støren.

humør. Merket jo bare på de hestene vi hadde med oss på kurs, så gøy de synes det var å mestre dette. De er til vanlig veldig rolige og kalde hester, men på kurset våknet de og kunne nesten ikke vente til det var deres tur, og etter kurset på vei hjem var det hopp og spratt og to veldig glade hester.

Håper virkelig at vi får med flere på kurset neste år. Dette er veldig lærerikt og gøy, og både hester og ryttere har veldig godt av det!

Aase Marie Brown med Zen Cat i fint svev over de små hekkene.

Kurs på Woody

På våren hadde vi tre kurs på NoARKs treningshest, Woody. Woody er ingen levende hest, men en hest av tre, metall og litt stoff. Han er en kjempesfin hest å trene teknikk og styrke på.

I 2011 hadde vi ett kurs med Carlos Lopez og to med Espen Ski, det siste i forbindelse med amatørlicenssprøven. Det var litt opp og ned med hvor bra oppmøte vi hadde på kurset, men alle som var der lærte mye. Vi hadde noe øving med pisk på to av kursene, for de som skal ri i utlandet. Vi får jo trent lite på det i Norge hvor vi ikke får ha med pisk i løp.

I juli hadde Espen en gjennomgang av de amatørløpene som hadde gått så langt, og på denne måten lærte vi mer og var mer forberedt til de neste løpene vi skulle ri. Etter endt sesong 1. desember er det planlagt enda en gjennomgang.

Tollef Langvad gir instruksjoner til Dina Heggum på Woody.

Plastic Wonder & Woody Woodpecker

NoARKs medlemmer kan trene på
Plastic Wonder og Woody Woodpecker

Ta kontakt med Veronika Aske på telefon: 993 30 847

Årets ridekurs

Tekst: Thea Hofossæter
Foto: Thea Hofossæter

I 2011 arrangerte NoARK to ridekurs på Øvrevoll. Ett på våren, og ett på høsten.

NoARKs ridekurs er populære, og i år som i fjor har både amatør- og ponniryttere deltatt. Det er ikke alle som har mulighet til å stille opp med egen hest, men man

kan få med seg mye ved å være tilstede og se på baneridningen, samt ved å delta på Woody-treningen som kursene avsluttes med.

Full fart med Trond

Lørdag 21. mai var det kurs med jockey Trond Jørgensen. Fire ryttere møtte opp og fikk god instruksjon av Trond både på midtbanen og ute i banen. Det var ryttere både med og uten amatørrytterlisens, og Trond tilpasset undervisningen til

den enkelte, så alle fikk godt utbytte av kurset. Vi hadde også interesserte tilskuere fra travmiljøet tilstede på denne treningen.

Dagen ble avsluttet med trening på Woody. Til denne treningsøkten møtte flere ryttere opp, og det var mange som fikk instruksjon på Woody samt at vi hadde noen interessante diskusjoner om ridestiler og balansepunkt

Camilla med Ovation.

Anna med Falernum.

Trond demonstrerer på Ovation hvorfor man ikke skal henge på knærne.

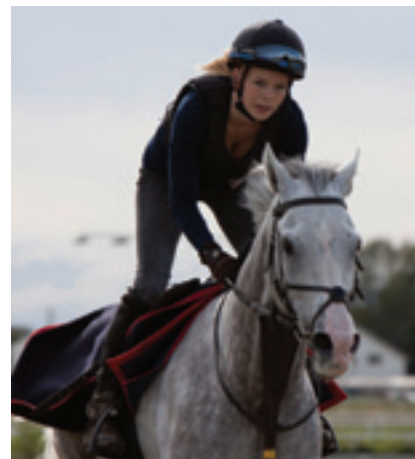
Susanne med Lazy Lord.

Jørgen og Foratini starter ridehestgalopp. Nå var de med på ridekurs.

Aase og Sunceleb.

Linda og Ziwi Skate.

Tollef instruerte store og små

Syv hester og ryttere møtte opp til ridekurs med Tollef Langvad. Erfaring og nivå varierte, men en ting hadde de til felles – de ønsket å lære mer!

Tollef Langvad er tidligere jockey og er en populær kursholder. Han møtte selv opp på ryggen til sin egen hest, Damachida, og instruerte kursdeltagerne fra hesteryggen. Deltagerne var alt fra ponni- og ridehestryttere, til erfarne amatørryttere med amatørlisens. Tollef ga instruksjonen etter de forskjellige rytternes nivå.

Etter mye traving og instruksjon på midtbanen, fikk rytterne prøve seg ute i banen. Tollef pratet med rytterne i forkant av økten på banen, og fulgte opp etter de var ferdige. Dagen ble avsluttet med en skikkelig økt på treningshesten «Woody», samt litt gjennomgang av dagens rideøkt.

Camilla med Ovation.

Marie og Rivers Pride hevder seg stadig i ponnigaloppen. Ser vi Marie i amatørløp etterhvert?

Naomi og Dina (over) og Linda og Rapanui (under).

Treningskurs for ryttere

Effektiv trening, teknikktraining og treningsplanlegging sto på planen den første søndagen i mai. For deltagerne på kurset ble det absolutt ingen slapp søndag!

Tekst: Thea Hofossæter
Foto: Thea Hofossæter

NoARK inviterte til treningskurs for ryttere med instruktør Sebastian Langvad. Sebastian kommer fra en familie med stor interesse for galopp, og han vet hvor viktig det er å være i form for å ri galopphester i trening og i løp. Deltagerne ble introdusert for en effektiv treningsmetodologi med tilhørende grunnleggende bevegelser, målet var å gjøre kursdeltagerne i stand til å bruke denne metodologien selvstendig. Fokuset lå på generell treningslære, teknikktraining og treningsplanlegging. Treningsmetodologien Sebastian brukte var basert på «Crossfit».

Teori og intervaller

Vi startet dagen med litt teori på Øvrevoll, før vi kjørte i gang med første treningsøkt. Det var intervalltraining på midtbanen. Først løp vi 100 meter, hvilte den stunden det tok den enkelte å løpe den distansen, før vi løp 200 meter, hvilte i like lang tid som det tok å løpe 200 meter, så det samme med 300 og 400 meter, før vi løp 300, så 200 og til slutt 100 meter. Selve økten tok ikke lange tiden, men den var veldig effektiv og de fleste fikk tatt seg godt ut.

Deretter fortsatte vi med teori, hvor vi så på ulike typer trening, både utholdenhet og styrke, og satte opp enkle treningsprogrammer. Så tok vi turen til stallen til Jenny B. Hansen, hvor vi brukte stallredskaper som treningsutstyr. Her kom både møkkagrep og fôrsekker til nytte, og vi sto ute i paddocken og øvde på knebøy og markløft. Kurset ble avsluttet med en skikkelig hard treningsøkt, hvor vi blant annet bar

Spreke kursdeltagere med Sebastian Langvad på hendene.

Marius, René og Gunnhild trener på markløft.

Knebøy med ti kilo kattesand i armene er tungt!

Marius var klart den sprekeste. Kunne til og med lage tullegrimaser mens han løp rundt med en første i armene!

Spretne ryttere i høye hopp.

førsekker, og tok knebøy med sandsekker i hendene. Dette var trening vi alle kjente godt i kroppen dagen etter!

Både galopp- og montéryttere
Det var ikke bare amatørryttere fra Øvrevoll som deltok på dette treningskurset. Også montéryttere fra travsporten deltok, noe som var svært hyggelig. Alle var veldig fornøyde med kurset og ble inspirerte til å trene mer og riktig. Vi takker Sebastian Langvad for et veldig lærerikt og morsomt kurs, selv om svetten rant og flere fikk blodsmak i munnen!

Back on Track®

Back on Track er navnet på de unike tekstilproduktene som er utviklet i en kombinasjon av gammel kinesisk erfaring og moderne vitenskap. Resultatet er et materiale av polyester/polypropylen med innsmeltet keramikkpulver. Keramikken reflekterer kroppsvarme. Infrarødt lys reduserer inflammasjon, minsker spenninger i musklene og øker blodsirkulasjonen. Spente muskler slapper av og legningsprosesser i mulsker og ledd går raskere.

For mer informasjon kontakt:
Back on Track Norge v/Nina Bakstad
Telefon: 936 17 232/nina@backontrack.no

Jockeykurs for montéryttere

Lørdag 22. oktober fikk vi besøk av ni montéryttere som ønsket å lære hvordan vi rir galopphester i trening og løp.

Tekst: Thea Hofossæter
Foto: Thea Hofossæter/Hesteguiden

Camilla Blom og Thea Hofossæter fra NoARK tok imot montérytterne i Newmarket Lounge på Øvrevoll. Vi fortalte litt om galoppporten og NoARK, samt reglene rundt det å ta amatørtrytterlisens. Videre så vi på både galopp- og montéløp, og diskuterte blant annet ulike ridestiler og teknikker. Det var flere erfarne montéryttere, andre litt ferskere som ønsket å lære mer, samt en tidligere ponnigalopptrytter, Mina Haug, tilstede. Sammen hadde vi flere interessante diskusjoner rundt ridestiler, teknikk, tøylar og taktikk.

Deretter bar turen ned til treningshestene Woody og Plastic, hvor alle montérytterne fikk prøve seg. Vi forklarte hvordan vi rir galopphestene, og hva vi fokuserer på når det gjelder sits, balanse og tøyletak.

Til slutt gikk vi ut på banen hvor det var ponnitrening. Det ble også omvisning i stallen til Wido Neuroth og shopping hos Jane i hesteutstyrsbutikken.

Det var et hyggelig besøk, og lærerikt både for montérytterne og oss i NoARK.

Fra venstre: Lene Cecilie Jacobsen, Mina Haug, Renee Sandersen, Johanne Ulrika Øveraasen, Silje Hogner, kristin Johnsen, Gunn Rønningen. Kristin Gravrok foran. Ikke på bildet: Aina Westberg

Johanne Ulrika Øveraasen har ridd nærmere 600 montéløp. Hun var på Øvrevoll for å få erfaring med hvordan jockeyene rir. Her er hun i farta med hesten Icaria.

hestequiden.com

Ponni- og ridehestsesongen

Tekst: Anne Petterøe
Foto: Thea Hofossæter

Gjennom sesongen ble det avholdt syv treninger og seks løpsdager. I snitt hadde vi igjen en nedgang i deltagere per løpsdag til bare 21 startende, men i år har det ikke vært så mange ryttere som startet med to ponnier/hester per gang. Det er fortsatt en solid deltagelse, men vi ønsker oss flere, og da spesielt i gruppen kategori 1 ponnier og hester.

Nesten 40 forskjellige ryttere har vært med oss i løpssammenheng gjennom året. Oppmøte på treningene har vært litt opp og ned i år, med primært en fast gjeng som kommer. Etter flere av høstens treninger ble det introduksjon til «polocrosse», og det virket som et morsomt og populært innslag. Forskjellig fra galopp er det, men kontroll på ponni/hest er også her ekstremt viktig.

I løpet av høstsesongen ble også et ridekurs for galopphester åpnet for ponni- og ridehestryttere. Det var bare tre stykker som var med, men det virket som de var fornøyd med dette og at de lærte en god del.

Selv om du ikke har tenkt å være med på ponni- eller ridehestløp, kan det å delta på en trening være både lærerikt og gøy. Mange bruker Øvrevoll til kondistrening av sine firbente, og da er det ingen ulempe å kunne litt baneregler. Det er gode grunner for hvorfor vi oppfører oss som vi gjør, og det meste dreier seg om sikkerhet, både egen og andres. På treningene forklares og gjennomgås de grunnleggende reglene før læringen skal settes ut i live. Det er gøy å ri på banen, så kom på en trening og lær regler før du så benytt deg av «ridehesttiden» på treningsbanen!

Årets Skandinaviske mesterskap ble avholdt i Stockholm i slutten av august. Jeg tror de fleste hadde en fin tur, og at de fikk en ganske annen løpsopplevelse enn de var vant til hjemmefra. Turen til Stockholm kan du lese om på side 70.

Halloween-galopp

Årets siste løpsdag var igjen Halloween-galoppen, og med 26 deltagere var det mer enn nok av fint utkledd ryttere og ponnier. Starteren hadde så klart også fått på seg finstasen, og i år hadde også «ponnisjef» Anne fått på seg et antrekk hun ikke går i til vanlig. Vår jury stod som vanlig ikke ovenfor en enkel oppgave, da

det var utrolig mye fint å velge mellom. Det ble derfor kåret to beste kostyme per kategori 2-4 og én blant kategori 1/ridehest.

Etter løpene var det samling i «Newmarket Lounge» på tribunen, og i år så det faktisk ut som nesten alle fikk en god plass. Etter brus, kaker og utdeling av premier for Halloween-løpene, årets løpsserie og for beste kostyme, gjenstod det bare å si takk for i år. Ponnigaloppen tar nå «vinterferie» frem til april, men husk at Øvrevoll er åpen for trening for ponni og ridehester mellom kl. 16 og 18.

Vi vil alltid gjerne ha tilbakemelding på om det er spesielle ting dere gjerne vil

KOSTYMEVINNERE HALLOWEEN-GALOPP

Kategori 4	Jannicke Pedersen Kårstad og Snurre Sprett/Kamilla Pedersen og Moflos Munter
Kategori 3	Edvard Øverlier og Dunga/Birthe Bjervig og Buster Amadeus
Kategori 2	Kristine F. W. Hansen og Meltvedt Sway/Daniel Mathisen og Limit
Kategori 1/ Ridehest	Anna Wiig og Rhafina
Årets beste sak	Rosa sløyfer i lange baner – Marie Winge og Rivers Pride

Allgunnens Alex med Cornelia Viken

Amy Celenia Venus med Malin Svimbil.

Silje Strand med kamera på hjelmen, filmene finner du på www.NoARK.info.

trene mer på. Starten er ikke alltid like lett, så kanskje noen vil trene på dette. Om det er noe dere lurer på er det bare å si i fra!

Da gjenstår det bare å takke så mye for nok en hyggelig og morsom sesong, samt å ønske alle en god vinter! Vi håper som alltid å se både to og firebente igjen i 2012! Husk at vi gjerne vil bli flere i ponnigaloppen på Øvrevoll, så ta gjerne med dere venner til oss!

David med Sandra Haugen.

Finette's Alice med Amalie Ødegård.

Buster Amadeus med Birthe Bjervig.

Husk Skandinavisk ponnimesterskap 2012 på Øvrevoll søndag 19. august!

Princess Hibiscus med Marthe Haugen.

Snurre Sprett med Jannicke Kårstad, Doffen med Hanna Elise Nilsen og Mulan med Andrea Byrgin.

Rivers Pride med Marie Winge –
Halloweengaloppens rosa sløyfeaksjon.

Lady Sunflower med Victoria Larring.

Meltvedt Sway med Kristine F. W. Hansen.

Har du spørsmål vedrørende ponni-
og ridehesttrening/løp kan du sende
en e-post til NoARK@NoARK.info

Fjallir fra Espeland med
Bettina Jacobsen.

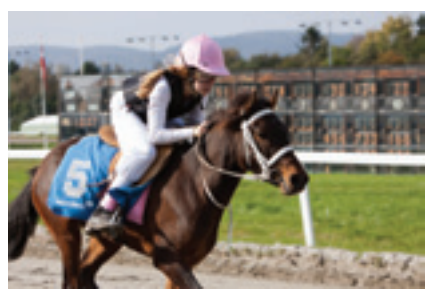
PONNI- OG RIDEHESTSESONGEN

Moflos Munter med Kamilla Pedersen som prøver på avstigning i fart (ikke anbefalt...)

Kuling med Ingrid Vik.

Nes Wilma med Wilma Plesner.

Limit med Daniel Mathisen.

Buster Amadeus med Birthe Bjervig.

Uvdals Fenta med Helena Meland.

Teddy med Kajsja Viken.

Snurre Sprett med Jannicke «SuperMario» Kårstad

Rajsja med Eira Aaseby og True Illusion med Alexandra Veseth Bjerg.

Naomi med Emilie Finckenhagen og Lucky Surprise med Dina Heggum.

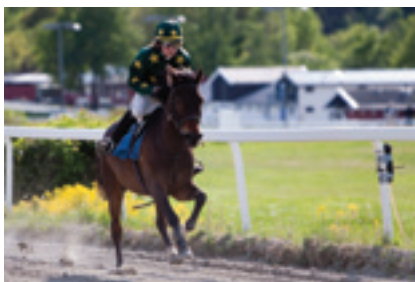
Moflos Munter med Kamilla Pedersen.

Nes Olivia med Emeline Næss.

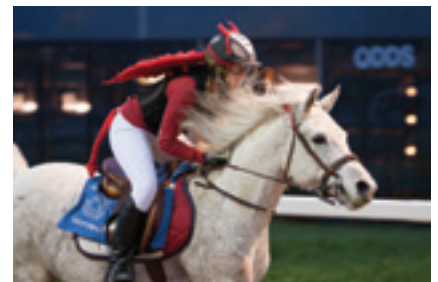
Rasmus med Caroline F Andersen.

Kapten med Victoria Nordby Kristoffersen.

Meltvedt Sway med Kristine F. W. Hansen.

Rhafina med Anna Wiig.

Melody med Lone Oline Birkeflot.

Mia med Nora Hagelund Holm.

Kaktus med Jenny Westerby.

Resultater fra ponni- og ridehestsesongen

Der flere kategorier starter sammen er faktisk rekkefølge i mål vist i parentes.

19. MAI

Løp I Ridehest

1	True Illusion	Alexandra Veseth Bjerg
	Utenfor konkurranse (2) Rahsja	Eira Aaseby

Løp II Kategori 2

1	Gucci Girl	Helene Winge
2	Anne	Silje Strand
3	Limit	Daniel Mathisen
4	Naomi	Emilie Finckenhage
5	Melody	Lone Oline Birkeflot
6	Lady Sunflower	Victoria Larring
7	Sway	Kristine F. W. Hansen

Løp III Kategori 1

1	Rivers Pride	Marie Winge
2	Welsh Hoef's Josie	Alexandra Veseth Bjerg

Løp IV Kategori 3

1	Buster Amadeus	Birthe Bjervig
2	Rasmus	Caroline F Andorsen
3	Dunga	Edvard Øverlier

Løp V Kategori 4

1	Mulan	Andrea Byrgin
2	Cæsar	Celine Hegna
3	Finette's Alice	Amalie Ødegård
	Falt av - Moflos Munter	Kamilla Pedersen
	Utenfor konkurranse (4) - Princess Hibiscus (kat 3)	Marthe Haugen
	Strøket - Snurre Sprett	Jannicke Pedersen Kårstad

9. JUNI

Løp I Ridehest og kategori 1

1	Rivers Pride (kat 1)	Marie Winge
	Utenfor konkurranse (2) - Rahsja	Eira Aaseby
	Strøket - True Illusion	Alexandra Vesteh Bjerg
	Strøket - Queen of Magic	Malin Svimbil
	Strøket - Uvdal's Fenta	Helena Meland
	Strøket - Welsh Hoef's Josie (kat 1)	Alexandra Vesteh Bjerg

Løp II Kategori 2

1	Gucci Girl	Helene Winge
2	Anne	Silje Strand
3	Hjortelands Viking	Malin Nordby Kristoffersen
4	Sway	Kristine F. W. Hansen
	Strøket - Limit	Daniel Mathisen

Løp III Kategori 3

1	Piggybank	Nora Hagelund Holm
2	Buster Amadeus	Birthe Bjervig
3	Dunga	Edvard Øverlier
4	Rasmus	Caroline F Andorsen
5	Kapten	Victoria Nordby Kristoffersen
5	Nes Olivia	Emeline Næss
5	Nes Wilma	Wilma Plesner

Løp IV Kategori 4

1	Mia	Nora Hagelund Holm
2	Cæsar	Celine Hegna
3	Moflos Munter	Kamilla Pedersen
4	Mulan	Andrea Byrgin
5	Finette's Alice	Amalie Ødegård
6	Snurre Sprett	Jannicke Pedersen Kårstad
7	David	Sandra Haugen
	Strøket - Doffen	Hanna Elise Nilsen

23. JUNI

Løp I Ridehest

1 (2)	True Illusion	Alexandra Veseth Bjerg
2 (3)	Uvdals Fenta	Helena Meland
	Utenfor konkurranse (1) - Rahsja	Eira Aaseby

Løp II Kategori 3

1	Piggybank	Nora Hagelund Holm
2	Dunga	Edvard Øverlier
3	Rasmus	Caroline F Andorsen
4	Nes Olivia	Emeline Næss
5	Nes Wilma	Wilma Plesner
	Utenfor konkurranse (6) - Kuling (kat 2)	Ingrid Vik
	Strøket - Buster Amadeus	Birthe Bjervig

Løp III Kategori 1

1	Rivers Pride	Marie Winge
2	Welsh Hoef's Josie	Alexandra Veseth Bjerg
3	Queen of Magic	Malin Svimbil

Løp IV Kategori 2

1	Gucci Girl	Helene Winge
2	Anne	Silje Strand
3	Naomi	Dina Heggum
4	Meltvedt Sway	Kristine F. W. Hansen
	Strøket - Hjortelands Viking	Malin Nordby Kristoffersen

Løp V Kategori 4

1	Mia	Nora Hagelund Holm
2	Cæsar	Celine Hegna
3	Moflos Munter	Kamilla Pedersen
4	Finette's Alice	Amalie Ødegård
5	David	Sandra Haugen
6	Snurre Sprett	Jannicke Kårstad
7	Mulan	Andrea Byrgin
8	Doffen	Hanna Elise Nilsen

8. SEPTEMBER

Løp I Ridehest og Kategori 1

1 (1)	Foratini (hest)	Jørgen Gulbrandsen
1 (2)	Rivers Pride	Marie Winge
2 (3)	Amy Celenia Venus	Malin Svimbil

Løp II Kategori 2

1	Gucci Girl	Helene Winge
2	Anne	Silje Strand
3	Naomi	Dina Heggum
4	Meltvedt Sway	Kristine F. W. Hansen

Løp III Kategori 3

1	Piggybank	Nora Hagelund Holm
2	Buster Amadeus	Birthe Bjervig
3	Dunga	Edvard Øverlier
4	Rasmus	Caroline F Andorsen
5	Nes Olivia	Emeline Næss
6	Nes Wilma	Wilma Plesner
	Strøket - Malthe	Karoline Pedersen

Løp IV Kategori 4

1	Cæsar	Celine Hegna
2	Moflos Munter	Kamilla Pedersen
3	Snurre Sprett	Jannicke Kårstad
	Falt av - Finette's Alice	Amalie Ødegård
	Falt av - Mulan	Andrea Byrgin
	Strøket - Doffen	Hanna Elise Nilsen
	Strøket - David	Sandra Haugen

25. SEPTEMBER

Løp I Ridehest og Kategori 1

1 (1)	Foratini (hest)	Jørgen Gulbrandsen
1 (2)	Rivers Pride	Marie Winge
	Strøket - Amy Celenia Venus	Malin Svimbil

Løp II Kategori 2

1	Gucci Girl	Helene Winge
2	Naomi	Dina Heggum
3	Meltvedt Sway	Kristine F. W. Hansen
4	Hjortelands Viking	Malin Nordby Kristoffersen
	Falt av - Lucky Surprise	Martine Solvang
	Strøket - Anne	Silje Strand

Løp III Kategori 3

1	Piggybank	Nora Hagelund Holm
2	Dunga	Edvard Øverlier
3	Rasmus	Caroline F Andorsen
4	Nes Olivia	Emeline Næss
5	Nes Wilma	Wilma Plesner
6	Kapten	Victoria Nordby Kristoffersen

Løp IV Kategori 4

1	Finette's Alice	Amalie Ødegård
2	Moflos Munter	Kamilla Pedersen
3	Cæsar	Celine Hegna
4	Snurre Sprett	Jannicke Kårstad
5	Kaktus	Jenny Westerby
6	Mulan	Andrea Byrgin
7	Doffen	Hanna Elise Nilsen
	Strøket - David	Sandra Haugen

27. OKTOBER

Løp I Ridehest og Kategori 1

1 (1)	Foratini (hest)	Jørgen Gulbrandsen
1 (2)	Rivers Pride	Marie Winge
2 (3)	Rhafina	Anna Wiig

Løp II Kategori 2

1	Gucci Girl	Helene Winge
2	Anne	Silje Strand
3	Limit	Daniel Mathisen
4	Naomi	Emilie Finckenhage
5	Lucky Surprise	Dina Heggum
6	Meltvedt Sway	Kristine F. W. Hansen
7	Hjortelands Viking	Malin Nordby Kristoffersen
8	Fjallir fra Espeland	Bettina Jacobsen

Løp III Kategori 3

1	Piggybank	Nora Hagelund Holm
2	Buster Amadeus	Birthe Bjervig
3	Dunga	Edvard Øverlier
4	Rasmus	Caroline F Andorsen
5	Nes Olivia	Emeline Næss
6	Nes Wilma	Wilma Plesner
7	Kapten	Victoria Nordby Kristoffersen
8	Allgunnens Alex	Cornelia Viken
	Strøket - Escaper	Marie Winge

Løp IV Kategori 4

1	Kaktus	Jenny Westerby
2	Moflos Munter	Kamilla Pedersen
3	Cæsar	Celine Hegna
4	Mulan	Andrea Byrgin
5	Finette's Alice	Amalie Ødegård
6	Snurre Sprett	Jannicke Kårstad
7	Teddy	Kajsa Viken
	Strøket - Doffen	Hanna Elise Nilsen
	Strøket - David	Sandra Haugen

Mulan og Andrea Byrgin.
Foto: Thea Hofossæter

Ponni- og ridehestserien

Tekst: Anne Petterøe
Foto: Thea Hofossæter

NoARK har også i år hatt en løpsserie, der vinneren av hver kategoriene får et dekken. Det er rytter som sanker poeng per kategori (shettis-oppvisningsløp er ikke inkludert). Alle årets vanlig seks løp var tellende, og kravet for å vinne sammenlagt var at rytteren hadde deltatt minst to ganger i aktuell kategori. Alle fikk to poeng for å fullføre løpet og så fikk 1. til 4. plassen henholdsvis 18-14-12-8 poeng.

Den siste ponniløpsdagen var det utdeling av et fint dekken til vinneren av serien, en andel i Stall Øvrevolls Folkehest til 2. plassen og et krus til 3. plassen.

Blant shettisrytterne hadde Celine Hegna og Cæsar full pott på antall starter, og med bare 1. til 3. plasser var seieren sikret. Kamilla Pedersen startet året med knall og fall av Moflos Munder, men kom sterkt tilbake med bare 2. og 3. plasser, noe som ga en 2. plass sammenlagt. Amalie Ødegård og Finette's Alice tok 3. plassen.

I kategori 3 var det Nora Hagelund Holm og Piggybanks tur i år. Etter å ha vært den evige toer i fjor, vant de alle sine fem starter i år. Edvard Øverlier og Dunga tok en solid 2. plass, mens Caroline Fretheim Andorsen akkurat sikret 3. plassen i sin siste sesong på Rasmus.

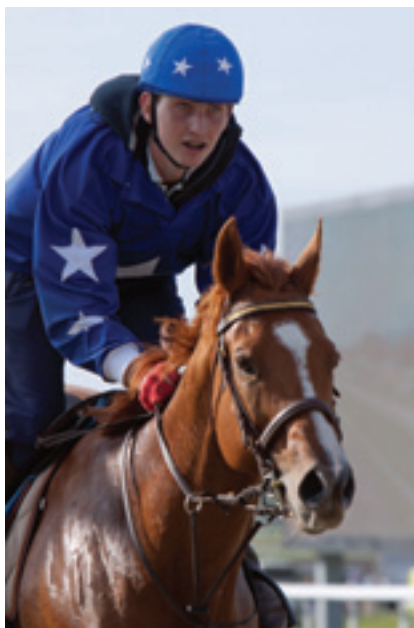
I kategori 2 var nok en gang Helene Winje og Gucci Girl ubeseiret, og med start i all løpene var seieren ubestridt. Silje Strand og Anne pustet dem stadig vekk i nakken, men nådde aldri helt frem, og etter fem 2. plasser ble det også en sikker 2. plass i serien. 3. plassen ble delt mellom Kristine F. W. Hansen med Meltvedt Sway og Dina Heggum med Naiomi og Lucky Surprise.

For kategori 1 var det igjen Marie Winge og Rivers Pride som stakk av med seieren. 2. plassen gikk til Malin Svimbil med Queen of Magic og Amy Celenia Venus. 3. plassen ble delt mellom Anne Wiig med Rhafina og Alexandre Veseth Bjerg med Welsh Hoef's Josie.

For ridehester var det Jørgen Gulbrandsen med Foratini som stakk av med seieren, mens Alexandra Veseth Bjerg med True Illusion tok 2. plassen.

Rivers Pride med Marie Winge og Welsh Hoef's Josie med Alexandra Veseth Bjerg.

Foratini med Jørgen Gulbrandsen.

Piggybank med Nora Hagelund Holm.

Cæsar med Celine Hegna.

Gucci Girl med Helene Winge og Anne med Silje Strand i front for kategori 2.

Resultater ponni- og ridehestserien

KATEGORI 4

Plass	Navn	1	2	3	4	Uklassert	Sum	Starter
1	Celine Hegna / Cæsar	1	3	2			84	6
2	Kamilla Pedersen / Moflos Munter		3	2			66	5
3	Amalie Ødegård / Finette's Alice	1		1	1	2	42	6
4	Andrea Byrgin / Mulan	1			2	2	38	6
5	Nora Hagelund Holm / Mia	2					36	2
6	Jannicke Pedersen Kårstad / Snurre Sprett			1	1	3	26	5
7	Jenny Westerby / Kaktus	1				1	20	2
8	Sofie Kristine Bager / Nicolai				1		8	1
9	Hanna Elise Nilsen / Doffen					2	4	2
9	Sandra Haugen / David					2	4	2
10	Kajsa Viken / Teddy					1	2	1

KATEGORI 3

Plass	Navn	1	2	3	4	Uklassert	Sum	Starter
1	Nora Hagelund Holm / Piggybank	5					90	5
2	Edvard Øverliert / Dunga		2	4			76	6
3	Caroline Fretheim Andorsen / Rasmus		1	2	3		62	6
4	Birthe Bjervig / Buster Amadeus	1	3				60	4
5	Emeline Næss / Nes Olivia				1	4	16	5
5	Wilma Plesner / Nes Wilma				1	4	16	5
7	Victoria Nordby Kristoffersen / Kapten					3	6	3
8	Cornelia Viken / Allgunnens Alex					1	2	1

KATEGORI 2

Plass	Navn	1	2	3	4	Uklassert	Sum	Starter
1	Helene Winge / Gucci Girl	6					108	6
2	Silje Strand / Anne		5				70	5
3	Dina Heggum / Naomi / Lucky Surprise		1	2		1	40	4
3	Kristine F. W. Hansen / Meltvedt Sway			1	3	2	40	6
5	Daniel Mathisen / Limit			3			36	3
6	Emilie Finckenhagen / Naomi				3		24	3
7	Malin Nordby Kristoffersen / Hjortelands Viking			1	1	1	22	3
8	Bettina Jackobsen / Fjallir fra Espeland					1	2	1
8	Lone Oline Birkeflot / Melody					1	2	1
8	Victoria Larring / Lady Sunflower					1	2	1
	Martine Solvang / Lucky Surprise						0	1

KATEGORI 1

Plass	Navn	1	2	3	4	Uklassert	Sum	Starter
1	Marie Winge / Rivers Pride	6					108	6
2	Malin Svimbil / Queen of Magic / Amy Celenia Venus		1	1			26	2
3	Anna Wiig / Rhafina		1				14	1
3	Alexandra Veseth Bjerg / Welsh Hoef's Josie		1				14	1

RIDEHEST

Plass	Navn	1	2	3	4	Uklassert	Sum	Starter
1	Jørgen Guldbrandsen / Foratini	3					54	3
2	Alexandra Veseth Bjerg / True Illusion	2					36	2
3	Helena Meland / Uvdals Fenta		1				14	1

Sprutende regn og strålende sol

Skandinavisk ponnimesterskap går på omgang mellom Norge, Sverige og Danmark. I år var det Stockholm/Täby som arrangerte og ni norske ekvipasjer tok veien til Stockholm for å representere de norske fargene. Slik det hele gikk for seg, sett med «den stolte ponni-tantes» øyne.

Tekst: Anne Petterøe
Foto: Privat

Sent i august satte ni spente ponnijenter og én gutt med hjelpere og heiagjeng nesen mot Stockholm og skandinavisk ponnimesterskap 2011. «Tantene» Camilla og Anne hadde også funnet frem svømmeføttene og tatt veien fatt over grensen i det grusomme regnværet. Når alle de firbente var vel installert dro vi til hotellet og ramlet vel inn som et aldri så lite og svært så vått fantefølge. Det ble rigget opp langbord til en sen middag og under middagen hadde Edvard fremvisning av de siste ponniløpene fra Täby. Må skjønne at motstanden måtte jo gjennomgås i detalj.

Lørdag morgen var ikke været akkurat så mye bedre så etter frokost fylte vi opp «isbilen» til Silje og pappa Åge og kjørte bort til shoppingscenteret for å slå i hjel noen timer før det bar tilbake til banen for en prøverunde. Selv om det nå hadde sluttet å regne var, de heldige de som enten satt høyt til ponni eller hadde høøøye gummistøvler for banen kan best beskrives som et lite svømmebasseng. Sissan Gråberg fra svenske Unggalopp forklarte alt fra hvordan en skulle vise ponnien for veterinæren på vei inn til leiepaddocken, hvor startene ville gå og hvor og hvordan en går av banen. Alle baner har sine egne regler så her var det bare å følge nøye med. De store ponnien cantret så rundt hele banen og det kan bemerkes at Camilla og Anne var ikke så rent lite stolte da de kom rolig cantrende opp oppløpet på en pen rekke. Sissan kom også med lovord om hvor flinke de var.

Etter trening bar det bort til tribunen hvor Ung Galopp hadde arrangert grilling for deltagerne og hjelpere. Før maten

var det ridning på svenskenes Plastic Wonder. Alle de norske rytterne samt noen foreldre måtte til pers mens Camilla og Anne i kjent stil kommenterte friskt i vei. Det de to tantene ikke tenkte på var muligheten for smak av egen medisin... For jammen måtte ikke de også ta seg en runde på Plastic, til stor glede for resten. Mulig vi skremte vekk svenskene for ingen av dem turte å ri mens vi var der. Etter all trimmen smakte det ekstra godt med grillmat. Etter maten hadde Sissan en nyttig gjennomgang i vektrommet, for i Sverige skal det veies både før og etter løpene. Ikke noen lek her, nei! Om kvelden var det ikke akkurat søvn mange av de søte små rytterne ladet opp med til den store dagen, men gøy hadde de det nok helt sikkert.

Med søndagen kom også solen og

DE NORSKE DELTAGERNE

- › Kategori 4: Celine Hegna på Cæsar, Andrea Byrgin på Mulan, Kamilla Pedersen på Moflos Munter og Amalie Ødegård på Finette's Alice.
- › Kategori 3: Edvard Øverlier på Dunga, Nora Hagelund Holm på Piggybank og Birthe Bjervig på Buster Amadeus
- › Kategori 2: Silje Strand på Anne («den firbente» som absolutt ikke må forveksles med den tobente «tanten») og Kristine F. W. Hansen på Meltvedt Sway.

Amalie Ødegård på Finette's Alice (og Marie Winge), Kamilla Pedersen på Moflus Munter og Celine Hegna på Cæsar.

Bak fra venstre: Edvard Øverlier, Silje Strand, Kristine F. W. Hansen, Birthe Bjervig, Nora Hagelund Holm. Foran fra venstre: Celine Hegna, Kamilla Pedersen, Andrea Byrgin og Amalie Ødegård.

Anne og vaktvalpen prøver å sette på norsk hjelmtekk.

Nå var det iherdig pynting av ponnier. Ingen skulle være i tvil om at det var norske ponnier det var snakk om!

hyggelig var det! På vei til banen tenkte vi at det var jo utrolig med tilskuere til ponniløpene, for hele parkeringsplassen var full av biler og folk. Litt lange i masken ble vi da vi fant ut at det bare var «loppis» og ikke interessen for hest som lokket massene. Om det var fullt liv på parkeringsplassen var det ikke noe mindre liv i stallene for nå var det iherdig pynting av ponnier. Ingen skulle være i tvil om at det var norske ponnier det var snakk om!

Endelig begynte det hele med utveiling

de akkurat å være litt heiagjeng. Celine og Cæsar ble best av de norske med en 6. plass. Så fulgte Andrea og den for en gangs skyld meget veloppdragne Mulan på en fin 8. plass. Til slutt på 10. og 11. plass kom nattens dronninger Kamilla og Amalie på Munter og Fia.

På Täby må alle unntatt shettisene cantre til start og det ble ikke gjort noe unntak for de norske gjestene. Det ga nok litt ekstra sommerfugler i noen mager, men de norske fikk gå ut først og med Edvard og Dunga i spissen kom de,

«Hederlig 8. plass ble det og dagens største klem tror jeg Sway fikk da Kristine salte av. Et knallbevis på at det viktigste ikke er å vinne, men gjøre det beste en kan.»

av alle rytterne med fullt utstyr, før ting begynte å skje fort. Først ute var shettisene og de oppførte seg som små praktksemler i paddocken. Starten satt nok ikke helt perfekt for noen og skal en kunne slå svenske shettiser er det ingen ting som ikke kan være nettopp perfekt. Alle kom seg helskinnet tilbake og via vinnerpaddock og etterpå nådde

med bare litt knall og fall, trygt til start. Distansen var en del lenger enn det vi er vant til hjemme og ridestilen mye tøffere så dette ble mye nytt for alle de norske. Buster ble tidlig i løpet klemt mellom to ponnier og syntes ikke noe spesielt om dette. Han holdt seg derfor pent litt i bakgrunnen hvor det ikke var så mange andre å krangle med, men fullførte til en

Andrea Byrgin veier ut.

fin 8. plass. Dunga syns nok det hele ble litt i lengste laget, men hang godt med og kom på 7. plass. Piggybank var som forventet den som bet best fra seg og etter en liten pust på oppløpet så det ut som hun kunne tenkt seg en runde til. Nesten flyvende kom hun inn til en sterk 3. plass.

Til slutt var det Anne-ponni og Sway som sammen cantret pent og stilfult til start. Anne-ponni fikk en perfekt

Amalie med Fia og Kamilla med Munter prøverir den gjørmete banen.

start og lå glimrende plassert som en av de fire første. Ut på oppløpet klarte hun ikke helt å henge med da de andre giret om, men fullførte med god stil til 4. plass og var aldri truet av noen bak seg. Sway var vel kanskje den vi hadde forventet minst av, men om han merket det ga han oss svar på tiltale! Da det så ut som han begynte å bli veldig trøtt i bena fant han ekstra krefter og satte inn noen kjempeklyv og ponnier ble passert i rasende fart. Hederlig 8. plass ble det og dagens største klem fikk Sway da Kristine salte av. Et knallbevis på at det viktigste ikke er å vinne, men gjøre det beste en kan!

Solen skinte fortsatt og som det så fint heter «alle var enig om at det hadde vært en fin dag». Det å ri løp samme med så mange jevngode ponnier, elleve, ni og ti i feltene, var nok en ny opplevelse, og det hele ble nok mye tøffere enn det vi er vant til hjemme. De fleste ble en erfaring eller to rikere og selv om drømmen sikkert hadde vært enda bedre resultater har vi ingen ting å skamme oss over!

Til neste år kommer det nye muligheter for da er det skandinavisk ponnimesterskap på hjemmebane. Det er derfor bare å legge seg i hardtrening over vinteren for konkurransen blir knallhard om hvem som skal være med og representere Norge i 2012.

Fullstendig resultatliste fra Skandinavisk 2011: www.unggalopp.no

Se filmene fra løpene: www.NoARK.info/filmerogutstyr.html

Silje Strand gjør sitt for at svensken rømte fra Plastic

Edvard Øverlier skremmer svenskene med sin ridning på Plastic

«Tante» Camilla på vei til å smake egen medisin på Plastic

Hanen i hønsegården

Hei, jeg heter Edvard Øverlier, 13 år, og bor på Hadeland. Hester er en av mine store hobbyer, foruten om langrenn og friidrett. Jeg har de siste par årene deltatt i ponnigaloppen på Øvrevoll. Det er både morsomt og lærerikt. Jeg har alltid likt å være i stallen hjemme på Lygna, så da jeg var 8–9 år gammel tok jeg ponnitravlisens på Biri Travbane. Jeg liker fortsatt å kjøre travløp, så jeg prøver å kombinere det med galopp.

Ikke noe å si på løpslysten!

Foto: Thea Hofossæter

Hesten jeg rir på Øvrevoll heter Dunga og er en kjempesnill gotlandsruss. Han er en vallak på 13 år. Dunga elsker fart og er «glad» i å trene. Han er alltid litt nervøs, akkurat som meg før løp, så jeg har funnet ut at gode forberedelser er tingen før vi reiser innover til ponnigaloppen. Jeg pakker alltid kvelden før for da kan jeg bare dobbelsjekke utstyret på løpsdagen. Har vi konkurranse på formiddagen fører vi tidlig, så jeg kan pusse og stille hesten før avreise. Jeg må alltid gå en rask tur med Dunga så resten av familien kan se hvor flott han er. Som regel er det bestefaren min som kjører oss innover til Oslo. Han er veldig hesteinteressert og jeg har lært veldig mye av han om stell av hest.

Når vi kommer til Øvrevoll er det alltid like moro å treffe de andre rytterne. Etter å ha fått startnummer klargjør jeg Dunga før jeg selv skifter. Oppvarming på indre bane med de andre hestene er kjempekoselig, selv om både Dunga og jeg er spente før løp. Jeg merker at vi «hisser» hverandre opp og gjør oss klare mens de andre startene går. Etter flere galoppløp har jeg lært at starten er noe av det viktigste for å få et godt løp. Her gjelder det å følge med for å få en god posisjon. En av mine største konkurrenter er Piggybank og Nora Hagelund Holm og jeg liker når vi klarer å ta dem i starten. Uansett etter løpet er alle like gode venner og hyggelige mot hverandre, selv om vi er rivaler under løpene. Det er noe av det beste med hestefolk – sosiale og trivelige. En annen ting jeg synes er veldig fint på Øvrevoll er når vi alle rir bort til vinner sirkelen for å ta i mot sløyfer og premier. Det er ekstra høytidelig, og alltid moro når en har hatt et bra løp på galoppbanen.

Skulle jeg ha noen ønsker for neste års galoppesong må det være at sporten får flere gutter. Det er egentlig litt rart for det er jo veldig mange menn som rir i voksen alder, men det er nesten bare jenter som rir ponniløp. Så jeg oppfordrer flere gutter til å delta på treningene og løpsdagene på Øvrevoll i 2012 – det er kjempegøy!

Hilsen Edvard Øverlier

Ekte glede i blått og hvitt!

I år har Sway og jeg vært med på Skandinavisk ponnimesterskap for første gang. Vi var så heldig å bli tatt ut til Skandinavisk ponnimesterskap i Sverige på Täby Galoppbane. Det var kjempegøy, og en stor opplevelse for både meg og den søte kategori 2 ponnien min. Det var en lang og slitsom tur både for tobeinte og firbeinte, men det var verdt det, helt klart! Vi kom senere en de andre, men Camilla og Anne tok oss vel imot. Camilla rakk å vise oss rundt på banen før sola gikk ned, det var kjempe stort og fint der. Da vi hadde lagt Sway, fant vi hotellet og rommet vi skulle sove på. Vi var sultne og bestemte oss for å finne oss litt kveldsmat, turen gikk derfor ned til nærmeste bensinstasjon før vi tok kvelden.

- Vi tok dem på ytterin

Foto: Privat

Etter en god natt med søvn kom den store dagen. Vi dro ned til Sway og ga han frokosten sin og sjekka om han hadde det bra. Så var det vår tur til å få frokost. Der møtte vi de andre norske ponniryttene som også gledet seg til seinere i dag. Vi sjekket ut av hotellet og dro ned til galoppbanen. Der pyntet vi ponniene våre med de norske nasjonalfargene. De ble kjempesøte, med stjerner på rumpa. Da vi varmet opp til løpet var både Sway og jeg nervøse. Før vi kunne gå ut på banen måtte vi trave sånn at veterinæren kunne se at hesten ikke var halt eller skadet. Så gikk Silje med Anne og jeg ut på banen med hestene og begynte å kantre ned til start, de andre kom like bak oss. Mens vi gikk i startskansen kjente jeg at spenningen bare ble større og større.

Starten gikk og vi var i gang. Sway og jeg fikk en litt dårlig start, men han klarte og komme seg nesten helt oppi rumpa på de to foran. På oppløpet lå vi nest bakerst, men den som lå helt bakerst kom på siden av oss og løp forbi. Da våknet Sway og han klarte akkurat å løpe forbi de to foran oss ca. ti meter før målstreken. Da de ropte opp Sway og meg som nr. åtte hadde jeg lyst til å hyle av glede. Han hadde aldri løpt forbi noen før, og så løp han forbi to stykker på en gang, da var jeg super stolt av ham!

På veien hjem smilte jeg fra øre til øre, mens hestepasseren Stine og mamma bare lo av meg, men mamma var stolt over at vi hadde klart målet vårt, og ikke komme på siste plass

Hilsen tenåringene Meltvedt Sway og Kristine F. W. Hansen

En uke med galopphester

Ponnirytteren Silje Strand (17) hadde i høst arbeidsuke hos trenernestor Arnfinn Lund på Øvrevoll. Drømmen var å få ri «ordentlig» hest på banen, og sånn ble det.

Tekst: Silje Strand
Foto: Privat

Høsten 2010 fikk jeg høre om at det fantes ponnigalopp på Øvrevoll. Jeg ville gjerne prøve det, og likte det så godt at jeg fortsatt holder på med det. Nå begynner jeg og bli for gammel for ponnien min, så jeg har lyst til gå over til hest som yrke på fulltid, så jeg ville gjerne oppleve hvordan det var på en profesjonell stall «på innsiden».

Jeg var hos Arnfinn Lund i uke 42 og lærte utrolig mye! Jeg fikk se flere

forskjellige måter å trene, fore og ri galopphester og hadde det kjempebra! Jeg startet kl. 06 om morgenen med å føre og møkke hos ponnien min, Anne, som var med til byen. Siden jeg ikke på forhånd helt visste hva jeg skulle gjøre denne uken (forventningene var vel møkking og vanlig stallarbeid), så ble jeg litt overrasket da Arnfinn allerede første dagen sa jeg skulle ri Vortex, en toåring, på banen.

Jeg fikk hjelp av Alexandra Lyseng (treningsrytter) med å finne riktig utstyr, som sal og underlag, dekken og hodelag. Jeg skulle ri sammen med Steven Hamblett (treningsrytter) og Pascolina da

Costa (jockey). Vi satt opp inne i stallen, noe jeg ikke var så vant med, men jeg likte det bedre enn å gå ut for å sitte opp. Vi skulle cantre en og en halv runde, og jeg fikk beskjed av Arnfinn om at jeg bare skulle holde Vortex stødig og følge etter Pascolina og Steven. Da vi kom ut på oppløpet, dro de av sted foran meg, og jeg prøvde bare å holde meg rett etter dem. Dette ble min første «jobb», og det var gøy! Jeg fikk også ros av Arnfinn over balansen min, og det var jo hyggelig!

Dagen etter fikk jeg ri en annen hest, Adore Me, som var litt mer treg og annerledes enn Vortex. Da red jeg ved siden av Pascolina på en runde med rolig

Helene Winge på Gucci Girl og Silje på Anne. Cantre upsides er ikke lett selv om det «bare» er ponnier.

cantring og fikk instruksjon om sitsen min. Jeg slukte alt! Hun sa at jeg red helt ok! Etter en halv runde, begynte salen min å skli bakover, noe som er litt dumt når man ikke har fortøy. Da fikk jeg vite den «gylne regel» av Arnfinn; det å etterstramme gjordene ordentlig er viktig, noe jeg tydeligvis ikke hadde gjort godt nok. Jeg er vant til ridehester med litt mer mage, så vi strammer ikke så veldig hardt.

Onsdag var det lunsjgalopp, så vi måtte ri før kl. 10 for da stengte banen. Jeg red de samme to jeg hadde ridd fra før. Det ble til at jeg passet dem hele uka jeg var hos Arnfinn. På lunsjgaloppen skulle jeg leie Lazy Lord i 3. løp. What Budget skulle gå i samme løp, så da kunne jeg gå sammen med dem. Da løpene var ferdig, fikk jeg plutselig 200 kroner fra Alexandra fordi jeg hadde leid. Det å få

«Da vi kom ut på oppløpet, dro de av sted foran meg, og jeg prøvde bare å holde meg rett etter dem. Dette ble min første «jobb», og det var gøy!»

leiepenger var uventet og jeg lærte enda noe nytt!

Torsdag og fredag ble to «vanlige» dager. Hestene gikk på maskinen før de ble ridd. Jeg ønsker meg skrittemaskin til jul! Jeg red også ved siden av Stevie disse dagene (treningsrytter og amatørtrytter, som vant et løp i 2011) og fikk litt instruksjon av han. Da vi var ferdige med å ri pusset vi hestene, møkket og gjorde andre småjobber som raking, vasking av svetteduker osv. Etter dette gikk jeg for å ri ponnien min. Da vi var ferdige dro Amalie, hun som var utplassert hos Eva Sundbye, og jeg «hjem» for å slappe av før ettermiddagsskiftet, som begynner kl. 15. Vi bodde hos Anne Petterøe denne uka, og som takk lagde vi middag til henne noen ganger også. Det var veldig

Silje prøver Dutchess of Bogstad og falt pladask.

snilt av henne å la oss bo der!

Jeg har hatt det utrolig bra denne uka, og det var nesten trist å dra hjem igjen fordi alle var så hyggelige og fikk meg til å føle meg velkommen! Jeg likte meg veldig godt i stallmiljøet hos Arnfinn.

SILJE STRAND

- › 17 år gammel.
- › Går hestelinjen ved Valle Videregående skole på Lena.
- › Oppvokst på gård med gris og oppdrett av Norsk Varmblods ridehest rettet mot sprang.
- › Har ridd så lenge jeg kan huske.
- › Fikk min første ponni, shettisen Viking, da jeg var 7 år.
- › Fikk kategori 2 palominoen Anne da jeg var 13 år. Hun ble lei sprang og feltritt og kunne ikke dressur så da ble det ponnigalopp på oss.
- › Ble nummer to i kretsmeesterskapet i Oppland 2009 i feltritt på Anne.
- › Første ponniløp var på Anne i 2009 under «Hest på Toten». Dette løpet vant vi både i 2009 og 2010.
- › På Øvrevoll ble vi alltid nummer to.
- › Rir også Sten-P, en norsk varmbloids ridehest, i sprang og noe dressur og feltritt.
- › Vinteren 2011 kjøpte jeg en fullblods, Elusive Style, som skulle omskolere til feltritt, men vi måtte dessverre avlive henne etter et halvt år på grunn av laminit, en hovbeinsforsyknning.
- › I høst kjøpte jeg Dutchess of Bogstad, en fireårig fullblods, som jeg håper å starte i amatørløp med til neste år.

P.A minibuss

Vi utfører alt innen turer, innenlands og utenlands
Telefon: 22 64 22 40 • info@norbuss.net • www.norbuss.net

«113» eller bare en skramme?

Vi har alle vært involvert i hest med små sår, store sår, kolikk og feber, men forberedt er vi egentlig på dette? Hvordan ser «stallapoteket» ditt ut? Vet du hva din hests normale temperatur er? Hvem ringer du om uhellet er ute?

Tekst: Anne Petterøe
Foto: Privat

Små sår er noe vi nesten daglig må forholde oss til, men hva med de store tingene? Hesten ligger rett ut i boksen og virker mer død enn levende. Et ben har blåst opp til størrelse liten tømmerstokk og det ser ut som hesten selv tror den skal dø. Hanken på vannbøtta sitter fast i nesa på hesten. Hesten sitter fast i et gjerde i lufttegården. Det er noe med oppførselen til hesten som er mot normalt. Hva gjør vi da? Ringer dyrlegen? Eller tar vi en liten tenkepause og skaffer oss oversikt over hva som er problemet? Noen ganger tilsier situasjonene at det

Viktig å kunne bandasjere, ikke for stramt, men heller ikke for løst. Husk på å ha god borrelås på bandasjene, eventuelt teip.

må skje fort, mens andre ganger kan det være godt med tid.

Er du ute for en ulykke hvor det må handles raskt så start med å tenke sikkerhet for både folk og hest. En hest med panikk kan lett gjøre enda mer skade. Få vekk folk som ikke gjør noe nytte og få holdt hesten mest mulig rolig. Ta eventuelt av sal og gjør det mest mulig behagelig for hesten. Om hesten ikke vil flytte på seg så ikke tving den om det kan være snakk om leddskader, alvorlig sene- eller gaffelbåndskade eller brudd. Små sår nær ledd eller seneskjede kan være vel så alvorlig som store sår. Her er det indikasjon på skaden som er viktig. Skaff deg best mulig oversikt over skadens «hvem, hva, hvor» og ring så dyrlegen.

Hva så med den hesten som bare har en dårlig dag? Vi har alle hatt en hest som har hengt litt med hodet, ikke spist maten sin som vanlig, ikke vært like kjapp ut døren, kjentes litt «død» ut å ri på, men hva gjør vi med det? Alle har lov til å ha en dårlig da så ofte gjør vi ikke noe og ting var tilbake til normalen dagen etter, men hva om denne dårlige dagen går over til flere dårlige dager? Det er derfor viktig å kjenne din hests normale oppførsel for hvordan kan du ellers si om noe er unormalt?

En frisk hest er våken i blikket, ørene fremover, kommer mot deg og er arbeidsvillig.

En syk hest henger med hodet, er matt i blikket og pelsen, lite samarbeidsvillig, redusert mat- og vanninntak, eller bare endret spisemønster, ligger mer enn vanlig. Det behøver ikke være noe mer alvorlig enn hva litt medisin og ro ordner opp i, men da må det bli gitt.

Normal temperatur

En enkel ting å sjekke er hva som er normale temperatur på din hest? Normal

FØRSTEHJELPSSKRIN TIL STALLEN

- › Sterilt saltvann (spraypumpe til saltvann kjøpes av veterinær)
- › Sårsalve - Hydrogel, f.eks. Intrasite gel (mild salve om ikke dreper alt vev rundt såret)
- › Sterile kompresser til å rense sår med og til å legge på sår før bandasjering
- › Teip
- › Gamgee tissue (polstring)
- › Elastiske bandasjer (wetrapp)
- › Bandasje med lim, f.eks. tensoplast
- › Animalintex (bra mot hevelser og desinfiserer, effekt i 8 timer)
- › Plastfilm/Gladpack
- › Engangshansker
- › Termomenter
- › Saks
- › Stallbandasjer
- › Telefonnummer til dyrleger
- › Papir og penn til å skrive ned hva dyrlegen sier

24 timers Akuttvakt
Bjerke Dyrehospital
815 11 226

Ambulanse - 113

temperatur om morgenen er mellom 37–38,5 grader. Alt over 38,5 grader er unormalt, og spesielt hvis normal temperatur er 37,0 grader, og det bør sjekkes på nytt etter noen få timer. Hvis temperaturen er 39 grader eller høyere bør dyrlegen kontaktes.

Gode råd

Alle har sine kjerringråd med tanke på hva som fungerer best og dette er mine:

Saltvann: På ikke-infiserte små sår vaskes såret rent med saltvann og Intrasite gele smøres på. Ingen karenstid å bry seg om og min erfaring er at såret gror raskt.

Ta med mobil: Når du rir ut, ha med mobilen for du vet aldri når uhellet er ute. En annen ting som kan være vel så viktig om noe skulle skje med deg – hvem er du? En lapp i lommen med navn og nummer til pårørende høres kanskje teit ut, men letter jobben for de som skal spore opp din identitet.

En god bok som gir en god oversikt er *Hestens Helse* av Kieran O'Brien, Tun Forlag.

Internett er også et glimrende sted for informasjon, men her kan det fort blir alt for mye informasjon som kan gjøre det vanskelig å trekke ut det som faktisk er relevant.

En god bok som gir en god oversikt er «Hestens Helse» av Kieran O'Brien, Tun Forlag.

Er du forsikret?

Som medlem i NoARK er du forsikret når du rir, leier eller holder på med galopphester. For ponnimedlemmer gjelder den ved deltagelse på ponnitrening eller løp i regi av NoARK.

Det er en ulykkesforsikring og i henhold til forsikringsvilkårene dekkes «behandlingsutgifter etter ulykkeskade» f.eks:

- › lege/tannlege
- › behandling på sykehus
- › fysikalsk behandling som foreskrevet av lege
- › forbindelsessaker, medisin osv
- › reise til og fra hjemstedet til behandling
- › Egenandelen er 500 kroner for hvert skadetilfelle.

Om ulykken er ute kontakt Gjensidige på telefon 03100. Skadeskjema kan også lastes ned fra www.gjensidige.no. NoARKs polisenummer er 0835553. Ta kontakt med NoARK for å få en bekreftelse på medlemskap.

Medlemskontingent 2012
Fullt medlemskap m/forsikring 500 kroner
Ponnimedlemskap m/forsikring 350 kroner
Betales til NoARK, Pb 95, 1332 Østerås. Kontonummer 6228.05.52858

Mer info på www.NoARK.info, eller kontakt oss på NoARK@NoARK.info

Når ulykken først er ute er det godt å være forsikret. Foto: Thea Hofossæter.

Kolikk – hva nå?

Kolikk er mange hesteeiere og veterinærers store skrekk. Og dessverre opplever en del kolikk på sin hest. Hestens fordøyelsessystem er sårbart og hesten er et av de dyrene som er mest ømfintlig for smerter i bukhulen.

Tekst: Maren Dahl
Foto: Privat

Kolikk er en samlebetegnelse for magesmerter hos pattedyr. Av alle husdyr, opptrer kolikktilstander oftest hos hester. Sykdommen varierer i alvorlighetsgrad, og kan i enkelte tilfeller være dødelig.

Ordet kolikk betyr opprinnelig «tarmkrampe». Uansett årsaken til kolikken, er symptomene ofte like, og for veterinæren er det vanligvis vanskelig å raskt avgjøre hvilken type kolikk det dreier seg om.

Symptomer

Symptomene på kolikk er ofte spisevegring og generell uro, og problemene kan vare lenge. Ved et kolikkanfall slutter hesten å spise, den blir urolig, kan ofte skrape med forbena og se på sin egen mage. Hester med kolikk legger seg ofte ned, og mange ønsker å rulle seg. Når den reiser seg, rister den seg ikke slik en frisk hest ville gjort. Ved kraftige smerter kan hesten sparke seg selv i magen, og i enkelte tilfeller kaste seg voldsomt rundt. Hesten kan begynne å svette og puls- og pustefrekvensen stiger.

Gasskolikk innebærer at tarmene er fylt med store mengder gass. Denne tilstanden forårsakes ofte av bytting av fôr eller fôr av dårlig kvalitet.

Forstoppelse kan oppstå i forbindelse med plutselig bytting av fôr eller langvarig transport. Forstoppelsen er oftest lokalisert til tykktarmen.

Sandkolikk er vanligst der hester går på

sandjordbeite og lett får i seg sand. Noen ganger kan det dreie seg om relativt store mengder. Sanden lagres i tarmene og fører etter hvert til varierende grader av kolikk.

Tamslyng

Tarmslyng gir plutselige og svært kraftige symptomer. Tilstanden må ofte opereres. Det samme gjelder inkarerasjon av tarmen, det vil si at tarmen er klemt inn i en organåpning i buken. Invaginasjon av tarmen (en del av tarmen har glidd inn i seg selv) gir samme type kolikkbesvær som det som er nevnt over.

Livmoren hos drektige hopper kan gi kolikksymptomer hvis dens plassering i bukhulen endres.

Hva gjør jeg med hesten?

Det er viktig at du observerer hesten (se faktaboks), og at du ikke utelater noen punkter. Veterinæren får da et godt

grunnlag for å gradere symptomene og avgjøre om og hvor raskt veterinærbehandling skal startes. Ofte kan veterinæren etter en klar beskrivelse av symptomene per telefon gi hesteeieren instruksjoner om hvordan hesten skal håndteres før veterinæren kommer.

Hvis hesten har lettere kolikksmerter, kan det ofte være gunstig å flytte den til en større stallplass. Alt fôr må være fjernet. Hesten kan også for eksempel slippes ut for å kunne bevege seg fritt under fortløpende tilsyn. Hesten bør ikke anstreges og utsettes for krevende bevegelser, men rolig skritting vil kunne være medvirkende for å få tarmsystemet i gang.

Når skal jeg tilkalle veterinær?

Hvis hesten viser tegn på kraftige smerter eller sterk uro, må veterinær alltid tilkalles. Dette gjelder også når hesten kaster seg om rundt, ruller over på

Hester med kolikk prøver ofte å legge seg ned, rulle seg og legge seg på ryggen. NB. Hesten på bildet sover.

Den tidligere løpshesten Tom Fix fikk erfare hva forstoppelse er forrige vinter. Han var forstoppet i 10 dager og var svært syk, men er i dag en frisk og glad hest.
Foto: Kaja Svarstad Hellstrøm

ryggen, svetter eller har en puls på over 70 slag i minuttet.

Når en hest viser tegn på kolikk, er det i de fleste tilfeller lurt å ringe en veterinær og la vedkommende vurdere symptomene. Hvis hestens tilstand forverres kraftig, har veterinæren dermed et godt bilde av det innledende forløpet.

De fleste av landets største hesteklinikker kan utføre de operative inngrepene i bukhuben som kan bli aktuelle ved et kolikkanfall med voldsomt forløp. Dersom inngrepet utføres i tide, er prognosen som oftest god.

Hvordan forebygge kolikk?

For å minske risikoen for at hesten får kolikk skal man passe på å gi hesten gradvis tilvenning til nytt fôr, både når det gjelder høy og kraftfôr. Tilvenning til gress om sommeren før beiteslipp er også veldig viktig. Store forandringer i hestens mosjon og trening kan også føre til kolikktilstander. Vinteren er høysesong for kolikk, det kan derfor være lurt å sørge for at hesten har fri tilgang på lunkent vann, også i ute. Det er mange hester som heller lar være å drikke, enn å drikke kaldt vann. Om vinteren er

det spesielt viktig å være oppmerksom. Mange hester har under vinterhalvåret redusert tilgang på vann. Det er ikke så lett å sørge for kontinuerlig tilgang, når vannet fryser etter kort tid. I tillegg føler mange hester redusert tørstebehov når det er kaldt. Redusert inntak av vann kombinert med at de trenger mer mat for å holde varmen, gjør at magen stopper fortere opp. Aktivitet er også med på å holde magen i gang. Mindre mosjon, både fordi hesten selv beveger seg mindre og gjerne trenes mindre i kulda, tror man også er medvirkende faktorer til det økte kolikkomfanget. Et siste forebyggende tiltak mot kolikk er å ha gode rutiner for ormekurer.

DE FØRSTE TILTAKENE VED MISTANKE OM KOLIKKANFALL

1. Dann deg et tydelig bilde av symptomene! Følg med på hesten en stund, slik at du tydelig og konkret kan redegjøre for hestens tilstand. Hvordan arter anfallet seg? Vegrer hesten seg for å spise? Står den bare og skraper, eller legger den seg ned så fort den slippes? Reiser den seg igjen? Og eventuelt, hvor raskt? Ser den mot buken? Kaster den seg hemningsløst i boksen?
2. Ta hestens puls og temperatur! Når du kontakter veterinær, vil vedkommende ofte spørre om puls og temperatur.
3. Lytt etter tarmlyd! Legg øret mot bukveggen ved hestens flanke og lytt etter «rumling» eller andre lyder som tyder på aktivitet i tarmsystemet. Slike lyder tyder på at fordøyelsesfunksjonen er bevart, noe som er positivt.
4. Kontroller slimhinnene! Har slimhinnene i øyne og munn normal farge? Sammenlign med en frisk hest.
5. Kontroller avføringen! Du må finne ut om hesten overhodet har hatt avføring, og om den i mengde, farge, konsistens og lukt skiller seg fra det normale.

NoARK på Facebook - www.facebook.com/NoARK.info

Idrettsmassasje på hest

Tekst: Christine Andenæs
Foto: Christian Stensby

Helt siden jeg ble involvert med galopphester tidlig på 90-tallet har jeg hatt en spesiell interesse for forskjellige typer behandlinger som kunne hjelpe å holde hestene sunne og friske. Målet var da, som nå, å gi hver hest best mulighet til å bli så god som mulig – og til å vare så lenge som mulig.

Jeg begynte tidlig å oppsøke kunnskap om forskjellige former for massasje og stretching-metoder for hestene. Etter hvert begynte jeg å bruke metodene daglig på min egen hest. Det første jeg lærte var at hester setter stor pris på denne typen behandling og at det oppstår en veldig spesiell form for kommunikasjon mellom hest og behandler. Det neste jeg oppdaget var at hestene faktisk responderte til behandlingen og fikk bedre bæring og mer flyt i bevegelsene sine.

Da jeg flyttet til USA slutten av 90-tallet kom jeg over en liten bok kalt *Beating Muscle Injuries for Horses*. Det var en øyeåpner, og jeg fikk en helt ny forståelse for hesten og dens muskler, og hvordan man med relativt enkle grep kunne behandle, korrigere og forebygge muskulære problemer.

Jeg eksperimenterte og jobbet mye på egenhånd med hestene jeg red og jobbet med til daglig. Etter hvert som jeg ble mer og mer kjent med Jack Meaghers Stresspunkter, og øvet opp min egen teknikk, merket jeg at resultatene kom mye raskere nå enn tidligere. Det er en effektiv behandlingsform der alt beror på om man nøyaktig finner de punktene i musklene som skaper problemer.

Flere år, og massevis av hester senere, bestemte jeg meg for å fortsette å videreutvikle min kompetanse med mål om og en gang kun jobbe fulltid med behandling av hester. Jeg tok utdannelsen som gav meg tittelen Certified Equine Sports Massage Therapist ved skolen Equisage i New York i 2009. Etter en spennende reise på over tolv år i USA bestemte jeg meg for å flytte hjem til Norge for så å realisere min drøm om å behandle hester på heltid. Nå driver jeg firmaet *Sport Horse Therapies* der jeg behandler hester rundt Oslo, Bærum og Drammen, og stortrives med det!

Litt om behandlingen

Enkelt fortalt, går behandlingen ut på å frigjøre muskler ved hjelp av direkte pressur, med fingre, knoker, hender, eller albuer på de såkalte stresspunktene som oftest plassert ved innfestninger og utspring til muskelen. De aktive punktene gjenkjennes som større eller mindre «muskelknuter» og de oppleves ofte som smertefulle for hesten ved palpering.

Etter en relativt rask overgang av hestens kropp med palpasjon av hestens viktigste muskelgrupper, danner jeg meg et bilde av hestens generelle fysiske tilstand og hvor de største muskulære spenningene og restriksjonene finner sted. Først under selve behandlingen, når jeg jobber i dypere lag av muskulaturen, får jeg mer detaljert og nøyaktig informasjon om hva som skaper de største hindringene for hesten. Det er nyttig å få informasjon fra hestens trener eller rytter om hvordan hesten oppfører seg, og bevegelsesmønstre og eventuelle forandringer og problemer.

Det varierer hvor lenge og med hvilken intensitet jeg jobber på hvert punkt, og jeg bruker hestens kroppsspråk til å veilede meg gjennom hele behandlingsprosessen. Det er en fin balanse mellom effektiv pressur og hestens smertegrense, og det varierer fra punkt til punkt og hest til hest. Det er viktig at hesten slapper av under behandlingen og ikke spenner seg i respons til pressuret.

Direkte pressur blir alltid etterfulgt av kompresjonsmassasje og/eller passiv tøying av hele muskelen for å hjelpe kroppen med å transportere vekk opphopningene av slaggstoffer som er brutt opp og jobbet ut i vevet. Slik jobber jeg meg gjennom alle muskelgruppene med hjelp av de aktive stresspunktene.

Behandlingen anses som mest effektiv hvis den er etterfulgt av fysisk aktivitet. På den måten får man god blodgjennomstrømning samtidig som musklene blir stukket ut.

Idrettsmassasje virker stress-reducerende på hesten ved at flere kjemiske prosesser settes i gang under behandlingen. Nivåene av stresshormonene cortisol og adrenalin senkes, samtidig som «feelgood» hormoner og signalstoffer som endorfin, dopamin, oxytocin og serotonin som har blant annet gir en beroligende og smertestillende effekt strømmer ut i kroppen. Acetylcolin og histamin

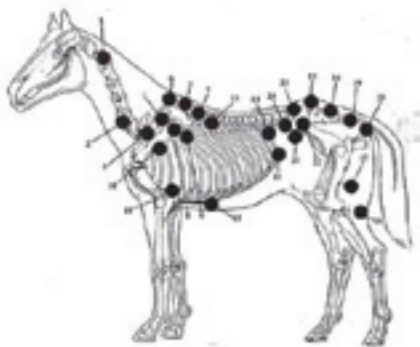
Christine behandler løpshesten Hot Wing.

frigjøres, dette er to stoffer som gjør at blodårene utvides og musklene slapper av. Derfor har massasje spesielt en spesielt gunstig innvirkning på nervøse og urolige hester.

Stresspunktbehandling kan ikke på noen måte skade hesten, men bare gjøre godt. Det verste som kan skje er at man mislykkes i løse opp stivheten, slik at muskelspenningen fortsatt er tilstede.

Hva kan man oppnå ved idrettsmassasje?

Den vanligste årsaken til muskulære problemer er større og mindre grader av overanstrengelse. Ved hard fysisk anstrengelse oppstår fatigue først og fremst grunnet utilstrekkelig blodtilførsel som gjør at metabolske avfallsstoffer, som melkesyre hoper seg opp i muskelvevet. Dette fører til at muskelfibrene kleber seg til hverandre og mister sin naturlige elastisitet og får redusert blodgjennomstrømning. De såkalte stresspunktene utvikles ved plutselig eller gjentatt overbelastning av muskelen, eller som følge av direkte traume mot den. Dette fører til at

Jack Meaghers bok beskriver en form for dypvevs idrettsmassasje kalt «Stresspunkt terapi», som ble utviklet av forfatteren selv på 50-tallet. Teknikken var først utviklet for idrettsutøvere, deretter overført til hester. Jack Meagher jobbet bl.a. for NFL (National Football League) og the National Equestrian Team i mange år. Terapiformen er bygget på prinsippet om at alt som kan være til hinder for optimal ytelse er betraktet som et problem og kun når hesten har fullstendig bevegelsesfrihet har den en reell mulighet til å nå sitt fulle potensiale som idrettsutøver.

involverte muskelfibre blir så forkortede at de danner kontraksjonsknuter.

Idrettsmassasje er med på å forebygge, redusere og eliminere muskulære restriksjoner som fører til bevegelsesbegrensninger. For en hest i full trening kan massasje brukes til både behandling og restitusjon, men viktigst er den forebyggende effekten det har på det muskulære systemet. Idrettsmassasje løser opp muskelspenninger og muskelspasmer. Dette øker musklernes elastisitet som forbedrer hestens koordinasjon og steglengde, samt reduserer faren for muskelskader som muskelstrekk eller overbelastning. Det fremmer blodsirkulasjon som øker oksygenoptak som igjen gir hesten

bedre utholdenhet. Idrettsmassasje er en effektiv måte å forberede hestens kropp til konkurranse ved å gjøre musklene så smidige og effektive som mulig. Det er heller ingen karantene tid på massasje før konkurranser eller løp.

Det er viktig å merke seg at selv om idrettsmassasje kan lindre og eliminere smertefulle tilstander i hestens muskulære system, er det absolutt ikke ment å være alternativ for veterinærmedisin. Idrettsmassasje er kun ment å være en tilleggsbehandling. Det anbefales og er absolutt foretrukket at hesten har vært sjekket av veterinær hvis hesten har en skade, er halt, eller har andre problemer du er i tvil om.

CHRISTINE ANDENÆS

- › 37 år gammel.
- › Bor på Bekkestua.

Arbeidserfaring:

- › 1990–1993: Stallmester og amatørrytter for Therese Hagsveen, Lommedalen
- › 1993–1998: Treningsrytter, stallarbeider og senere stallmester hos Wido Neuroth, Øvrevoll
- › 1998–2004: Treningsrytter og assisterende trener ved Miacomet Farm, Kentucky/Florida. Dette er stallen bak blant annet *Horse of the Year 2003*: Mineshaft og Gruppe 1-vinnere som: Traditionally, Pure Prize, Dancing in My Dreams, Pleasant Home, Dancing Forever, Country Hidaway, Smuggeler og Snowdrops m.fl.
- › 2004–2005: Trente under egen lisens i USA, hovedsakelig unge hester til innridning og preparering til toårs breeze-up sales.
- › 2005–2007: Assisterende trener og kontoransvarlig ved M.W Miller III's Stable I Kentucky og Florida, hvor hovedoppgavene bestod av kjøp, trening og videre salg av åringer til breeze-up salg.
- › 2007–2009: Assisterende trener for hos Godolphin USA, en stall med kun 17 hester som i 2009 produserte åtte Gruppe 1-vinnere og totalt tolv gruppeseiere. I samme periode studerte Christine ved Equissage og ble sommeren 2009 uteksaminert med tittelen *Equine Massage Therapist*.
- › 2010: Startet firmaet *Sport Horse Therapies* hjemme i Norge.

Vil du vite mer om Christines utdanning: www.equissage.com

**SPORT
HORSE
THERAPIES**

Idrettsmassasje / Stresspunkterapi for hest

- Individuelt tilpasset behandling
- Bedre blodsirkulasjon, økt oksygenoptak og bedre utholdenhet
- Økt muskelelastisitet og forbedret steglengde og koordinasjon
- Forebygger muskelskader
- Raskere restitusjon etter hard fysisk aktivitet
- Generelt bedre velvære

Kontakt for avtale:

Christine Andenæs

Sertifisert E.S.M.T. Equine Sports Massage Therapist

tel +47 47 46 30 01

e-post c.andenaes@live.com

En hesteeiers bekjennelser

Så du jakter på lykken, og betaler med tid, penger og tålmodighet? Men jeg vet at uten innsatsen ville lykken vært en blek skygge uten bobler. Glemte dagen etter. For det handler ikke om pengene du vinner.

Tekst: Anne Kristine Nyberg
Foto: Thea Hofossæter

Med kalde hvite fingre holder jeg rundt det fuktige leietauet og forbanner meg selv for at jeg ikke husket å ta med hansker. Det er jo snart november, jeg vet bedre. Woodie (Woodland Music) trasker tålmodig etter meg. Napper litt lekent i støvlene mine. Vil stoppe og spise litt gress. Vi trimmer skjønnere du vel, dumrian? Kan ikke spise da. Vi går videre. Han har sprøytet mange ledd og begynner å føle seg fin igjen, men

med lang pause er det for lite igjen av sesongen til at vi gidder å stresser med å få formen på plass i år. Nå skal han få den tiden han trenger og litt til. Bygge støttemuskulatur. Bli solid. For såpass har jeg lært etter å ha eid løpshest i drøye fire år. For hver snarvei du tar som hesteeier må du betale ti gangen. Tålmodighet er gull og betalingen som venter ved regnbuens ende er noen uforglemmelige øyeblikk.

Et øyeblikk av boblende lykke
Både Woodie og Fuzz (No More Fuzz), den skadeskutte og den pensjonerte, har hatt fine sesonger tidligere. Fuzz

var fantastisk høsten 2008. Da vant han tre løp. Det ene over 3150 meter med overvekt. Jeg husker jeg var så sikker på seier. Den hesten står herfra til månen. Han kjennes bedre og bedre ut jo lengre han får løpe, blir tyngre og tyngre i hånda. Og visst. Fuzz, som hadde ledet hele veien og som vi trodde var entaktet, fant et ekstra gir 200 meter fra mål da konkurrentene satte inn spurten. Jeg kjenner jeg smiler selv nå, tre år etterpå, etter tusenvis av kroner i minus, utallige samtaler med diverse veterinærer, flere ublide møter med bakken – you name it! Et øyeblikk av boblende lykke. Hvor mange slike kan et voksent menneske

I vinnerpaddocken med Woodland Music etter seier i Øvrevoll Hesteeierforening Klokkeløp. Eiere Anne Kristine Nyberg og Eli Hovde, trener Isidro Vergara og hans bror Gustavo, og amatørtrytter Cathrine Fortune red.

håpe på i løpet av et år? Et liv?

Så du jakter på den lykken, og betaler med tid, penger og tålmodighet. Men jeg vet at uten innsatsen ville lykken vært en blek skygge uten bobler. Glemte dagen etter. For det handler ikke om pengene du vinner, selv om det selvsagt var superdeilig at Fuzz var selvfinansiert i 2008 og Woodie betalte seg selv i fjor. Selv futen har konkludert med at det å eie løpshest er underskuddsforetak, på det jevne. Det er den boblende lykken, veien du går, slitet og det fine fellesskapet med de vakre, kloke atletene fullblodshestene er, som gjør at man havner utpå. Jeg må ha hest. I hvert fall én. Som går løp. Sånn er det.

ØVREVOLL HESTEIEIERFORENING

Øvrevoll Hesteeierforening arbeider for deg som hesteeier. Foreningen er representert i Norsk Jockeyklubs styre, Løpskomiteen og Lisenskomiteen.

Foreningen arrangerer Øvrevoll Hesteeierforenings Hoppeløp og Øvrevoll Hesteeierforenings Vandresverd, konkurransen Årets Tøffing for hester registrert som eiet, helt eller delvis av foreningens medlemmer der vinneren mottar sjekk på 10 000 kroner og to av de neste blant topp ti får en sjekk på 5 000 kroner etter loddtrekning. Foreningen støtter hindersporten og utbetaler debutantstøtte til medlemmenes hinderdebutanter på Øvrevoll med 2 000 kroner ved første start på hinder. Foreningen arrangerer også Hindersjekken, en konkurranse der hinderhester registrert som eiet helt eller delvis av foreningens medlemmer får ett lodd for hver start på hekk i sesongen 2011. Tre sjekker à 5 000 kroner trekkes ved loddtrekning. Foreningen arrangerer Klokkeserien for amatørryttere i samarbeid med NoARK og deler ut et armbandsur til sammenlagtvinners amatørretter og seiersdeken i hvert løp i serien.

Vi er opptatt av å legge forholdene til rette for deg som hesteeier ved å arbeide for: Bedre økonomi i hestehold. Et bredt løpstilbud. Bedre treningsforhold. Bra tidspunkt for løpene. Et sosialt tilbud.

Besøk oss på www.hesteeierforeningen.no

Øvrevoll Hesteeierforening

Vil du bli en del av vårt team?

Vi søker

RYDDEHJELP

Ettermiddager/lørdager
Deltid

LÆRLINGER

Heltid

Ta kontakt med våre
salonger for mer informasjon.

Petite
FRISØRENE

Jar: Storengveien 8, Jar, tlf. 67 58 30 40
Sandvika: Øvre Torvvei 3, Helgerudgården, tlf. 67 56 48 20
Østerås: Østerås Kjøpesenter, Otto Ruges vei 80, tlf. 67 14 70 81
www.petite.no

Radisson **BLU**
PARK HOTEL, OSLO

Irland i våre hjerter

Tidlig om morgenen en torsdag dro en gjeng forventningsfulle og hesteinteresserte nordmenn på tur til Irland. Arrangør var Norsk forening for fullblodsavl (NFFF). Målet for turen var å gi oss kunnskap og interesse for det irske oppdrettet og forhåpentligvis å ta med drektige hopper hjem.

Tekst: Camilla Skotvedt
Foto: Privat

Kunnskapsnivået hos deltagerne varierte fra de erfarne oppdretterne til hobbyeiere som bare ville ha en hyggelig tur. Uansett bakgrunn – vi ble alle mektig imponert og Irland-frelst.

Vi ble hentet på flyplassen av Caroline Kennedy som arbeider for ITM (Irish Thoroughbred Marketing). Hun var service og imøtekommenhet fra A til Å. Første stopp på programmet var Derrinstown Stud med hingstene Alhaarth, Arcano, Elnadim, Haatef, Intikab og Tamayuz.

Etter en hyggelig lunsj i Kilcullen, dro vi til Berney's Saddlery. Dette stedet er blitt drevet av samme familie i generasjoner og vi hadde et meget lærerikt og muntert opphold der og saler, sprangtøfler, hatter, jakker, etc. ble innkjøpt av oss. De hadde nydelige ting og eksporterer gjerne til Norge.

Neste morgen bar det av sted med vår faste, smilende sjåfør Vincent (han var for øvrig betalt av ITM) til Thoroughbred Remedies Irland, hvor man kunne kjøpe alt mulig og umulig til hest og hestehold, og det gjorde vi! Så bar det av sted til Kildangan Stud med hingstene Shamardal, Cape Cross, Raven's Pass, Iffraaj, Manduro, Teofilo, Vale of York og Echo of Light. Hingstene ble pent presentert for oss og omtalt av en meget kunnskapsrik og vennlig guide.

Så dro vi til Goffs Breeding Stock Sale. Her var det fullt liv og vi var så heldige at vi var til stede da den dyreste hoppe i Goffs historie (Banimpire (IRE) 2008 e. Holy Roman-My Renee/Kris S), ble solgt for 2 300 000 euro! Kjøperen var amerikansk. Artig å oppleve og ikke helt vanlig kost for oss. Nærmere 500 hopper,

tomme og drektige ble solgt i løpet av to dager.

Lørdag morgen dro vi til Coolmore Stud med hingstene Aussie Rules, Alfred Nobel, Canford Cliffs, Danehill Dancer, Footstepsinthesand, Galileo, Holy Roman Emperor, Hurricane Run, Mastercraftsman, Montjeu, Peintre Célèbre, Pour Moi, Rip Van Winkle, Rock of Gibraltar, Strategic Prince, Thewayouare, Yeats og Zoffany. Alle hingstene var ikke på plass, men vi fikk da sett noen praktfulle individer og rosinen i pølsa var selvfølgelig Galileo. Han var en meget kraftig, sedat hingst med et utrolig steg og som var helt uberørt av mennesker og oppmerksomhet. Han visste vel at han var kongen. Han hadde et godt synlig arr under buken etter tarmoperasjon. Regner med at de veterinærene som utførte det inngrepet, var rimelig svette i håndflatene! Bedekningprisen er såkalt privat, men 300 000 euro ble nevnt! Han bedekker 200 hopper årlig! Dessverre ble turen

rundt på stutteriet amputert da en del veier var helt uframkommelig på grunn av vann, men mottagelsen var utmerket og guiden utrolig kunnskapsrik.

Etter Coolmore var det lunch i Fethard Town. Deretter skulle vi dratt tilbake til salgene, men pga. mange strykninger rakk vi ikke det. Heldigvis var Maria Robertz der hele dagen og fikk tilslaget på en spennende drektig hoppe. Dianella (IRE) 2004, Gold Away-Dictatrice/Anabaa, drektig med Kodiak. Hun er forøvrig halvsøster til Øvrevoll kjenningen Tatoosh. Well done!

Etter middag på hotellet ble det en tidlig kveld på de fleste og etter å ha sjekket ut søndag morgen, dro vi til Irish National Stud med hingstene Amadeus Wolf, Art Connoisseur, Big Bad Bob, Invincible Spirit, Jeremy og Lord Shanakill. Som vanlig i Irland ble vi veldig godt mottatt, men vi hadde dessverre litt liten tid der før vi måtte avgårde til flyplassen.

De fleste av oss ble så fraktet til

Camilla Skotvedt, Mariann Magnusson og Cathrine Witsøe Slettemark storkoser seg på National Stud.

Hingstevillaene på Coolmore.

Et fantastisk bilde vi fant på en restaurant som viser gutta på tur: Saddlers Wells, Galileo, Montjeu og High Chaparal.

flyplassen for retur Norge, men noen ble igjen og hadde en herlig dag på løpene sammen med 50 lystige dansker som var der i samme ærend som oss.

Alle stedene var helt fantastiske, med fasiliteter vi i Norge bare kan drømme om. Du tror det ikke før du får se det. Irene er utrolig vennlige og muntre.

Etter mange gode tilbakemeldinger ser det ut til at det kan bli en tur igjen til neste år. Dog vil vi endre litt på programmet; mer tid til salgene, ikke så mange stutierier, men mer på National Stud, delta på løp og litt tid i Dublin også.

Med alle de avlsstimulerende tiltakene vi har her i Norge nå, burde det være meget interessant å avle. NFFF har jo også kjøpt inn hingsten Crocker Road (se neste side) som har en vinnerprosent på avkommene på nærmere 80, så vi håper mange ble inspirert til å begynne/satse videre med oppdrett.

Vi kjøpte altså én hoppe. Danskene og svenskene kjøpte fem, så til neste år må det være vårt mål å slå dem!

Invincible Spirit.

Galileo himself!

NORSK FORENING FOR FULLBLODSAVL

- › Representert i Norsk Jockeyklubs styre, kåringsnemnda, Norsk Hestesenter (ordførerposisjon) og EFTBA (European Federation of Thoroughbred Breeders).
- › Foreningen har som formål å fremme interessen for og kunnskap om avl av fullblodshest i Norge.
- › Avholder kurs, sosiale samlinger og studieturer og være et rådgivende og opplysende organ for medlemmene.
- › www.ovrevoll.no/avl/nfff/

Irske stutierier
www.derrinstown.com
www.darley.co.uk
www.coolmore.com
www.irishnationalstud.ie

European Federation of Thoroughbred Breeders' Associations
www.eftba.eu

Salmakeri
www.berneybrossaddles.com

Maria Robertz med sin nyinnkjøpte hoppe Dianella.

Bedekke i utlandet

Det er mange spørsmål som dukker opp hvis man vil bedekke sin hoppe i utlandet (England, Irland, Tyskland, Frankrike, Italia) og ønsker å få et norskoppdrettet avkom. Vi vil her belyse de vanligste spørsmålene.

Tekst: Camilla Skotvedt

Hvordan finne ut hvor jeg skal og til hvilken hingst?

Her er det mange meninger og teorier, men det kan lønne seg å gå via landets agenter. Du kan søke på *bloodstock agents* og finne dem på den måten. *Equiline* (www.equineline.com) har egne dataprogram for dette, men det koster penger. Ta gjerne kontakt med stutтеріene, men vær oppmerksom på at til de virkelig gode og dyre hingstene får kun hopper av meget høy kvalitet innpass.

Hva slags papirer trenger jeg?

Det kreves mye papirarbeid! Ved utførsel: Utførselspapirer fra Norsk Jockeyklub, toll og transittpapirer, innførseldokumenter til destinasjonsland og veterinærattest fra mattilsynet. Eier av hesten må også utstede en «proformafaktura» adressert til mottagerstedet. I denne fakturaen bør det fremgå om hoppen er drektig og hvilken hingst hun er drektig med og i hvilket land bedekningen fant sted. Alle kostnader i utlandet skal fremlegges og dokumenteres for toll og mva beregning. Selve beregningen kan overlates til speditøren.

Ved tilbakeførsel til Norge må det også betales toll og moms for bedekningsavgiften. Dersom hoppen kaster føllet etter hjemkomst eller føllet dør ved fødselen, kan man søke direktoratet om refusjon av moms. Det er veldig viktig at alle utgifter faktureres avgiftsfritt i eksportlandet. Avtale om dette bør gjøres med stutтеріet før avtale om bedekning og oppstalling inngås. Når toll og moms er betalt, skal dette

dokumenteres for Norsk Jockeyklub før føllet kan registreres. Husk at passet alltid skal følge hesten.

Vi anbefaler derfor å bruke en erfaren transportør som kan ordne alt og du får bare én regning.

Trengs det noen prøver av hoppen?

Vaksinasjon må være i orden og ført inn i passet. De fleste stutтеріer krever diverse prøver før bedekning. (CEM, EVA, m.fl.). Noen krever at de blir tatt før avreise fra Norge, andre tar dem ved ankomst på stutтеріet. Vår erfaring er ofte at de forlanger at prøvesvarene foreligger ved ankomst, men at de tar dem på nytt uansett da de ikke stoler på våre laboratorier. Du kan lese mer om *The Code of Practice* på www.eftba.eu

Hvor lenge kan hoppen være ute av landet?

Ni måneder i følge Norsk Jockeyklubs reglement, som vi må forholde oss til (tollmyndighetene sier tolv måneder). Sjekk Øvrevolls hjemmeside (www.ovrevoll.no) under fanen *Avl*, klikk på *Definisjon av norskoppdrettet*.

Er det noen som kan hjelpe meg?

I og med at dette er ganske komplisert er det mange som opplever problemer når de gjør dette selv. Derfor anbefaler vi å ta kontakt med agent i mottagerland eller en erfaren norsk transportør som er behjelpelig med hele papirmølla, selvfølgelig mot godtgjørelse.

Hva koster det?

Det er vanskelig å gi eksakte tall, mye avhenger av hvor du skal og hvor dyr hingst du skal bruke. Eksempelvis vil en tur/retur England med hoppe uten føll koste ca. 20 000 kroner. Skal du til Irland, koster det ca. 26 000 kroner. Prisene

avhenger av hvor mange hester som transporteres samtidig. I tillegg kommer jo sprangavgift, oppstalling, veterinær, papirarbeid, m.m. Papirarbeid er ca. 5 000 kroner. Moms må betales på alt i Norge ved tilbakeførsel.

Får jeg noe tilskudd?

Ja, absolutt. Det finnes rikelig med støtteordninger for norsk oppdrett. Vi anbefaler å gå inn på Øvrevolls hjemmeside under fanen *Avl* og klikke på *Bedeknings og avlstillskudd*. Eksempelvis får man 10 000 kroner i bedekningstilskudd uavhengig av hvor bedekningen er foretatt. Man får også 20 000 kroner i transportstøtte ved kjøp av drektig hoppe fra Europa eller 10 000 kroner ved kjøp av samme i Danmark eller Sverige.

Skal du benytte hingst i Skandinavia blir det noe enklere siden du slipper transittpapirer. Transport og bedekningsavgifter blir rimeligere, men ellers er det meste likt.

Det er komplisert, men ikke umulig. Lykke til!

KONTAKTINFORMASJON

› Norsk forening for fullblodsavl:
Camilla Skotvedt
Telefon: 93 42 50 85
E-post: skotv-b@online.no

› Hestetransport
Knut O. Arnesen
Telefon: 90 10 35 84
E-post: knutoarn@online.no

www.ovrevoll.no/avl/NFFF/

**Ikke gå over bekken etter vann
Ny topphingst i Norge fra 2012**

CROCKER ROAD

Sprangavgift:

Kr 3 000,- ved bedekking
Kr 9 000,- ved konstatert
drekthet 1. oktober

**CROCKER ROAD har en gullkantet avstamning med kryss over
SOMETHING ROYAL, mor til SECRETARIAT og SIR GAYLORD.**

- Dokumenterte prestasjoner i avl gjennom to sesonger i Chile.
- Nr. 3 på listen over førsteårshingster i Chile 2010.
- Nest høyeste vinnerprosent pr. avkom blant de 25 høyest rankede hingstene i Chile i år med 72,5 prosent.
- Far til vinnere av 77 løp på to årganger (pr. 14.10.2011)
- Far til tre black type vinnere og ni black type plasserte.
- Samtlige av CROCKER ROADS søsken er ikke bare vinnere, men har også selv produsert vinnere.
- Meget godt gemytt.

For mer info om Crocker Road, se Øvrevolls hjemmeside: www.ovrevoll.no, eller stutieriet i Chile: www.harasmatancilla.com.

Oppstalles på The Norwegian Stud på Heradsbygd som har flotte fasiliteter og individuell oppfølging

For bestilling kontakt stallmester

Therese Sellevold, telefon: 455 00 694/
epost: post@tnsas.no

Hingsteansvarlig og behjelpelig med transport

Johnny Bjørnsen, telefon: 976 55 061/
epost: b.johnny.b@hotmail.com

Pål Jørgen Nordbye: Fra Prix de l'Arc til jerndivisjon

Tekst: Jennifer Jersin
Foto: Privat

- Korteste veien til mål!
Det er ikke noe annet som gjelder! Pål er klar i talen når det kommer til rideordre; både jockeys og amatørryttere får prentet inn prinsippet om antall meter som går til spille ved å ligge i andre og tredje spor.

Pål Nordbye har vært lisensiert trener siden begynnelsen av 1984 og har største delen av sin karriere som galopptrener hatt Sørkedalen og Nordre Solberg gård som base. Første kontakt med sporten fikk Pål da han som niåring fikk familiens avlshoppes siste avkom, Nikolai i gave. Nikolai skulle vise seg å bli en kjær følgesvenn i 28 år fremover. Under sin karriere som løpshest stod Nikolai i trening hos blant annet Wido Neuroth på Øvrevoll. Parallelt med løpsseasonen ble Nikolai brukt til dressur helt opp på NM-nivå av Pål selv som på den tiden også var aktiv som amatørrytter.

Hva er de største forskjellene ved galoppsporten i Norge nå sammenliknet med på 80-tallet da?

- I dag er det færre mennesker involvert i sporten. Man møtes av tomme tribuner på banene, publikumsopplutningen er dårlig. Med publikum forsvinner stemningen og gleden med racing, det er en trist utvikling. Samtidig blir det vanskeligere å rekruttere nye hesteeiere. Når løpsdagen avholdes i arbeidstiden slik som ved lunsjalopp og tidlige fredagsløp gjør man sporten utilgjengelig for mange spillere, amatører og galoppentusiaster ellers. Til sammenlikning ville ingen fotballkamp avholdt om formiddagen en hverdag fått noen oppslutning. En annen forskjell som det er mulig jeg innbiller meg er at eliten var bredere før og at det var flere med i kampen i de store oppgjørene. Selvsagt var det favoritter den gangen også, men i dag vil jeg tro at eliten er noe spissere enn før men dette er selvsagt bare en følelse jeg har.

Stockholm Cup på merittlisten

På slutten av 80-tallet hadde Pål bygget opp trenervirksomheten i Sørkedalen til å omfatte et tjuetall hester i trening samt en mindre satsing på avl. De største fremgangene i banen stod Call To Honor for. Call to Honor (USA) e. Sir Ivor – Plankton vant blant annet Stockholm Cup International i 1989 (til 66 ganger pengene) og Stockholm Stora Pris i 1990, samt at han plasserte seg i gruppeløp i Tyskland før han gikk i avlsboksen. Det noen få vet er at Call To Honor var meldt i Prix de l'Arc i 1989.

Hva er forskjellen på å trene en elitehest og en handikapper?

- En elitehest kan hvem som helst trene! En hest som har ting med seg kan man i og for seg trene i stykker benene på, men i det store og hele tillater en hest med stor kapasitet flere feiltrinn. Jo flere løp en hest går, jo flere blir utfordringene med motivasjon og kapasitetsutnyttelse. Det

Veronika Aske får rideordre før amatørløp på Bittersweet.

Call To Honor vinner Stockholm Cup International i 1989 med Mikael Viking i salen.

Nikolai og Pål Nordbye i 1978. Påls eldste sønn er oppkalt etter denne hesten som også trakk vognen da Pål giftet seg på slutten av 80-tallet. Som løpshest stod han i trening hos blant annet Wido Neuroth før Pål selv tok ut trenerlisens i 1984.

sier seg selv at en handikapper avhenger av flere faktorer som motivasjon, dagsform og løpsopplegg for å seire enn en elitehest som starter færre løp.

Én sesong, fem hester, fjorten seire
I dag har Påls trenervirksomhet måttet vike for rideskole og oppstalling av privathester, trenervirksomhet omfatter seks hester, hvorav to er egenoppdrettede avkom etter Tia Maria (e. Call To Honor). Tia Maria tok selv 13 seire på 114 starter og hadde en premieprosent på dyktige 78 prosent. Et tilbakeblikk på sesongen 2011 viser at den lille garden på fem hester i startklar alder til sammen har tatt 14 seire og 16 plasseringer på 62 starter.

Hva er det som gjør at du med fem aktivt startende løpshester tar like mange seire på en sesong som en trener med 20 hester i trening?

- Det er fordi jeg er bedre enn dem! (Pål ler). Neida, det er egentlig to måter å ha hest på; enten kan man satse på storløpene og matche hestene til disse. Da

har formtallet ingen betydning. Har man ikke mulighet til å kjøpe hest med god nok kapasitet til å starte i storløpene, eller mulighet til å betale hundretusener av kroner i anmeldelser kan man få like mye glede av en jern- eller grunndivisjonshest. En viktig suksessfaktor for meg som trener er det å ha en dyktig person som følger opp hestene daglig, fanger opp detaljer og gir tilbakemeldinger slik at små bagateller ikke utvikler seg til voksende problemer. Fordelen med en god smed må også trekkes frem. En helt annen ting er treningsopplegget, vi trener med lav intensitet i bakker og går korte eksplosive hurtigarbeider hvor hestene passerer mål med nok av krefter igjen i tanken. Det er mye som går på hestens psyke.

Du starter ofte hestene dine i amatørløp. Hvordan opplever du amatørporten i Norge og hva kan gjøres for å fremme den?

- Snakk om å be om trøbbel, haha! Sannheten er at jeg ønsker at flere amatører, både trenere og ryttere skal

PÅL JØRGEN NORDBYE

- › Bosted: Nordre Solberg Gård i Sørkedalen
- › Lisens siden: 1984
- › Hester i trening: 6
- › Antall seire 2011 sesongen: 14
- › Beste prestasjon: Fair Flair's to 3. plasser i Listedløpene Semb Hovedgård Hoppeløp og Erik O. Steens Memorial, like bak eliten.

Bittersweet (SWE) (e. Academy Award – Sweet Chili) overtok Pål høsten 2010, da var hun en problematisk dame som helst ikke nærmet seg banen. Sesongen 2011 har hun tatt fem seire. Foto: Thea Hofossæter

komme inn i sporten. Det er mye viktigere å rekruttere amatører til sporten enn å fokusere på å spisse eliten. Jeg er positiv til NoARKs innsats, men jeg mener opptakskravene for å ta ut amatørrytter- og trenerlisens er blitt alt for strenge. Et forbedringspunkt jeg også vil belyse er oppfølgingen for amatørtrenerne, den er mangelfull, dette kunne kanskje NoARK tatt seg av? Det er tross alt via NoARK den viktigste rekrutteringen skjer. Man må heller ikke glemme de amatørerne som ikke rir løp. De spiller en viktig rolle for mange trenere og det har sporten lett for å glemme.

I år har du tatt fjorten seire, hva har du satt som mål for neste sesong?

- Det gjelder selvsagt å vinne flest mulig løp, men generelt er målet at handikapperene skal gå inn over 100 000 kroner hver. Alt over det er å regne som bonus.

Forkjærlighet for problemhester

Pål har bestandig hatt en forkjærlighet for problemhester og har i flere tilfeller lyktes med hester både trenere og eiere for lengst har gitt opp.

Hva er den største utfordringen du har stått ovenfor når det gjelder problemhester?

- Den største utfordringen jeg har støtt på så langt har vel vært med problemfolk, ikke hester! Call To Honor var vanskelig, det var mye nerver i ham og han fungerte alltid best i begynnelsen av sesongen. I et Gruppe 1-løp i Tyskland presterte han å ta en volte på vei ut av startboksen. Likevel var han bare fire lengder bak vinneren i mål.

Hva er det som gjør problemhester så spennende?

- Det er utrolig spennende å jobbe med slike hester. Grunnprinsippene er uansett å gi hestene en hverdag med forutsigbarhet, trygghet og harmoni. Hestene går ute sammen hver dag, de har et sosialt liv og blir tatt veldig godt vare på.

Bittersweet for eksempel har en utrolig kapasitet, og viste dette i begynnelsen av sesongen i år. Deretter fikk hun en dårlig opplevelse i et løp og det sliter vi med enda, nå gjelder det å nullstille og bygge opp selvtilliten før neste sesong.

Fire hester og fire amatører på midtbanen før ukens hurtigarbeid. Fra venstre: Fair Flair/Jennifer Jersin, River Landing/Veronika Aske, Funny's Brother/Helene Dahl, Doffen/Ingvild Solheim.

Pål har dratt opp bøyene på Maricon, Øvrevoll midtbanen tidlig på 80-tallet.

Pål debuterer som amatørrytter på Nikolai, Wido Neuroth (til høyre) trente og bøyene er tatt ned noen hakk.

Nikolai lar seg frakte til Brennøya på sommerferie sammen med familien.

Svømming er fin trening for løpshester, også på 80-tallet.

Pål og Nikolai på epleslang.

Nikolai ble kjørt inn og brukt til å trekke vognen fra kirken da Pål giftet seg.

Filmer og bøker

Filmer

Phar Lap

Filmen fra 1983 om den store kjempen Phar Lap har kanskje gått litt i glemmeboka. Phar Lap var født på New Zealand, men gikk løp i Australia der han ble den absolutt største og mest berømte løpshesten noensinne. Han begynte sin karriere ganske så begredelig, men fant etter hvert ut av det og ble en nasjonalhelt under den store depresjonen på 30-tallet og vant 37 av sine 51 starter. Hans død i 1932 er en av galoppSPORTENS store mysterier men man regner med at det var amerikanske gangstere som forgiftet ham da han kom til USA for å gå løp. Filmen er absolutt verdt å se!

Til Siste Hinder

Norsk hestefilm om en jente som må flytte fra storbyen til Nord-Norge, noe hun ikke har lyst til. Det eneste hun vil er å stikke tilbake til byen, men det er før hun møter hesten Kehlian. Verdt å se om ikke annet fordi den er noe så uvanlig som en norsk hestefilm.

Champions

Den utrolige men sanne historien om jockeyen som hadde kreft og hesten som brøt ned, og sammen vant de Grand National. Det mest utrolige er kanskje at hesten, Aldaniti, faktisk spiller seg selv i filmen. Til tross for noen unøyaktigheter rundt hestehold er filmen et must for ihuga galoppentusiaster, og den som ikke tar til tårene når de ser den filmen her har virkelig et hjerte av stein.

Aldaniti med sin faste jockey Bob Champion.

Shergar

Shergar vant både engelsk og irsk Derby i 1981, det engelske vant han med den største marginen i løpets over 200-årige historie. Etter endt løpskarriere ble han satt i stuttertjeneste i Irland. Han ble bortført av væpnede menn trolig fra IRA i 1983, og hans levninger ble aldri funnet. Mysteriet rundt Shergar er aldri blitt formelt oppklart. Det er laget en film inspirert av Shergars historie med bl.a. Mickey Rourke i en av rollene.

Dreamer!

Ben Crane er en galopp trener som mener at hester som er alvorlig skadet bør få en ny sjanse. Sammen med sin unge datter kjøper han en hoppe som eieren egentlig har tenkt å avlive. Hesten Soñador (Dreamer på engelsk) har brukket benet men sammen med datteren Cale og bestefaren klarer Ben å få trent opp hesten igjen i mot alle odds. Hesten blir selvfølgelig Cales beste venn og etterhvert overtar hun treningen og klarer å få hesten til start i løp. Dette er en fin familiefilm som handler like mye om familien Crane som om hesten, og den har sterke innslag av «David mot Goliat», men det er en hyggelig film man kan kose seg med en regnværdsdag.

Bøker

Horse Racing Divas: From Azeri to Zenyatta, Twelve Fillies and Mares Who Achieved Racing's Highest Honor: Tittelen taler for seg, et oppslagsverk om de tolv mest berømte hoppene i racing.

Kieran Fallon – the biography. Historien om den berømte irske jockeyen Kieran Fallon. Han vant det som kunne vinnes men var samtidig svært omstridt. Han ble dømt for både spillfiksing og dopingbruk, men kom stadig tilbake som en av de beste jockeyene noensinne.

Funny Cide: Funny Cide vant både Kentucky Derby og Preakness Stakes i 2003 men ble dessverre bare nummer tre i det siste løpet av Triple Crown, Belmont Stakes. Boken er historien om Funny Cide og kretsen rundt ham, den mest berømte hesten fra New York. Funny Cide ble ridd av Jose Santos.

Secretariat

Filmen om Veddelslegenden som regjerte på 70-tallet. Filmen er som forventet en «ekte» Hollywood-film, men den forteller den utrolige historien om Secretariat på en fin måte. Secretariat var den første ikke-menneskelige som ble kåret til *Person of the Year* av Time Magazine. Den ble aldri vist på kino i Norge, men den ble vist på en spesialvisning på Øvrevoll sist vinter til stor begeistring for de galoppinteresserte.

TV-serier

Black Caviar

Ikke siden den legendariske Phar Lap har en australsk hest gjort like mye inntrykk på folk. Hun har vunnet alle sine starter 13 av 13, 3,5 mill AUS – den australske stjernen er rangert som en av verdens beste løpshester og er den første som ikke er menneske som er blitt portrettert på Australian Story.

Programmet ser du her:

www.abc.net.au/austory/specials/painttownblack/default.htm

Black Caviar med jockey Luke Nolen på vei til vinnerpaddock. Foto: Kristen Manning og Vin Lowe.

Zenyatta

Zenyatta er en levende legende! Hun vant 19 av sine 20 løp i en svært så karakteristisk stil. I alle sine løp har hun ligget langt bak for så å sette inn en forrykende spurt og ta igjen hele feltet. En hel veddeløpsverden holdt pusten da hun skulle gå sitt siste løp, Breeders Cup Classic i november 2010. Hadde hun vunnet ville hun blitt den første amerikanske idrettsutøver gjennom tidene som hadde vært ubeseiret, men slik gikk det som kjent ikke. Det kjente nyhetsprogrammet *60 Minutes* lagde et innslag om henne som har blitt sett av mange og som absolutt kan anbefales.

Programmet ser du her:

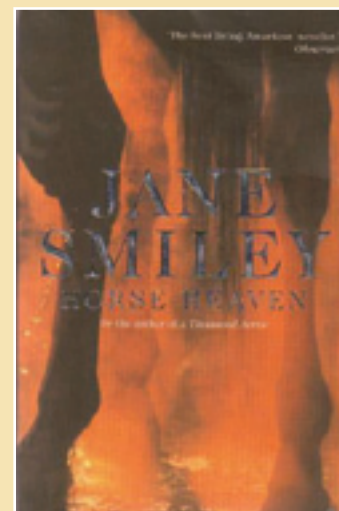
www.cbsnews.com/video/watch/?id=7009219n

Jose Santos – Above it all: Dette er biografien til Jose Santos, broren til Manuel Santos.

Horse Racing Miscellany og The Complete Encyclopedia of Horse Racing: Alt du trenger og ikke trenger å vite om Britisk og Irsk racing.

Horse heaven: Noe så uvanlig som en roman om galoppverden og galopphester. Boken forteller historien til seks forskjellige galopphester rundt om i USA. Den er litt av en murstein, men svært underholdende og engasjerende.

Spørsmål og svar

Pulle, leie, proposisjoner, maiden og canter. Galoppbegrepene er mange og kanskje ikke alltid helt lette å forstå og vi får ofte de samme spørsmålene. Her kommer en liten guide som kan hjelpe til på veien mot forståelse.

Hvilken rase er galopphester og hvor gamle er de?

Hestene som går galoppløp er enten av rasen engelsk fullblods eller araber. Araberne har egne løp, da de ikke er like raske som fullblodshestene. Fullblodshestene kan begynne å gå løp fra de er to år gamle, og som regel går de løp frem til 6-7 årsalderen. Men mange unntak finnes, noen er 12 år når de legger løpsskoene på hylla mens andre avslutter karrieren som 3-4 åring. Veldig mange eks-galoppører blir flotte ridehester etter endt karriere. Mens mange av hoppene blir bedekt for å prøve å få frem en fremtidig vinner!

Hva betyr handicap?

Handicap er galoppens måte å rangere hestene på. Alle hester som går løp får et handicap-tall mellom 30 og 100. Jo nærmere 100 hesten kommer, jo bedre er den. I Skandinavia er det en person ansatt til å bestemme hvilket handicap en hest skal ha. Hesten kan flyttes både opp og ned i handicap etter hvert som den gjør gode eller dårlige løp. I de løpene som heter handicapløp bestemmes vekten hesten skal bære utifra handicapen og hvordan løpet er skrevet ut. Er løpet f.eks med handicap -10 kilo, skal hesten bære den vekten man får ved å trekke 10 kilo fra handicapen. Dermed har hester med lavere handicap like stor mulighet til å vinne, som en hest som har bedre handicap.

Hva er forskjellen på handicapløp og løp med faste vekter?

I handicapløp bærer hesten vekt etter hvor bra handicap den har, dvs. etter hvor god hesten er. Dermed skal teoretisk sett alle hestene ha like stor sjanse til å vinne. Mens i løp med faste vekter bærer alle hestene samme vekt, bortsett fra hoppene som bærer to kilo mindre.

Hva er maidenløp?

Maidenløp er for hester som aldri har vunnet før.

Hvorfor går hestene med forskjellig vekt?

Hestene går med vekt i løp etter hvordan handicap de har. Det vil si at de får vekt etter hvor gode de er. Dermed har mindre gode hester like stor sjanse til å vinne løpet som en bedre hest, fordi den dårligste av hestene har mindre vekt.

Hvor mange galoppbaner i Norge og hvorfor er det ikke flere?

I Norge finnes det kun en galoppbane, Øvrevoll. Øvrevoll ligger i Bærum kommune i Oslo. Det arrangeres ca. 32 løpsdager i året, med løp på gressbanen og sandbanen (dirt-track). Grunnen til at det ikke finnes flere galoppbaner i Norge er at det knapt er hester til de løpene som arrangeres på Øvrevoll. Om det en gang i fremtiden kommer en bane til, avhenger av mange flere hester i trening, flere nye eiere og trenere.

Hva slags utstyr bruker man i galopp til trening og til løp?

Hester i trening blir som oftest ridd i treningssal og med vanlig hodelag. I tillegg brukes det en halsring, eller vanlig martingal. I løp brukes den løpssal som jockey trenger avhengig av vekt. Det er nemlig jockeyen som kommer med sal, blyteppe, startnummer, gjorter og pad. Dette for at rytteren skal kunne kontrollere vekten som han/hun skal ri. Hesten går med vanlig hodelag i løp, mange bruker lette tøy-hodelag i forskjellige farger. Halsring og/eller fortøy, som forhindrer at salen sklir bakover. Jockeyen har på seg den drakt som hesten skal bære i løpet. Hver eier har sine farger. Sikkerhetsvest er påbudt, sammen med godkjent hjelm. Lette støvler og bukse hører også til en jockeys utrustning.

Hva slags baner går galopphester på?

Galopphester i Norge har løp kun på Øvrevoll. Der finnes det en gressbane og en sandbane (dirt-track). Mange lurer også på hvorfor ikke det kan gå galoppløp på travbanene. Dette lar seg ikke gjøre

fordi galopphestene trenger mye løsere underlag enn travhestene. Dessuten er travbanenes svinger for krappe og banen mye kortere.

Hvor gammel må jeg være for å bli treningsrytter?

Det finnes ingen øvre eller nedre grense for å bli treningsrytter. Eneste kravet er at treneren finner deg god nok til å ri galopphester, fordi hvis det skjer noe er det han/hun som har ansvaret.

Hvordan klarer en jockey å ri både f.eks 55 og 60 kilo på en kveld?

En jockey har som regel flere ritt på en løpsdag, og da gjerne med flere forskjellige vekter. For å klare dette bruker jockeyene bly for å legge til vekt i salen. Alle jockeyer har satt en minste vekt som de rir, for eksempel 54 kilo. For å klare å ri 60 kilo legges det til den mengden bly som må til for at jockey med sal, gjorter, klær og sikkerhetsvest skal komme opp i 60 kilo. Noen ganger bruker de en tung sal, andre løp må de bruke den letteste de har.

Hva må jeg gjøre for å kunne ri amatørløp?

For å kunne ri løp må man være over 15 år, og bli funnet tilstrekkelig dyktig nok av en trener. Denne må skrive under på dette. I tillegg må man gjennomføre et kurs, en fysisk prøve og ri et prøveløp der en en komité skal vurderer om du er skikket til å ri løp.

Amatørløp

Et løp der alle hestene rides av amatører. Ridevektene i amatørløp er generelt høyere enn i vanlige løp, slik at stort sett alle som vil, og som ikke er bygd som små jockeyes kan få en mulighet til å ri løp. Minstevekten i amatørløp er 56 kilo (dvs 60 minus 4 kilo) i lettelse for de som ikke har vunnet noe), øverste vekt avhenger av proposisjonene i løpet men er generelt 72 kilo minus fire, dvs. 68 kilo.

Amatørrytter

En rytter som ri i trening og ikke får betalt for å ri løp. Amatørryttere ri som oftest i amatørløp, men kan etter oppnåelse av mye erfaring også ri proffløp. Mange amatører ri i løp og trening bare for moro skyld ved siden av skole og jobb, mens andre arbeider med hester, men vil ikke satse på en proffkarriere, eller er for tunge til å bli jockey.

Amatørtrener

En amatørtrener trener kun sine egne hester. Som oftest holder de til hjemme på gårder eller i småstaller. Naturligvis får hestene deres komme inn og trenes på banen. Mange profftrenere har startet sin karriere som amatørtrenere.

Blinkers

«Skyggelapper» som brukes for å få hestene til å konsentrere seg om sin egen oppgave. De hindrer hesten i å følge med på alt annet som skjer rundt den. De kan være store eller små, og det finnes forskjellige varianter slik at man bestemmer akkurat hvor mye hesten skal se.

Canter

En samlet galopp som brukes i hestens hverdagstrening. Ikke for fort og ikke for sakte. Når hestene galopperer til start i et løp, sier man at de «cantre til start».

Dirttrack (dt)

Et baneunderlag basert på sand og grus. Finnes på Øvrevoll galoppbane. Kommer opprinnelig fra USA, der de fleste løp rides på DT.

Distanse

Distansen er hvor langt et løp er. Vanligvis ligger distansene på mellom 1000 meter og 2800 meter, men det finnes både kortere og lengre løp. Opp til 1200 meter regnes som sprinterdistanse, ellers snakker man om milerdistanse opp til ca. 2000 meter, og alt over regnes som stayerdistanse. En del hester er spesialisert på én distanse, mens andre greier å løpe på alle.

Favoritt

Den mest spilte hesten i et løp, dvs den hesten som spillerne og anmelderne tror skal vinne løpet.

Flatløp

Løp som går på en bane uten noen forhindringer. Hestene må kun konsentrere seg om å legge opp løpet på en bra måte (tempomessig), og komme først i mål.

Formtall eller handicap

Et tall som vurderer hestens prestasjoner. Det blir satt av banens «handicapper» for hver hest etter at den har gått sine første tre løp, eller har vunnet et av de to første. Formtallet justeres etter hver start hesten har. Jo høyere formtall jo bedre hest. De beste hestene i Skandinavia ligger på omkring 90, og det laveste tallet som blir satt er 40.

Gressbane (gr)

En bane der hestene løper på gress. Kan variere i hvor hard eller myk den er, og dette er basert på hvor vått eller tørt været har vært. De fleste baner i Europa er gressbaner, forutenom noen få. Øvrevoll har både dirttrack- og gressbane.

Handicapløp

En type løp der alle hestene i feltet teoretisk har samme vinningsjans. Vektene settes opp etter hver hests aktuelle formtall/handicap. I denne typen løp snakker man om grunnvekt. I proffløp er det vanligvis 50 kilo og i amatørløp er det 60 kilo. Et 60=50 handicap innebærer at en hest med 60 i formtall skal bære 50 kilo i det aktuelle løpet. For å få fram vektene trekker man ifra forskjellen mellom 60 og 50 fra hestens aktuelle formtall. Grunnvekten er siden også laveste tillatte ridevekt i løpet.

Hekkeløp

Løp som går på en bane med hinder. Hindrene eller «hekkene» er løse og gir etter dersom hestene treffer dem. Kun hester som er trent til å hoppe går hinderløp. I steeplechase, som er en form for hekkeløp, er hindrene faste og høyere enn de vanlige hekkene.

Leie

Å leie er å leie hesten til løp. Man leier hesten i visningspaddocken før løpet. Personen som gjør dette kalles en leier.

Lærling

En lærling er en rytter som er i utdanningsprosessen til å bli en proffjockey. Før man kan få profflisisens må man ha gjennomgått tre år som lærling. Lærlinger får betalt for å ri løp, og de får også enkelte fordeler i løp, som en vektlettelse fra den ordinære ridevekten. Jockeylærling er noe annet enn hestefaglærling.

Maiden

En hest som aldri har vunnet løp.

Proffløp

Et løp som rides av profesjonelle jockeyer. Her er minstevektene lavere enn i amatørløp.

Proffrytter

En rytter som får betalt for å ri løp, og har dette som en inntektskilde. De fleste proffjockeyene drar rundt til forskjellige galoppbaner i forskjellige land og ri løp hele uken. Mange av proffrytterne har en hovedtrener eller hesteeier som de hovedsaklig ri løp for.

Profftrener

En profftrener trener egne og andres hester. Antallet hester en profftrener er ansvarlige for varierer veldig. En profftrener har gjerne forskjellige hesteeiere som har én eller flere hester oppstallet hos seg.

Proposisjoner

Bestemmelsene for hvert enkelt løp. I en løpsproposisjon står malene til løpene, som hvilken type hest som får starte i løpene; alder, kjønn, antall seire og innløpte penger. Distansen, om det er et amatør- eller proffløp osv.

Pulle

Kommer fra det engelske ordet «pull», som er å dra. De fleste galopphester liker å løpe fort, og de har noen ganger veldig godt tak i bittet for å få springe fortere. Dette kalles å pulle. En hest som puller mye kalles en «puller»

Startbokser

Hestene lastes i «boksene» i bredden, side ved side, etter nummerordning, med det laveste nummeret på innerspor. Boksdørene åpnes samtidig når starten går.

Vektlettelse

For at rutinerne ryttere skal få mulighet til å ri og skaffe seg erfaring, får de utnytte en vektlettelse som trekkes ifra hestens opprinnelige ridevekt i et løp. Frem til amatørryttere har vunnet tre løp, har de en vektlettelse på fire kilo.

Visningspaddock

Det er plassen der hestene leies rundt og vises frem før løpene. I visningspaddocken setter jockeyene som opp før hestene cantres til start.

Har du spørsmål om galopp? Send en epost til NoARK@NoARK.info - vi svarer på alle spørsmål.

Resultater amatørseongen

1. 5. MAI 2011 AMATØR/LÆRLINGLØP 1100 DIRT

1	Zirkon (GB)	5v	63	Aase Marie Brown (67)	L. Natt och Dag
2	Phili Boy	4v	65	Kevin Parkin (67)	L. Dahl
3	Red Hero (DEN)	4v	65	Silja Støren (67)	C. Sjøgren
4	Bit Noble	13v	63	Josefin Landgren (67)	P. Høiom
5	Firefox (SWE)	7v	64	Helena Berlin (68)	C. Moberg
6	Beauchamp United (GB)	8v	65	Victoria Allers (67)	L. Natt och Dag
7	Gameboy (DEN)	6v	65	Kjetil Kjær (67)	Y. Svendsen
8	Eko Kramer (SWE)	14h	63	Thea Hofossæther (67)	L. Natt och Dag
9	Jackie Ant (SWE)	5he	61,5	Erika Edvardsson (65,5)	Å. Edvardsson
10	Samarin (SWE)	3v	58,5	Tonje Tømta (62,5)	W. Jegard

2. 19. MAI 2011 NORBUSS CUP I AMATØRLØP 1750 DIRT

1	Bittersweet (SWE)	4he	59	Veronika Aske (61)	P. Nordbye
2	Russian Roulette (SWE)	9v	70	Lea Olsen	P. Hallqvist
3	Indian Drive	6v	59	Tamara Butenko (63)	S. Auen
4	Reaching Nirvana	7v	68	Christina Høvding (72)	Z. Benedek
5	Noble Knight (IRE)	4v	71	Helena Rosén (75)	C. Erichsen
6	Definite Romance (IRE)	8he	52	Charlotte Sjøgren (64)	C. Sjøgren
7	Postcard (GB)	5v	52	Silja Støren (64)	C. Sjøgren
8	Fritz Zaid (SWE)	8v	64	Charlotta Ericsson (66)	S. Sivrup-Rosenqvist
s	Rambo's Cinderella (SWE)	4he			B. Blomqvist
s	Gameboy (DEN)	6v			Y. Svendsen
s	Orson (SWE)	4v			S. Tandberg
s	Unique Case (SWE)	5v			J. Larsson

3. 26. MAI 2011 ØVREVOLL HESTESPORT CUP I AMATØRLØP 1100 DIRT

1	Wattan	6v	73	Kjetil Kjær (75)	P. Kjær
2	Chief Eric (GB)	6v	71	Helena Rosén (75)	C. Erichsen
3	On The Piste (IRE)	4he	62	Aase Marie Brown (66)	H. Soma
4	Aragorn (SWE)	8v	60	Victoria Allers (62)	B. Blomqvist
5	Tahayab (ITY)	5he	64	Veronika Aske (66)	C. Slettemark
6	Aarons' Way (GB)	7he	63	Silja Støren (65)	J. Sørensen
7	Marnie Oak (SWE)	3he	60	Cathrine Engebretsen (58)	M. Rønås
8	William Hepburn (SW)	5v	58	Tonje Tømta (62)	A. Nunez
9	Aylar	6he	60	Thea Hofossæther (59/55)	K. Arnesen
10	Palindromic (IRE)	3v	62	Kevin Parkin (62/60)	S. Tandberg
11	Zit Zaid (SWE)	8he	57	Erika Edvardsson (44/40)	Å. Edvardsson

4. 2. JUNI 2011 NORBUSS CUP II AMATØRLØP 2400 DIRT

1	Onkel Blaa (DEN)	12v	70	Sissel Tangen (74)	L. Olai-Olssen
2	Desert Fuse (SWE)	11v	64	Charlotta Ericsson (66)	D. Smith
3	Ifannik Sacc (SWE)	6h	59	Veronika Aske (61)	T. Nilsson
4	Naja (DEN)	7he	69	Christina Høvding (73)	Z. Benedek
5	Manits Lo (SWE)	11v	60	Cathrine Engebretsen (58)	H. Engblom
6	Watashi (DEN)	4he	67	Anders Bager (71)	L. Bager
7	Emperor (SWE)	5v	70	Kevin Parkin (72)	A. Hyldmo
8	Soul Of Gold (IRE)	4he	68	Silja Støren (70)	C. Sjøgren
9	Hattan	6v	56	Helena Rosén (55/51)	W. Forsth
10	De Luca (DEN)	6he	68	Maria Thorsen	L. Bager

5. 9. JUNI 2011 BACK ON TRACK CUP I AMATØRLØP 1370 GRESS CUP I AMATØRLØP 1370GR

1	Dark Pride	10he	58	Silja Støren (55/53)	R. Sørhaug
2	Firefox (SWE)	7v	65	Helena Berlin (69)	C. Moberg
3	Mr Timberlake (SWE)	5v	62	Kevin Parkin (63/61)	K. Tedesund
4	Mainline (SWE)	5h	60	Jhannah Stolt (63/59)	T. Nilsson
5	Ovation (SWE)	5v	57	Camilla Graver (55/51)	J. Hanssen
6	Archer's Up (SWE)	6v	60	Anders Bager (55/51)	L. Bager
7	Party Booster (IRE)	7v	58	Aase Marie Brown (62)	H. Soma
8	Gameboy (DEN)	6v	63	Maria Thorsen	Y. Svendsen
9	Zirkon (GB)	5v	64	Kjetil Kjær	L. Natt och Dag
10	River Landing (GB)	4v	63	Veronika Aske (65)	P. Nordbye
11	Forever Fong (GB)	4he	60	Thea Hofossæther (59/55)	J. Sørensen
12	Eko Kramer (SWE)	14h	57	Tonje Tømta (61)	L. Natt och Dag
13	Marcelis (SWE)	6v	59	Helena Rosén (63)	P. Hallqvist

6. 16. JUNI 2011 NORBUSS CUP III AMATØRLØP 1730 GRESS

1	Mr Melodyclub (SWE)	5v	65	Tina Henriksson	V. Nilsson
2	Gasoline (SWE)	4he	61	Charlotta Ericsson (63)	S. Tøyra
3	Hidden Treasure (SWE)	5he	67	Mikaela Jahreskog (71)	M. Jahreskog
4	Noble Knight (IRE)	4v	64	Helena Rosén (68)	C. Erichsen
5	Desert Fuse (SWE)	11v	57	Aase Marie Brown (59/55)	D. Smith
6	Lili Marleen (SWE)	4he	68	Cathrine Engebretsen	P. Mytting
7	Party Booster (IRE)	7v	60	Maria Thorsen (55)	H. Soma
8	Sweet Soul Diva (GB)	7he	56	Helena Berlin (48/44)	C. Moberg
9	Ziwy Skate	5v	69	Silja Støren (71)	A. Hyltmo
10	Mr Sabatini (SWE)	5v	67	Mette Kjelsli	P. Hallqvist
s	Bonne Geni	6v			S. Sivrup-Rosenqvist

7. 23. JUNI 2011 ØVREVOLL HESTESPORT CUP II AMATØRLØP 2160 GRESS

1	De Luca (DEN)	6he	65	Louise Søndergaard (59)	L. Bager
2	Naja (DEN)	7he	69	Christina Høvding (73)	Z. Benedek
3	Fendi	9he	64	Kevin Parkin (66)	D. Smith
4	Rambo's Cinderella (SWE)	4he	61	Josefin Landgren (65)	B. Blomqvist
5	Desert Fuse (SWE)	11v	66	Charlotta Ericsson (68)	D. Smith
6	Manits Lo (SWE)	11v	60	Tina Henriksson	H. Engblom
7	Clauses Mistral (DEN)	4he	60	Maria Thorsen	L. Olai-Olssen
8	Indian Drive	6v	61	Tamara Butenko (65)	S. Auen
9	Legacy (SWE)	3v	59	Erika Edvardsson (63)	H. Engblom
10	Ifannik Sacc (SWE)	6h	61	Victoria Allers (63)	T. Nilsson
11	Hattan	6v	56	Helena Rosén (57/53)	W. Forsth
12	Sweet Soul Diva (GB)	7he	56	Helena Berlin (57/53)	C. Moberg
13	El Camino (SWE)	6v	61	Fredrik Gustafson (57/53)	A. Gustafson
14	Quick Brazilera	3he	59	Silja Støren (61)	J. Lindstøl
s	Allforfun (DEN)	3v			L. Bager

8. 30. JUNI 2011 BACK ON TRACK CUP II AMATØRLØP 1370 GRESS

1	High Desire	4he	58	Helena Rosén (62)	C. Erichsen
2	Imperial Skylight (GB)	5v	62	Cathrine Engebretsen	G. Mathisen
3	Zavann Zaid (SWE)	7v	62	Mette Kjelsli	P. Hallqvist
4	Tahayab (ITY)	5he	61	Veronika Aske (63)	C. Slettemark
5	On The Piste (IRE)	4he	58	Aase Marie Brown (62)	H. Soma
6	Most Wanted (SWE)	5v	59	Silja Støren (61)	J. Fretheim
7	Chief Eric (GB)	6v	69	Jonathan Quigley (73)	C. Erichsen
8	Flashline (DEN)	5v	67	Mikaela Jahreskog (71)	C. Hederud
9	Ed Hardy (IRE)	4v	58	Tamara Butenko (62)	A. Karlsen
10	Emma (DEN)	4he	59	Victoria Allers (61)	C. Slettemark

9. 14. JULI 2011 HESTEFOTO.NO AMATØRLØP 1800 GRESS

1	Fendi	9he	62	Kevin Parkin (64)	D. Smith
2	Rambo's Cinderella (SWE)	4he	63	Rikke Munk Sørensen	B. Blomqvist
3	Hattan	6v	56	Helena Rosén (55/51)	W. Forsth
4	De Luca (DEN)	6he	68	Louise Søndergaard (70)	L. Bager
5	Between Friends (SWE)	8v	68	Kjetil Kjær	B. Blomqvist
6	Clauses Mistral (DEN)	4he	56	Tamara Butenko (57/53)	L. Olai-Olssen
7	Mr Timberlake (SWE)	5v	63	Cathrine Fortune	K. Tedesund
8	Postcard (GB)	5v	59	Silja Støren (61)	C. Sjøgren
9	Ovation (SWE)	5v	58	Camilla Graver (55/51)	J. Hansen
10	Soviet Moon (DEN)	4v	73	Anders Bager (77)	L. Bager
11	Pecoiquen (CHI)	10v	68	Charlotta Ericsson (70)	L. Jarven
12	Definite Romance (IRE)	8he	62	Aase Marie Brown (66)	C. Sjøgren
13	Ifannik Sacc (SWE)	6h	59	Veronika Aske (60/58)	T. Nilsson
14	Naja (DEN)	7he	70	Sissel Tangen (72)	Z. Benedek
15	Troonie Legend (DEN)	9he	56	Tonje Tømta (60)	W. Forsth

10. 28. JULI 2011 PETITE FRISØRENE NOARK VANDREPOKAL 2400 GRESS

1	Flying Falk (IRE)	7v	71	Kevin Parkin (73)	K. Arnesen
2	Entourage (IRE)	3v	64,5	Sergio Pacheco (68,5)	R. Haugen
3	De Luca (DEN)	6he	61	Anders Bager (65)	L. Bager
3	Milliondollarbaby (IRE)	8he	64	Aase Marie Brown (68)	H. Soma
5	Rambo's Cinderella (SWE)	4he	56	Helena Rosén (57/53)	B. Blomqvist
6	Desert Fuse (SWE)	11v	58	Victoria Allers (57/55)	D. Smith
7	Emperor (SWE)	5v	61	Tamara Butenko (65)	A. Hylldmo
8	Zen Cat	6v	65	Sissel Tangen (67)	H. Soma
9	Hakuna Matata (FR)	4v	67	Thea Hofossæther (71)	J. Hansen
10	Marnie Oak (SWE)	3he	60	Cathrine Fortune	M. Rønås
11	Equito Hill (SWE)	3v	60,5	Veronika Aske (62,5)	A. Hylldmo
12	Fraank (SWE)	5v	65	Kjetil Kjær	C. Jensen
13	Soul of Gold (IRE)	4he	59	Silja Støren (61)	C. Sjøgren

11. 4. AUGUST 2011 BACK ON TRACK CUP III AMATØRLØP 900 GRESS

1	Aylar	6he	65	Federico Navarro (69)	K. Arnesen
2	Mr Timberlake (SWE)	5v	57	Tamara Butenko (61)	K. Tedesund
3	Red Hero (DEN)	4v	60	Mette Kjelsli	C. Sjøgren
4	Firefox (SWE)	7v	66	Helena Berlin (70)	C. Moberg
5	Dark Pride	10he	59	Silja Støren (61)	R. Sørhaug
6	Hallingdal Blue (UAE)	5he	63	Tonje Tømta (67)	W. Jegard
7	Notforloveormoney (GB)	6he	62	Kevin Parkin (64)	D. Smith
8	Oh Felia Lo (SWE)	4he	64	Tina Henriksson	H. Engblom
9	Bit Noble	13v	58	Josefin Landgren (62)	P. Høiom
10	Zit Zaid (SWE)	8he	61	Erika Edvardsson (65)	Å. Edvardsson
11	Ovation (SWE)	5v	58	Camilla Graver (54/50)	J. Hansen
12	Navigation (IRE)	9v	70	Charlotta Ericsson (72)	C. Jensen
13	Habenaria (SWE)	4he	72	Aase Marie Brown (76)	S. Holden
14	Aragorn (SWE)	8v	72	Helena Rosén (76)	B. Blomqvist
s	Delily	5he			H. Rådstoga

12. 11. AUGUST 2011 ØVERLAND FEGENTRI WORLD CUP GENTLEMEN RIDERS 900 GRESS

1	Terrible Bob (SWE)	5v	65	Nicolai De Boinville (GB)	A. Frick
2	Palindromic (IRE)	3v	64,5	Patrick Deno (Belgia)	S. Tandberg
3	Loire (DEN)	4v	65	James Thomas Carroll (IRE)	T. Haldorsen
4	Promise (SWE)	3v	67,5	Kjetil Kjær (NOR)	S. Sivrup-Rosenqvist
5	Imperial Skylight (GB)	5v	65	Sven Schleppe (GER)	G. Mathisen
6	John Keats (GB)	8v	65	Niall Kelly (IRE)	H. Engblom
7	Mac Dalia (GB)	6he	66	Michael Reinhold (NOR)	C. Sjøgren
8	Berta Isabel (GB)	3he	63,5	Christopher Roberts (SWE)	A. Lund
9	Mysterious Bounty (RE)	3v	65,5	Daniel Wirenstål (SWE)	C. Vång
10	Dooneq (GB)	9v	65	Jason McKeown (IRE)	L. Åkerberg
11	Navigation (IRE)	9v	63	Federico Navarro (NOR)	C. Jensen
12	Liberty Cash (SWE)	4he	63	Edouard Monfort (FR)	K. Arnesen
13	Sophies Love	3he	63	Kevin Parkin (NOR)	W. Jegard

13. 11. AUGUST 2011 ARIAT FEGENTRI WORLD CUP LADY RIDERS 1980 GRESS

1	Billson (SWE)	8v	61	Tina Henriksson (SWE)	O. Stenström
2	Rambo's Cinderella (SWE)	4he	64	Rikke Munk Sørensen (DK)	B. Blomqvist
3	Fendi	9he	67	Victoria Allers (NOR)	D. Smith
4	Celtic (SWE)	6he	68	Berit Weber (GER)	L. Ryden
5	Desert Fuse (SWE)	11v	63	Sarah Leutwiler (Sveits)	D. Smith
6	The Bishop's Joy (SWE)	5v	60	Rachel King (GB)	H. Engblom
7	Ominsky (SWE)	11v	69	Katherine Jane Harrison (IRE)	B. Svendsen
8	Indian Drive	6v	60	Jadey Pietrasiewicz (NL)	S. Auen
9	Troonie Legend (DEN)	9he	58	Silja Støren (NOR)	W. Forsth
10	Midnight Heart (SWE)	4he	62	Jessica Marcialis (ITY)	O. Stenström
11	Bandear (IRE)	4he	69	Delphine Garcia-Dubois (FR)	C. Sjøgren
12	Soul Of Gold (IRE)	4he	66	Duygu Fatura (TYR)	C. Sjøgren
s	Ovation (SWE)	5v			J. Hansen
s	Manits Lo (SWE)	11v			H. Engblom
s	Legacy (SWE)	3v			C. Ericsson

14. 18. AUGUST 2011 ØVREVOLL HESTESPORT CUP III AMATØRLØP 1100 DIRT

1	Max Manus	3v	64,5	Sergio Pacheco (68,5)	R. Haugen
2	William Hepburn (SWE)	5v	66	Kevin Parkin (68)	A. Nunez
3	Azzah (IRE)	4he	59	Anders Bager (63)	L. Bager
4	Phili Boy	4v	68	Kjetil Kjær	L. Dahl
5	Aylar	6he	62	Federico Navarro (66)	K. Arnesen
6	Red Hero (DEN)	4v	58	Silja Støren (53/51)	C. Sjøgren
7	Minnie McGinn (USA)	4he	63	Cathrine Fortune	A. Nunez
8	Bit Noble	13v	56	Josefin Landgren (56/52)	P. Høiom
9	Zirkon (GB)	5v	57	Aase Marie Brown (53/49)	L. Natt och Dag
s	Mr Sabatini (SWE)	5v			P. Hallqvist

15. 25. AUGUST 2011 RADISSON BLU PARK HOTEL CUP I 1750 DIRT

1	Zen Cat	6v	64	Kevin Parkin (66)	H. Soma
2	Zuperzebranzozo (SWE)	7v	66	Jonna Gustafsson	M. Lustig
3	Majestic Song (SWE)	4v	71	Veronika Aske (73)	A. Hyldmo
4	Soviet Moon (DEN)	4v	64	Sergio Pacheco (66/62)	L. Bager
5	Reaching Nirvana	7v	62	Cathrine Fortune	Z. Benedek
6	Emma (DEN)	4he	68	Kjetil Kjær	C. Slettemark
7	Cute Diamond (IRE)	4he	60	Josefin Landgren (64)	P. Høiom
8	Pecoiquen (CHI)	10v	63	Charlotta Ericsson (65)	L. Jarven
9	Hallingdal Blue (UAE)	5he	57	Tonje Tømta (61)	W. Jegard
10	Hakuna Matata (FR)	4v	67	Victoria Allers (69)	J. Hansen
11	Graphiella (SWE)	5he	66	Mette Kjelsli	C. Moberg
s	Get Over It (SWE)	4he			J. Hansen

16. 28. AUGUST 2011 AUDION DE DAMPIERRE LADIES CUP 1980 GRESS

1	Explosive Hill (SWE)	6he	65	Mette Kjelsli	A. Hyldmo
2	Fendi	9he	61	Victoria Allers (63)	D. Smith
3	Ille Faciet (IRE)	6v	71	Lea Olsen	P. Strømberg
4	Rambo's Cinderella (SWE)	4he	56	Josefin Landgren (60)	B. Blomqvist
5	Milliondollarbaby (IRE)	8he	66	Aase Marie Brown (70)	H. Soma
6	Irish lad (SWE)	10v	64	Moa Nelson Larsson	R. Kuningas
7	Severio (IRE)	5he	70	Veronika Aske (72)	H. Rådstoga
8	Mr Melodyclub (SWE)	5v	69	Tina Henriksson	V. Nilsson
9	Miss Montana (FR)	6he	66	Cathrine Fortune	J. Nielsen
10	Lord Devil (SWE)	4v	62	Marte Solhaug (66)	H. Engblom
11	Wood Top (GB)	5v	67	Helena Rosén (71)	A. Hyldmo
12	Extreme North (USA)	6v	69	Louise Søndergaard (71)	M. Fruergård
13	Zen Cat	6v	66	Sissel Tangen (68)	H. Soma
14	Rainbow Barrel (SWE)	7he	60	Charlotta Ericsson (62)	C. Ericsson
s	Ontherun (SWE)	5v			S. Hill

17.

16. SEPTEMBER 2011 ØVREVOLL HESTEEIERFORENING KLOKKELØP I 1750 DIRT

1	Big Master (GER)	5v	65	Sergio Pacheco (69)	R. Haugen
2	Danish Welcome (SWE)	6v	60	Jonna Gustafsson	M. Lustig
3	Windiana (SWE)	5he	66	Kjetil Kjær	W. Jegard
4	Dalmeny (GB)	6he	60	Thea Hofossæther (64)	S. Holden
5	Merseyside Star (IRE)	4v	66	Federico Navarro (70)	R. Haugen
6	Flying Falk (IRE)	7v	64	Veronika Aske (66)	K. Arnesen
7	Promise (SWE)	3v	61	Charlotta Ericsson (63)	S. Sivrup-Rosenqvist
8	Dutchess of Bogstad	4he	58	Silja Støren (58/56)	E. Sundbye
9	Zafirah (DEN)	7he	58	Aase Marie Brown (62)	H. Soma
10	Zafir Zaid (SWE)	6v	57	Erika Edvardsson (60/56)	Å. Edvardsson
s	Cool Match	5v			C. Erichsen

18.

22. SEPTEMBER 2011 ØVREVOLL HESTEEIERFORENING KLOKKELØP II 1100 DIRT

1	Sonja (SWE)	7he	57	Aase Marie Brown (59/55)	O. Stenstrøm
2	Gameboy (DEN)	6v	63	Maria Thorsen	Y. Svendsen
3	Archer's Up (SWE)	6v	59	Victoria Allers (61)	L. Bager
4	Zirkon (GB)	5v	61	Jonna Gustafsson	L. Natt och Dag
5	Party Booster (IRE)	7v	63	Kevin Parkin	H. Soma
6	Postcard (GB)	5v	60	Helena Rosén (64)	C. Sjøgren
7	Dark Pride	10he	59	Federico Navarro (63)	R. Sørhaug
8	Azzah (IRE)	4he	72	Louise Søndergaard (74)	L. Bager
9	Mr Timberlake (SWE)	5v	63	Tamara Butenko (67)	K. Tedesund
10	River Landing (GB)	4v	72	Veronika Aske (74)	P. Nordbye
11	Red Hero (DEN)	4v	64	Silja Støren (66)	C. Sjøgren
12	Forever Fong (GB)	4he	60	Thea Hofossæther (62/58)	J. Sørensen

19.

25. SEPTEMBER 2011 RADISSON BLU PARK HOTEL CUP II 900 GRESS

1	Aylar	6he	60	Federico Navarro (64)	K. Arnesen
2	Loire (DEN)	4v	70	Cathrine Fortune	T. Haldorsen
3	Pannacotta (DEN)	4he	60	Aase Marie Brown (64)	H. Soma
4	Star Quest (DEN)	10v	65	Lea Olsen (64)	M. Fruergård
5	Liberty Cash (SWE)	4he	62	Sergio Pacheco (58)	K. Arnesen
6	Hawkleaf Flier (IRE)	5he	58	Hanna Mårtensson (62)	L. Natt och Dag
7	French Fantasy (GB)	4he	66	Thea Hofossæther (70)	J. Sørensen
8	John Keats (GB)	8v	68	Tobias Høllgren (70)	H. Engblom
9	Sophies Love	3he	63,5	Maria Thorsen	W. Jegard
s	Hudson River	3h			Z. Benedek
s	Mac Dalia (GB)	6he			C. Sjøgren
s	Might Be Destiny (SWE)	8he			J. Mårtensson

20.

29. SEPTEMBER 2011 ØVREVOLL HESTESPORT CUP IV AMATØRLØP 1600 DIRT

1	Reaching Nirvana	7v	70	Stephen Johnson (74)	Z. Benedek
2	Azzah (IRE)	4he	73	Louise Søndergaard (75)	L. Bager
3	Unique Case (SWE)	5v	56	Jonna Larsson (60)	J. Larsson
4	Ovation (SWE)	5v	58	Camilla Graver (60/56)	J. Hansen
5	Midnight Heart (SWE)	4he	59	Aase Marie Brown (63)	O. Stenstrøm
6	Sverre Award (SWE)	4v	67	Veronika Aske (69)	O. Larsen
7	Gameboy (DEN)	6v	64	Maria Thorsen	Y. Svendsen
8	Bager's First (DEN)	4he	56	Helena Rosén (60)	L. Bager
9	Troonie Legend (DEN)	9he	56	Federico Navarro (60)	W. Forsth
10	Dark Pride	10he	62	Silja Støren (64)	R. Sørhaug
11	Mirliton (SWE)	3v	64	Charlotta Ericsson (66)	S. Sivrup-Rosenqvist
s	Manits Lo (SWE)	11v			H. Engblom

21. 6. OKTOBER 2011 ØVREVOLL HESTEEIERFORENING KLOKKELOP III 2400 DIRT

1	Equito Hill (SWE)	3v	66,5	Kevin Parkin	A. Hyldmo
2	Miss Montana (FR)	6he	67	Sergio Pacheco (71)	J. Nielsen
3	Rambo's Cinderella (SWE)	4he	65	Silja Støren (67)	B. Blomqvist
4	Indian Drive	6v	56	Tamara Butenko (57/53)	S. Auen
5	My Pal Al (IRE)	12v	66	Li Pantzare (70)	L. Pantzare
6	Nomine De Jour (DEN)	3v	64	Louise Søndergaard (61,5/59,5)	L. Bager
7	Unique Case (SWE)	5v	56	Jonna Larsson (55/51)	J. Larsson
8	Clauses Mistral (DEN)	4he	57	Aase Marie Brown (60/56)	L. Olai-Olssen
9	Canadian Angel (SWE)	6he	60	Jonna Gustafsson (57)	M. Lustig
10	Hattan	6v	56	Helena Rosén (55/51)	W. Forsth
11	Carnet Apache (SWE)	10he	58	Victoria Allers (56/54)	L. Natt och Dag
s	El Gran Geordie (SWE)	3v			E. Markusson

22. 13. OKTOBER 2011 ØVREVOLL HESTESPORT CUP V AMATØRLØP 1100 DIRT

1	King Minos (SWE)	7v	57	Erika Edvardsson (58/54)	Å. Edvardsson
2	Zavann Zaid (SWE)	7v	62	Silja Støren (64)	P. Hallqvist
3	Aylar	6he	60	Sergio Pacheco (62/58)	K. Arnesen
4	Illusive Spirit (IRE)	5v	62	Aase Marie Brown (66)	H. Soma
5	Angie's Nap (USA)	4he	64	Helena Rosén (68)	J. Nielsen
6	Loire (DEN)	4v	65	Cathrine Fortune	T. Haldorsen
7	Ontherun (SWE)	5v	60	Hilda Knafve (62)	S. Hill
8	Phili Boy	4v	58	Victoria Allers (59/57)	L. Dahl
9	Ingvild	4he	56	Tamara Butenko (59/55)	L. Tandberg
10	Public Service (IRE)	4v	60	Jonna Gustafsson	M. Lustig
11	Midnight Eagle (SWE)	6v	65	Charlotta Ericsson (67)	S. Sivrup-Rosenqvist

23. 27. OKTOBER 2011 ØVREVOLL HESTEEIERFORENING KLOKKELOP IV 1100 DIRT

1	Requested	5h	71	Lea Olsen	K. Swartling
2	Aylar	6he	65	Federico Navarro (69)	K. Arnesen
3	Bittersweet (SWE)	4he	71	Veronika Aske (73)	P. Nordbye
4	Pannacotta (DEN)	4he	58	Aase Marie Brown (62)	H. Soma
5	Decibel	5he	56	Helena Rosén (57/53)	Z. Benedek
6	Deily	5he	58	Silja Støren (60)	H. Rådstoga
7	Andy Capp (DEN)	6v	60	Rikke Munk Sørensen (55)	J. Nielsen
8	On The Piste (IRE)	4he	70	Kevin Parkin	H. Soma
9	Phili Boy	4v	64	Cathrine Fortune	L. Dahl
s	Irish Lassie (IRE)	4he			M. Carlstedt

24. 10. NOVEMBER 2011 ØVREVOLL HESTEEIERFORENING KLOKKELOP V 1750 DIRT

1	Zuperzebranzozo (SWE)	7v	57	Josefin Landgren (61)	M. Lustig
2	Zavann Zaid (SWE)	7v	66	Sergio Pacheco (70)	P. Hallqvist
3	Hakuna Matata (FR)	4v	63	Victoria Allers (65)	J. Hansen
4	Zen Cat	6v	66	Aase Marie Brown (70)	H. Soma
5	William Hepburn (SWE)	5v	66	Kevin Parkin	A. Nunez
6	Send an Invitation (SWE)	5v	65	Cathrine Fortune	M. Robertz
7	Most Wanted (SWE)	5v	64	Silja Støren (66)	J. Fretheim
8	Extreme North (USA)	6v	66	Veronika Aske (68)	M. Fruergård
9	Zafirah (DEN)	7he	61	Federico Navarro (65)	H. Soma
10	Ontherun (SWE)	5v	63	Hilda Knafve (65)	S. Hill
11	Public Service (IRE)	4v	61	Jonna Gustafsson	M. Lustig
s	Dutchess of Bogstad	4he			E. Sundbye

25.

17. NOVEMBER 2011 RADISSON BLU PARK HOTEL CUP III 1100 DIRT

1	Requested	5h	67	Lea Olsen	K. Swartling
2	Lisselan Prospect (USA)	6v	66	Aase Marie Brown (70)	D. Smith
3	Zawann Zaid (SWE)	7v	63	Silja Støren (65)	P. Hallqvist
4	Merseyside Star (IRE)	4v	67	Sergio Pacheco (71)	R. Haugen
5	Illusive Spirit (IRE)	6v	62	Kevin Parkin	H. Soma
6	Heather Honey	3he	56	Tamara Butenko (59/55)	A. Karlsen
7	Bittersweet (SWE)	4he	64	Veronika Aske (66)	P. Nordbye
8	Ontherun (SWE)	5v	60	Steven Hill	S. Hill
9	Symbol of Gold (USA)	3he	63	Michael Jenner (67)	H. Jørgensen
10	Emilio (GB)	10v	63	Jonna Gustafsson	M. Lustig
11	Angie's Nap (USA)	4he	65	Louise Søndergaard (67)	J. Nielsen
u	King Minos (SWE)	7v	56	Erika Edvardsson (60)	Å. Edvardsson

26.

23. NOVEMBER 2011 ØVREVOLL HESTESPORT CUP VI AMATØRLØP 1100 DIRT

1	Nobel Penang (DEN)	3v	70	Louise Søndergaard (72)	L. Bager
2	Gucci Lorenzo	3v	73	Tamara Butenko (77)	A. Karlsen
3	Liberty Cash (SWE)	4he	66	Sergio Pacheco (70)	K. Arnesen
4	Azzah (IRE)	4he	77	Lea Olsen	L. Bager
5	Decibel	5he	67	Aase Marie Brown (71)	Z. Benedek
6	Lagoa Do Pau (DEN)	6he	63	Victoria Allers (65)	L. Bager
7	Ovation (SWE)	5v	58	Camilla Graver (60/56)	J. Hansen
8	Archer's Up (SWE)	6v	59	Veronika Aske (60/58)	L. Bager
9	Zit Zaid (SWE)	8he	63	Erika Edvardsson (67)	Å. Edvardsson
s	Zirkon (GB)	5v			L. Natt och Dag
s	Clauses Polly (DEN)	5he			B. Wilson
s	Irish Lassie (IRE)	4he			M. Carlstedt

27.

1. DESEMBER 2011 HESTEGUIDEN.COM AMATØRLØP 1100 DIRT

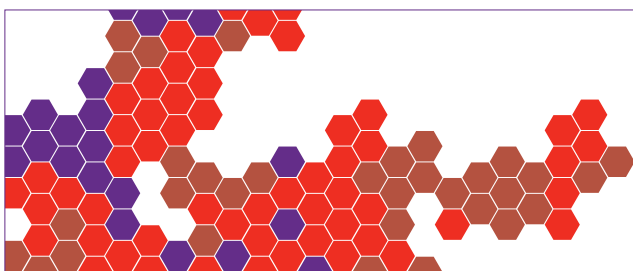
1	Gucci Lorenzo	3v	58	Tamara Butenko (62)	A. Karlsen
2	Decibel	5he	59	Aase Marie Brown (58/54)	Z. Benedek
3	Bittersweet (SWE)	4he	70	Veronika Aske (72)	P. Nordbye
4	William Hepburn (SWE)	5v	63	Michael Jenner (67)	A. Nunez
5	Azzah (IRE)	4he	65	Lea Olsen (64)	L. Bager
6	Zavann Zaid (SWE)	7v	68	Sergio Pacheco (72)	P. Hallqvist
7	Promise (SWE)	3v	69	Kjetil Kjær	S. Sivrup-Rosenqvist
8	Nobel Penang (DEN)	3v	64	Louise Søndergaard (59/57)	L. Bager
9	Aventurin (IRE)	3v	60	Silja Støren (62)	L. Natt och Dag
10	Phili Boy	4v	61	Cathrine Fortune	L. Dahl
11	King Minos (SWE)	7v	63	Erika Edvardsson (67)	Å. Edvardsson
s	On The Piste (IRE)	4he			H. Soma

Vi takker våre samarbeidspartnere

Hesteguiden.com
Gazelle Dekken
Øvrevoll Hestesport
Radisson Blu

Hestefoto.no
P.A Minibuss
Petite Frisørene
Back on Track

Ariat
Bolt Communication

bolt
communication

boltcommunication.no

ØVREVOLL HESTESPORT

ØVREVOLL HESTESPORT AS
Vollsveien 132, 1358 JAR

Alt til hest og rytter-

Vi fører blant annet:

Hestefór

Rideutstyr

Jockeyklær

Galoppputstyr

Galoppettepper

Jockeydrakter

Trinser i både lær og plast

Åpningstider:

Mandag – fredag kl. 12:00 – 18:00

Torsdag (løpsdager) kl. 12:00 – 21:00

Lørdag kl. 10 – 16

Tlf: +47 67 14 52 10

Fax: +47 67 14 07 13

Mobil: +47 90 10 55 56

e-mail: post@horseshop.no

web: www.horseshop.no

Snerten ponnirumpe.
Foto: Camilla Blom.